

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Prosinec 2018 | cena 20 Kč vč. DPH

PF 2019

KOPIDLENSKÉ LISTY

Prosinec 2018

V čísle najdete

[6] Do mariánského sousoší město vložilo odkaz příštím generacím

[8] U školy zasadili mladší sestru stoleté lípy

[10] Koho volili lidé v Kopidlně od roku 1990 až po současnost?

[12] Spisovatelka Marie Formáčková v Kopidlně vyprávěla příběhy slavných

[15] Vyberte si z kroužků Kopidlenských žižalek

[17] Lípu republiky mají i v Mlýnci

[23] Děti vyrazily za kamarády do Polska a přivezly si spoustu dojmů

[25] Pohled do zákulisí filmu Jan Palach

[28] Byl to hec. Táborníci v letech se vydali na místa činu

[32] Co způsobili bratři Kopidlánští v krajském městě?

[37] Letošní sucho mělo vliv i na volně žijící zvěř

[38] Z mistrovství modelářů si přivezli poháry ti nejmenší

Rekonstrukce náměstí bude pokračovat východní stranou

Vážení spoluobčané, dovoluji mi přivítat Vás v posledním vydání Kopidlenských listů roku 2018.

Velice ráda bych na tomto místě chtěla poděkovat všem voličům, kteří mi dali v říjnových komunálních volbách hlas, a následně za podporu při volbě starostky. Výsledek voleb mi dodal mnoho energie do další práce, které není málo. Místostarostou byl zvolen pan Jiří Machula. Oba se těšíme na vzájemnou spolupráci, která již běží na plné obrátky.

Snažím se Vás informovat o naší práci za uplynulé období od posledního vydání KL. Chtěla bych v tom pokračovat i nadále. Pokud však nenajdete v Kopidlenských listech, případně letácích to, co Vás zajímá, neváhejte nás kontaktovat na e-mailech kopidlno@kopidlno.cz nebo podatelna@kopidlno.cz, případně na facebookové stránce Kopidlenské listy.

Rekonstrukce ZŠ proběhne po etapách

Z připravovaných investičních akcí je nejvíce sledovaná rekonstrukce budovy základní školy II. stupně. Jak jsem Vás již informovala, odeslali jsme žádost o dotaci ve výzvě Integrovaného regionálního operačního programu. Výstup dotačního orgánu v lednu 2018 byl pro nás velice nadějný. Byli jsme podpořeni k financování. Zahájily se administrativní práce na výběrovém řízení a čekali jsme na oficiální doklad o přidělení dotaci. V červnu 2018 však přišlo zklamání, jelikož naše žádost byla přesunuta mezi náhradní projekty z důvodu velkého množství podaných žádostí v tomto programu. Následovalo několik návštěv na Ministerstvu pro místní rozvoj. Dotační program měl být finančně posílen, a nám opět svítla naděje. Ta však pohasla v polovině listopadu 2018, kdy jsem obdržela telefonickou informaci, že do našeho dotačního titulu nebudou finanční prostředky přesunuty. Tedy výběrové říze-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

ní, které proběhlo na stavební práce budovy II. stupně ZŠ na vnitřní rekonstrukce, výměnu oken a fasády, vybudování spojovacího koridoru, rekonstrukce objektu dílen a oplocení celého areálu, bude zrušeno. Jelikož je rekonstrukce ZŠ prioritní akcí, bude rozdělena na jednotlivé etapy. V první etapě plánujeme rekonstrukci vnitřních prostor včetně výměny oken a opravy fasády. Jednáme s několika firmami, abychom získali informace k dalším dotačním možnostem nejen národním, ale i krajským. Pokud se naskytne vhodný titul, podáme žádost o dotaci a věřím, že se alespoň někde úspěch dostaví.

pokračování na straně 3

Silnice přes náměstí je už nová. Práce budou pokračovat ve východní části (na snímku vpravo).

pokračování ze strany 2

Na náměstí hledá město dodavatele

Dalším důležitým projektem je „Revitalizace Hilmarova náměstí, Kopidlno – chodník I“. Jedná se o část náměstí v prostoru od budovy radnice v celé délce až k vjezdu do parku. Na opravu tohoto prostoru jsme opakovaně žádali o dotaci v dotačním programu Státního fondu dopravní infrastruktury. Projektová dokumentace byla upravena tak, aby vyhovovala dotačnímu titulu o bezpečných chodnících. Nyní je projekt ve fázi spuštění výběrového řízení na dodavatele. Určité komplikace při realizaci akce můžeme očekávat od archeologů. Pro realizaci archeologických prací bylo poptáno několik firem. Věříme, že tímto postupem předejdeme velkému zdržení při realizaci akce.

Požární zbrojnice a pozemkové úpravy

Realizovaná investiční akce „Požární zbrojnice“ je dnes ve stavu, kdy jsou prováděny práce uvnitř prostor, a to sádkokartony a obklady. Budova dostává finální podobu. Probíhají pravidelné kontrolní dny, kde se snažíme vyřešit zádrhele, dotazy a nesrovnalosti. Určité zdržení nastalo z důvodu elektrické instalace, ale nemělo by to ohrozit termín dokončení akce.

Na podzim tohoto roku byly zahájeny pozemkové úpravy v Kopidlně. V současné době probíhají v extravilánu obce pochůzky po pozemcích. Kromě vlastníků a zaměstnance města odpovědného za pozemky je provádí i pan místostarosta. K dané problematice budou svolána jednání, abychom nepodcenili přístupy k jednotlivým pozemkům a ujednali si naše představy.

Další připravovanou akcí je rekonstrukce Jičínské ulice. Tato akce, kterou bude financovat ŘSD, je ve fázi přípravy. Na základě několika podnětů občanů bylo svoláno řízení k vysvětlení postupu prací.

V kultuře podzimní besedy a vernisáže vystřídal bohatý program spojený s adventním časem. Na mnohých akcích vystupují v doprovodném programu se svým pásmem děti ze základní školy. Vždy se jedná o krásné a pečlivě připravené pásmo. Všem dětem, které vystupují, a učitelkám, které se podílí na přípravě, patří velké poděkování.

Co se chystá do rozpočtu

Sestavování rozpočtu na následující rok, včetně ročního plánu investic a střednědobého výhledu, jsme věnovali velikou péči. Návrh po projednání radou města byl prodiskutován ve finančním výboru a následně na pracovní schůzce zastupitelů. Po těchto krocích byl počet doporučen zastupitelům ke schválení. Z jednotlivých investičních akcí je v rozpočtu zapracovaná spoluúčast na „Požární zbrojnici“, na celou akci „Revitalizace Hilmarova náměstí Kopidlno – chodník I“ a část prostředků na první etapu „Rekonstrukce budovy II. st. ZŠ“. V rozpočtu jsou také zapracovány finanční prostředky na veřejné osvětlení v Pševsi, v Kopidlně v ulicích Jičínská, U Trati, K Bažantnici,

Po vnějším plášti požární zbrojnice přišly přes zimu na řadu práce především v interiéru.

Lipová. Dále je v plánu zadávání projekční práce na komunikace Havlíčkova, Bezručova, Tyršova, U Nádraží, na hydrogeologický průzkum v obci Mlýnec a plánujeme další drobné investice do našich přilehlých obcí.

Nejen investice, ale i kultura je potřebná. V příštím roce, kromě pravidelných akcí, jako je ples města, dětský maskarní bál, Kopidlenské slavnosti, Bluegrass festival atd., je v rozpočtu pamatováno na mikroprojekt přeshraniční spolupráce Česko-Polsko. Akcí je mnoho a my jsme tu od toho, abychom se

postarali o vzkvétání města a přilehlých obcí nejen v oblasti investic, ale i v kulturním využití spoluobčanů.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem zaměstnancům města Kopidlno za jejich odvedenou práci v roce 2018. Nejen zaměstnancům, ale i občanům našeho města a přilehlých obcí přeji krásné a klidné prožití vánočních svátků a v novém nadcházejícím roce hodně zdraví, štěstí, osobních a pracovních úspěchů.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Vítání občánků naplnilo obřadní síň láskou

Podzimní slavnost vítání nových občánků do života se tento rok uskutečnila den před stým výročím vzniku Československa, tedy 27. října. Paní starostka po přivítání dětí Kryštofa Komárka, Anny Letkové, Daniela Nazarenka, Adama Nypla a Emy Pločarové nám všem pár slovy připomněla významnost letošního státního svátku. Obřadní síň téměř „praskala ve švech“, jak byla naplněná bohatou účastí prarodičů a ostatních hostů a také láskou, radostí a poho-

dou. K pěknému zážitku ze svátečního dne přispěly svým roztomilým vystoupením i děti ze základní školy, skvěle připravené na vystoupení paní učitelkou Koutníkovou.

Přivítání noví občánky obdrží jako vzpomínku na tento výjimečný den dárek od městského úřadu – DVD s nahrávkou celého obřadu.

Narozeným dětem přejeme šťastné vykročení do života.

Růžena Horynová

Rozsvícení stromu odstartovalo vánoční náladu

Série adventních akcí v Kopidlně odstartovala 1. prosince rozsvícením vánočního stromu na náměstí. Události předcházela koncert pěveckého sboru Smetana v kostele a lampionový průvod od školy na náměstí. Vedle vystoupení dětí zahrála také kapela BrnKačka a účastníci mohli obdivovat živý betlém (foto na titulní straně).

O předvánoční náladu v Kopidlně se pak (po uzávěrce KL) postaraly další adventní akce: mikulášská nadílka s pohádkou v KVC, zpěv koledí na náměstí nebo vánoční prodejní výstava zahradnické školy. (kl)

Plácek za kostelem už vypadá k světu

Díky pracovníkům Místního hospodářství získalo Kopidlno upravený prostor v blízkosti kostela. Kolem kostela byla provedena kompletní údržba zeleně včetně ořezání dřevin. Součástí rekonstrukce Hilmarovy ulice nebyla nevelká plocha vedle budovy školy I. stupně, proto novou žulovou zádlážbu provedli pracovníci Místního hospodářství. Od září mají rodiče přivázející děti do školy a návštěvníci akcí v KVC a knihovně lepší možnost zaparkování a ještě příjemnější je zaparkovat na náměstí a pěšky kolem kostela se projít.

(kl)

Drahorazský hřbitov se dočkal alespoň dílčích oprav

Přestože město není vlastníkem drahorazského hřbitova, snaží se vyjít vstříc požadavkům osadního výboru, a proto pracovníci Místního hospodářství provedli kompletní opravu a rekonstrukci vrat a dvířek ke hřbitovu a v nezbytné míře zabezpečili opar-

vu vyvráceného plotu. Rozsáhlejší úpravy musí být řešeny ve spolupráci s církví, která je vlastníkem hřbitova; dosavadní jednání nebyla příliš úspěšná, církev nabízí převod městu.

(kl)

KVC prošlo sanací proti vlhkosti

Přestože budova bývalého muzea, která nyní slouží jako kulturní a vzdělávací centrum a knihovna, je několik let po rekonstrukci, v přízemí budovy bylo stále nepříznivé ovzduší způsobené vlhkostí. Po provedení odborného vyhodnocení stavu bylo doporučeno opatření k odstranění vlhkosti – na instalování mírné elektroosmózy a prove-

dení chemické injektáže zdí. Doporučené práce byly provedeny dodavatelsky během prázdnin. Pracovníci Místního hospodářství prostory na odborné práce připravili – vystěhovali a zakryli vybavení – a po provedení odborných prací opravili omítky, prostory vymalovali a vybavení nastěhovali zpět.

(kl)

Do sousoší město vložilo odkaz příštím generacím

Sousoší Panny Marie z 18. století, jeden z příznačných prvků kopidlenského náměstí, se během léta vrátilo na své místo z restaurátorské dílny Ondřeje Sklenáře. Ještě před jeho zkompletováním se město rozhodlo do podstavce uschovat schránku s odkazem příštím generacím.

Schránka vložená do mariánského sousoší ve svých útrokách skrývá současné mince, výtisk Kopidlenských listů s informací o nálezu předchozí schránky, speciální číslo Kopidlenských listů vydané letos k výročí 100 let města Kopidlna, současné fotografie města a jeho částí, přepis listiny nalezené v původní schránce, který pořídila Zdenka Gláserová ze SOkA Jičín, a tuhou psaný vzkaz starostky města Hany Masákové. Všechny tyto předměty byly vloženy do měděné schránky, na míru vyrobené pracovníky Místního hospodářství Kopidlna. (kl)

Pohled restaurátora kopidlenského sousoší

Sousoší Panny Marie bylo na základě rozboru děl tzv. „jelínkovské dílny v Kosmonosích“ připsáno Martinu Ignáci Jelínkovi a datováno čtyřicátými až padesátými lety osmnáctého století. Sousoší bylo několikrát obnovováno a transferováno. O opravě v roce 1811 svědčí i nápis na podstavci: RENOVATUM A. D. 1811. Další opravu provedl Antonín Sucharda v roce 1884, a při této příležitosti bylo celé statue přemístěno do středu náměstí. V této době byl rovněž patrně vyměněn spodní díl hmotného postamentu. Původně jej zdobily reliéfy sv. Šebestiána, sv. Václava a sv. Floriána. Sousoší Panny Marie je umístěno na vysokém hmotném dvouступňovém soklu s konkávním vykrojením, které kopíruje dva schodišťové stupně tvořící základnu celého díla. Vystupující pilastry po obou stranách a ve středové partii přitom zdobí nízké reliéfy světců: sv. Šebestiána, sv. Rozalie a sv. Rocha. Celá hmota je ukončena profilovanou římsou. Na tu dosedají z bočních stran podstavce se sochami sv. Josefa s Ježíškem a sv. Jana Nepomuckého a ve středové části vysoký architektonicky pojatý podstavec sochy Panny Marie. Podstavec soch zdobí nápisy S. IOSEPHUS a S. IOANES NE. Samotní světci jsou zpodobeni dle ikonografické tradice. Architektonický pilíř sochy Panny Marie je ze stran tvořen volutami a přední strana je zdobena reliéfně. Nad konzolovou miskou se nachází mělká nika se zlateným monogramem IHS ve věnci, nad kterými jsou zlatené paprsky a kartuše. Uvnitř kartuše je nápis: S/MARIA/ORA.P.N. Socha Panny Marie je zde zobrazena jako Immaculata.

Stav památky před restaurováním

Z obecného hlediska byl stav kamenného

materiálu lokálně značně povrchově zkorodován, biologicky napaden, pokryt silnými a tenkými síranovými krustami a prachovými nečistotami. Celá architektura včetně sochařské výzdoby se nakláněla směrem dozadu. Některé díly schodišťových stupňů byly hnuty a rozpraskány. Celkový fyzický

stav památky si vyžádal komplexní restaurátorský přístup, který zahrnoval i výměnu několika kamenicky opracovaných bloků. Velice závažný problém, který se zde vyskytoval,

pokračování na straně 7

pokračování ze strany 6

bylo vlastní statické zabezpečení celé památky. Architektura padala na zadní stranu.

Celé sousoší vykazovalo celou řadu dalších poškození. Některé bloky schodišťových stupňů byly trženy v celé své síle. První ze tří schodišťových stupňů se nacházel pod úrovní okolního terénu. Celá památka složená z jednotlivých kamenicky, kamenosochařsky a sochařsky opracovaných částí byla spojena pomocí vnitřních čepů a kramlí. Materiál, ze kterého je celé dílo vytvořeno, je jemnozrná kompaktní sedimentární hornina s křemennými zrny. Jedná se s největší pravděpodobností o zdejší pískovec, který vyniká svojí dobrou opracovatelností a zároveň dokáže udržet i detail. Pískovec podstavce, který je s největší pravděpodobností

z 19. století, je více erodován než barokní sochy či schodišťové stupně. Vzhledem k tomu, že tento materiál svojí vnitřní skladbou podporuje vlhkostní režim ve vysokých hodnotách, docházelo v jeho spodních partiích k poměrně rozsáhlé erozi.

K dalšímu poškození přispěl i hmyz, který v této hmotě vytvořil hluboké chodby. Defekt tohoto typu se vyskytoval zejména u korunní římsy. Místy se na jednotlivých sochách v sousoší Panny Marie a architektury objevovaly trhliny – spodní partie bočních soch. Na památce se také objevovala mechanická poškození. Jednalo se převážně o mechanicky namáhanější místa, jako hrany či rohy. Takové poškození se nacházelo i na soše sv. Josefa na krucifixu postavy malého Ježíška. Sousoší Panny Marie bylo v minulosti opravováno. Svědčila o tom řada vysrávek provedených dvojím způsobem. Celkově bylo celé sousoší pokryto biologickými

nánosy – mechy a lišejníky. Na architektuře se nacházely zlacené nápisy. Zlacení bylo již zašlé. Svatozář malého Ježíška byla zkorodovaná. U postavy sv. Jana Nepomuckého byl nalezen otvor umožňující osazení svatozáře. U Panny Marie také, a proto byla provedena rekonstrukce.

Koncepte restaurátorského zásahu

Restaurátorský postup probíhal v jednotlivých etapách a jeho účelem byl ucelený restaurátorský proces. Pracovalo se s materiály, které zaručují dostatečně kvalitní zvládnutí celkového problému.

V průběhu samotného restaurování byla řešena otázka celkového statického zabezpečení památky. Vzhledem ke stavu pa-

pokračování na straně 8

přepis Pamětního zápisu z roku 1884 vloženého do sousoší Panny Marie na náměstí v Kopidlně (přesun a úprava A. Suchardou) (zápis nalezen a vyjmut v roce 2018 při celkovém rozebrání a restaurování sousoší)

(1)

Ve Jménu Nejsvětější Trojice Boží!

Léta Páně 1884 v pondělí po posvěcení chrámů Páně a slavného panování Jeho Svatosti Lva XIII, římského papeže, za věhlasné vlády Jeho c. k. ap[osto]lského]. Veličenstva Františka Josefa I. císaře Rakouského, krále Uherského a Českého etc. etc., když arcibiskupem v Praze byl Jasný kníže Bedřich Švarzenberg, kardinál církve římské, a biskupem Královéhradeckým Dr. Josef Jan Hais; když c. k. místodržitelem Království Českého byl polní maršálek urozený pan Emanuel baron Kraus, nejvyšším pak zemským maršálkem Jasný kníže Jiří Lobkovic, když v držení panství Kopidlenského a Velíškovického byl vysoce urozený Pán Ervín hrabě Šlik; když vrchní správu těchto hraběcích Šlikovských panství vedl slovutný pan Karel Češíro hospodářský rada, člen zemědělské rady v Království Českém; když hospodářským ředitelem v Kopidlně byl pan Věslav Peška, ředitelem pak cukrovaru tamtéž pan Adolf Rössler a účetním pan Antonín Velebil; když obecní správu starobylého města Kopidlna nad Leštinou vedli pánové: pan František Valenta, jakožto starosta, a s ním p. Jan Vávra, měšťan, p. Václav Vyčítal, měšťan, p. Adolf Rössler, ředitel hraběcího cukrovaru, pan Karel Neumann, majitel hostince, jakožto městští radní; za duchovní správy veledůstojného P. Ferdinanda Kopeckého, bisk. vikar. tajemníka, osobního děkana a místního faráře, jakož i jeho dvou kaplanů: P. Jana Tichého a P. Karla Jedličky; – bylo toto sousoší Blahoslavené Marie Panny, sv. Jana Nep. a sv. Josefa, které na počátku

(2)

18ho století nákladem zdejšího měšťana p. T...y [snad Tůmy?], a sice před jeho domem na dolejší, severním konci postaveno, pak r. 1811 dobrovolnými příspěvky obnoveno bylo, z tohoto posavadního stanoviště usnesením slavného městského zastupitelstva do středu náměstí přeloženo a akademickým sochařem p. Ant. Suchardou z Nové Paky

znovuzříženo a opraveno. Při té příležitosti byla socha sv. Floriana, která něco výše od nynějšího stanoviště sochy Mariánské se nacházela, nížeji do náměstí položena.

Náklad na opravu tohoto krásného sousoší byl z větší části uhrazen dobrovolnou sbírkou, uspořádanou od místního p. děkana, ostatek ze zvláštní ochoty zapraven z městských důchodů.

Město Kopidlna to obyvatelů ve 261 domech; celá ... ní osada jest zde zámek hrabat Šliků s pěkným parkem a objemným rybníkem; jejich velkotopá tovarna na cukr, stanice poštovní, stanice České obchodní dráhy a stanice telegrafní.

Tě chvíle povážlivé důležitosti nejen pro zdejší krajinu, ale i celé království nabývá veliké poklesnutí cen cukru, jež hrozí úpadkem nejen tovarnám, jichž za posledních 15 let mnoho se v Čechách nastavělo, ale i rolnictvu, kteréž za příčinou trvale nízkých cen obilních na hojnější pěstování řepy cukrovky bylo odkázáno.

Jaký to rozdíl v cenách: r. 1883 platil se metrický cent řepy cukrovky za 1 zl. 15; r. 1884 jen za 70 krejcarů; 1 metr. cent cukru r. 1883 stál 32 zl.; r. 1884 jen 19–20 zl.

Rovněž nízké byly ceny obilní v říjnu 1884:

1 hktl. pšenice 6 zl. 40 kr., žita 5 zl. 40; ječmene 3 zl. 90; ovsa 2 zl. 80, hrachu 10 zl. 10; čočky 14 zl.; vikve 6 zl. 30; brambor 1 zl. 15 kr.

(3)

Račiz se na příměluvi Rodičky Boží smilovati a zdejší město a jeho obyvatele, jakož i veškerou vlast Českou požehnáním svým obdařiti a ode všeho zlého milostivě chrániti Trojjediný Bůh + Otec + Syn + Duch Svatý Amen.

Frant. příjmení nečitelné
[pravděpodobně František Valenta, starosta]
..... podpis nečitelný

P. Ferd. Kopecký
tajemník b. vikariátu
Kopidlenského osobní
děkan a farář.

[jde o podpisy dvou představitelů
města Kopidlna]

P. Jan Tichý
starší kaplan

Poznámka: tečky v textu značí chybějící text v místech, kde je papírový podklad nebo zápis poškozený či zničený.

Přepsala Z. Gláserová, 10. 9. 2018, SOKA Jičín

pokračování ze strany 7

mátky došlo k jejímu celkovému rozebrání a převezení na pracoviště, kde byla podrobena komplexnímu restaurování. Součástí restaurování byla i výměna některých stávajících kamenicky opracovaných prvků, které byly značně poškozeny. Díky transferování díla vznikl prostor pro vytvoření nového základového založení, které by do budoucna zaručovalo statickou stabilitu celé kulturní památky. Základové založení bylo koncipováno tak, aby také eliminovalo průnik spodní vlhkosti do památky dle statického posudku.

Po ukončení všech etap restaurátorského zásahu bylo celé dílo osazeno zpět na náměstí v Kopidlně. Dílo bylo osazeno na nově zbudovaný základ. Jednotlivé bloky včetně kamenosochařských a sochařských prvků byly vráceny zpět na své původní místo. Zpětné osazení respektující původní osazení včetně stranové orientace vycházelo z grafického zmapování památky, vytvořeného při jejím rozebírání.

Jelikož se jedná o dílo deponované v externím prostředí, stala se nedílnou součástí restaurátorského postupu rovněž povrchová úprava kamene, která opticky nezmění celkové vyznění. Restaurované dílo bylo rovněž s ohledem na povětrnostní podmínky hydrofobizováno, aby bylo chráněno před

všemi negativními povětrnostními vlivy, které by mohly toto dílo poškozovat. Součástí povrchové úpravy se stalo i ošetření památky biocidním přípravkem, které bude působit jako prevence.

Vzhledem k exponovanosti díla je doporučeno z jeho povrchu odstraňovat polétavý nálet a pravidelně udržovat okolí, aby památka nezarůstala trávou. Jednou po pěti letech dále provést údržbu díla spočívající v omytí a na exponovaných partiích obnovu hydrofobizace.

*Čerpáno z restaurátorské zprávy
MgA. Ondřeje Sklenáře,
ak. sochaře a restaurátora*

U školy zasadili mladší sestru stoleté lípy

Slavnostní zasazení stromu svobody se konalo ve čtvrtek 25. října 2018 od 15 hodin před budovu MŠ Kopidlna. Děti MŠ a ZŠ Kopidlna představily tematické pásmo ke stému výročí vzniku samostatného československého státu. Poté byla na prostranství za mateřskou školou vysazena lípa srdčitá za účasti veřejnosti, starostky města Hany Masákové a ředitele základní školy Pavla Berného.

Místo pro výroční lípu bylo vybráno záměrně. Lípa, která se nachází před budovou školy, byla vysazena 1. května 1919 ke vzniku republiky, jak zmínil ve svém proslovu ředitel školy. Lípa zasazená k 100. výročí byla tedy vysazena na opačném konci v prostranství za školkou, kde by měla navíc v budoucnu vzniknout zelená oáza.

Na následujících řádcích vám přinášíme některé z proslovů, které při této události zazněly, a také malé nahlédnutí do začátků naší republiky zpracované při této příležitosti nynějšími žáky kopidlenské školy. (rh)

Vážení hosté, 6. června 2018 obdržela starostka města dopis od pana inženýra Vladimíra Černého z Liberce, ve kterém jí velice děkoval za pozvání na setkání rodáků a přátel Kopidlna v rámci oslav stého výročí města. Zároveň se omlouval, že dovrší devadesát let a zdraví už mu neslouží, proto ho velice mrzelo, že se nemohl setkat s potomky kopidlenských občanů, se kterými se setkával v dětství a kteří dodnes nevymizeli z jeho paměti.

Dále se pan Černý zmínil o tom, že se v posledních Kopidlenských listech dočetl o památných stromech ve Pševsi. Dle jeho vyjádření jsou takové stromy také v Kopidlně, ale neoznačené. Jedním z nich je lípa před budovou 2. stupně. 1. května příštího roku dovrší sto let. Byla vysazena 1. května 1919

na počest vzniku Československé republiky 28. října 1918. Podle sdělení pana Černého to byla záležitost především kopidlenských sokolů. Otec pana Černého při této příležitosti zpíval v mužském sboru a jeho matka dokonce lípu vysazovala.

Také na základě tohoto dopisu bude vytvořena pamětní deska, která bude na jaře roku 2019 umístěna u naší stoleté lípy, před budovou 2. stupně. O termínu této malé slavnosti vás budeme rádi informovat.

Dnes jsme se sešli na pozemku školy, abychom společně vysadili nový strom u příležitosti stého výročí vzniku Československé republiky.

(z proslovu ředitele ZŠ a MŠ Pavla Berného)

Na mnoha místech naší země jsme si v nedávných dnech připomněli výročí vzniku Československé republiky. K tomuto kulatému, stému, výročí se konaly nejrůznější oslavy, programy, koncerty nebo pořady, dny otevřených dveří nebo třeba také ohňostroje.

Při většině těchto akcí byly také zasazovány lípy, jako symboly svobody a nezávislosti našeho státu. Obecně jsou tyto stromy označovány jako stromy republiky, které po celé naší zemi připomínají právě naši národní svobodu či demokracii.

Zavítejme ale na chvíli do naší historie a do školních učebnic:

Tradice sázení lip je stejně stará jako naše samostatná republika. Nejvíce stromů bylo vysazeno v říjnu roku 1919 k prvnímu výročí vzniku republiky, k 10. výročí Československé republiky v roce 1928 a rovněž k 50. výročí Československé republiky v roce 1968. Další stromy byly pak vysazovány zejména při kulatých výročích. Sázení bylo většinou spojeno s oslavami, které měly své čestné hosty, proslovy i verše, často za účasti pedagogů a dětí základních i mateřských škol.

Lípy republiky jsou pro své poselství za-

pokračování na straně 9

pokračování ze strany 8

řazovány mezi významné stromy, některé z nich již byly podle zákona o ochraně přírody vyhlášeny jako památné stromy a jsou živými památníky a zároveň jedinečným symbolem připomínajícím naše národní dějiny. Tyto pamětní stromy oslavují vznik našeho státu a podporují naši národní hrdost a svobodu.

Výsadby stromů s poselstvím dokazují naši národní identitu a posilují soudržnost obyvatel s místem, kde žijí. Sazení stromů při významných událostech má u nás tedy dlouhou a silnou tradici.

Řada zemí má své národní stromy. V České republice je národním stromem právě lípa. Můžeme ji nalézt na standartě prezidenta, státní pečeti, vojenských uniformách a bankovkách. Oficiálním národním symbolem se stala roku 1848, kdy se na všeslovanském sjezdu, který probíhal v červnu v Praze, sešli delegáti z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska, dále pak Poláci, Rusíni, Chorvati, Srbové, Slovinci a Dalmatinci, což byli zástupci všech porobených slovanských národů. Stanovili lípu jako národní symbol postavený proti velkoněmeckým snahám o porobení slovanského živlu. Byla to reakce na frankfurtský sněm, kde byl jako symbol velkoněmečtství zvolen dub.

Lidé však měli rádi lípy od nepaměti. Lípa byla symbolem ochrany, pomoci a lásky pro svou vůni, půvabnou korunu a díky vlídnému stínu. Lidé věřili, že dokáže odehnat zlé duchy a svou energií zbaví člověka chmurných myšlenek. V mytologii byla lípa zasvěcena bohyni lásky, v křesťanství byla často spojována s Pannou Marií. S tvárným lipovým dřevem pracovali řezbáři, dělali z něho oltáře a sochy svatých.

Dřevo provázelo lidská pokolení od narození až do hrobu. Lipové dřevo našlo uplatnění při výrobě nábytku, dřeváků, hudebních nástrojů, kolébek i rakví. Svůj význam má lípa i v léčitelství. Podle pověsti právě lípy byly zabýdlovány spravedlivými a dobrými duchy, a proto pod jejich větviemi hledala v bouřce útočiště řada lidí ve víře, že do lípy blesk neuhodí. A své postavení si lípa hájí i v dnešní době. Stále je naším nejoblíbenějším stromem a stále je hojně vysazována.

Lípa je rozšířená po celém mírném pásu severní polokoule, kde se vyskytuje více než 30 druhů. V České republice jsou původní jen dva druhy – a sice lípa velkolistá a lípa malolistá neboli srdčitá. Lípa se dožívá stáří až 1000 let.

Tolik jenom v krátkosti několik málo informací ze školních učebnic a dalších zdrojů.

Také v Kopidlně jsme se sešli 25. října 2018, abychom zasazením lípy vzpomněli stoleté-

ho výročí Československého státu. Je nutno říci, že v celé té stoleté historii čelili naši předkové nejrůznějším nástrahám, nespravedlnosti a útisku. Střídala se období prosperity a spokojenosti celého národa s obdobími temnými, obdobími válek či jiného útlu. Všechny tyto momenty naší historie bychom měli neustále mít ve své paměti a předávat je dál našim dětem. Vždyť pro naši spokojenou budoucnost mnoho našich předků zaplatilo daň nejvyšší...

Jsem moc rád, že jsem mohl být přítomen této malé kopidlenské slavnosti, a jsem rád, že den 25. října 2018 byl symbolický také pro naši školu. Na jaře příštího roku totiž oslaví své výročí zasazení lípy, která již téměř sto let u školy roste, nachází se u hlavního vchodu do budovy II. stupně naší školy a jistě si zaslouží také naši pozornost. Na jaře bude u příležitosti sta let jejího zasazení také v její blízkosti umístěna pamětní cedulka. Nyní jí tedy přibyla malá „sestřička“ – Lípa republiky 2018.

Dovolte mi proto, abych na závěr svého povídání popřál našim lípám, aby dělaly občanům Kopidlna radost, přeji jim, aby měly pevné kořeny a aby spokojeně rostly, mohutněly a rozvíjely své koruny.

Přeji také nám všem, a hlavně našim dětem klidnou a spokojenou budoucnost.

Za ZŠ a MŠ Kopidlna Mgr. Pavel Berný

Samostatný československý stát vznikl 28. října 1918. Jednalo se o souhrn událostí, které se udály právě v ten den. V pondělí 28. října 1918 vyšel v novinách článek o přistoupení rakousko-uherské monarchie na americké podmínky týkající se autonomie jednotlivých států. Češi si tento článek vysvětlili po svém a samovolně začali oslavovat vznik nové republiky. Reakcí na aktivity lidí bylo poté prohlášení Národního výboru o samostatném československém státě. Toto prohlášení, a vlastně první zákon o vzniku Československé republiky, podepsalo v Obecním domě v Praze 5 členů Národního výboru. A to:

Alois Rašín 18. 10. 1867–18. 2. 1923
Antonín Švehla 15. 4. 1873–12. 12. 1933

Karel Kramář 27. 12. 1860–26. 5. 1937

Jiří Stříbrný 14. 1. 1880–21. 1. 1955
Vavro Šrobár 9. 8. 1867–6. 12. 1950

Z tohoto důvodu jsou tito muži jmenováni jako: Muži 28. října.

Nový stát potřeboval i nové symboly. Stal se jím velký státní znak, který zahrnoval 5 znaků jednotlivých zemí Československé republiky; malý státní znak – dvouocasý český lev se znakem Slovenska na hrudi, trikolóra a státní hymna – první slo-

ka z písně Kde domov můj, kterou následovala první sloka z Nad Tatrou se blýská. Samozřejmostí byla také nová vlajka.

Nová Československá republika se skládala z 5 územních celků, a to: Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko, Podkarpatská Rus.

Ne všichni obyvatelé byli s novým státním uspořádáním spokojeni. Hlavní problémy ohledně území byly v Těšínsku, kde si dělali Poláci nároky na území, poté na jižní hranici Slovenska, kde si nároky dělali Maďaři, a největší skupinou obyvatel, která nebyla spokojená, byli Němci. Ti byli rozmístěni téměř po celých hranicích území Čech.

I rozdělení podle národností bylo v Československu problematické. Pokud se počítali Češi a Slováci dohromady, tak obsáhli většinu populace – 66 %. Pokud se však rozdělili, tak největší zastoupení měli Češi – 51 %. Slováků bylo v novém státě však pouhých 15 %, zatímco Němců téměř 22 %. Němci byli pokládáni v Československu za menšinu a měli omezená práva, ač jich bylo více než Slováků.

(podle prací žáků k výročí republiky)

V rámci oslav 100 let republiky starostka města Hana Masáková položila věnec na pietní místa a k pomníku T. G. Masaryka před budovou základní školy. (rh)

Chiropraktik opět ve sportovní hale

Na žádost obyvatel byl pozván do víceúčelové sportovní haly pan Vinci Lászlo, letos už po druhé. V sobotu 27. října Vinci Lászlo pro zájemce vedl rehabilitační cvičení. Bylo zaměřeno na prevenci a také na odstranění bolesti kloubů a páteře. Zúčastnilo se 15 žen a 1 muž.

Odpoledne se chiropraktik věnoval soukromým konzultacím a léčebným terapiím.

Podle zájmu, potřeb a spokojenosti s jeho léčebnými postupy domluví s panem Lászlem další cvičení nebo jen léčebné terapie.

Miroslava Kučerová, správce haly

Kopidlno má nové zastupitele. Porovnejte, jak se měnily preference voličů od roku 1990

Lidé v Kopidlně a připojených vsích si v říjnových volbách vybrali nové zastupitele. První zasedání nového zastupitelstva se uskutečnilo 29. října 2018 za účasti všech 15 zvolených zastupitelů. Jejich úkolem je při ustavujícím zasedání kromě složení zákonem stanoveného slibu hlavně volba nejužšího vedení města, tedy starosty, místostarosty a dalších členů pětičlenné rady.

Starostkou byla zvolena znovu Hana Masáková (ČSSD), ve funkci tak zahájila své třetí funkční období. Do funkce místostarosty se po čtyřleté přestávce vrací Jiří Machula (Kopidlensko). Dalšími radními se stali Ivana Pekárková, Josef Táborský a Josef Vodička (všichni ČSSD). Z obsazení rady i hlasování je zřejmé, že město povede dvoubarevná koalice s těsnou většinou osmi hlasů. O tom svědčí i skutečnost, že zbývající tři volební strany (KDU-ČSL, Hasiči a nezávislí, SNK pro moderní Kopidlno) se sedmi zastupitelskými křesly se záhy zformovaly do opozičního bloku, který se čtenářům představuje na jiném místě těchto Kopidlenských listů.

Zastupitelstvo ustavilo také finanční výbor a kontrolní výbor, které jsou ze zákona povinné. Předsedkyní finančního výboru se stala Lenka Nováková (ČSSD), kontrolní výbor povede Karel Žižka (Hasiči a nezávislí).

Složení nového zastupitelstva:

Z volební strany ČSSD: Ing. Hana Masáková, MBA, Lenka Nováková, Ing. Josef Táborský, Mgr. Ivana Pekárková, Pavel Tobiáš, Josef Vodička.

Z volební strany KDU-ČSL: Ing. Lenka Drncová, Mgr. Alena Říhová, Miloslava Uzlová.

Z volební strany Hasiči a nezávislí: Ing. Karel Žižka, Petr Hnát.

Z volební strany SNK pro moderní Kopidlno: Mgr. Roman Kotlář, Ing. Veronika Žižková.

Z volební strany Kopidlensko: Jiří Machula, Petr Albrecht.

Kopidlno v letošních komunálních volbách zaznamenalo nejvyšší volební účast od roku 2006. Dosáhla celkově 44,46 %. Nejvyšší účast byla tradičně v Mlýnci (69,57 %), druhé místo patří Pševsi (52,99 %), následuje Drahoraz (44,83 %) a samotné Kopidlno (42,57 %). Pro porovnání – v jičínském okrese byla volební účast 52,09 %, v Královéhradeckém kraji 49,65 % a v celé republice 47,34 %.

V následujících tabulkách najdete zajímavé srovnání údajů ze všech komunálních voleb v Kopidlně od roku 1990. Porovnat zde můžete volební účast, počty kandidátů, ale také volební zisky všech kandidujících stran. Můžete tak sledovat, jak se měnily preference voličů v průběhu bezmála tři desítek let.

Volební strana	Získané hlasy v %	Počet mandátů
Rok 1990		
Čs. strana lidová	15,9	2
KSČ	25,5	4
OF	44,7	7
ČSSD	4,4	1
SNK	9,2	1
Rok 1994		
KDU-ČSL	33,16	2
KSČM	38,79	3
NK	10,61	1
ČSSD	17,44	4
Rok 1998		
NK	8,49	1
KSČM	30,22	3
NK	7,29	1
KDU-ČSL	29,66	2
ČSSD	24,35	2
Rok 2002		
SNK	36,21	6
KSČM	23,21	3
KDU-ČSL	15,04	2
ČSSD	25,54	4
Rok 2006		
ČSSD	32,33	5
KDU-ČSL	11,62	2
ODS	22,96	4
SNK – sportovci	12,91	2
Sdružení nezávislých hasičů	15,96	2
KSČM	4,23	0
Rok 2010		
SNK Hasiči a nezávislí	23,49	4
ODS	7,98	1
KDU-ČSL	11,1	1
SNK nezávislí kandidáti	20,89	3
ČSSD	36,54	6
Rok 2014		
ČSSD	40,38	6
KDU-ČSL a nezávislí občané	22,1	3
ODS	6,9	1
SNK – Hasiči a nezávislí	30,63	5
Rok 2018		
KDU-ČSL a nezávislí občané	17,86	3
Hasiči a nezávislí	16,59	2
ČSSD	39	6
SNK pro moderní Kopidlno	14,64	2
Kopidlensko	11,91	2

Pozn.: zkratka SNK znamená Sdružení nezávislých kandidátů, NK je samostatně kandidující kandidát-jednotlivec.

Počet volených zastupitelů, počet kandidujících volebních stran, počet kandidátů, věk nejmladšího a nejstaršího kandidáta a zastupitele, počet kandidujících a zvolených žen								
	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014	2018
zastupitelů	15	7	9	15	15	15	15	15
stran	5	4	5	4	5	5	4	5
kandidátů		19	29	56	55	65	53	75
Věk nejmladšího kandidáta / zastupitele		26 / 33	21 / 42	24 / 29	21 / 32	21 / 35	24 / 27	23 / 35
Věk nejstaršího kandidáta / zastupitele		67 / 54	71 / 57	73 / 56	69 / 60	66 / 64	69 / 63	73 / 67
Kandidujících žen		5	8	26	21	24	18	38
Zvolených žen		1	2	7	4	4	5	7

Volební účast v %								
Rok voleb / Okres	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014	2018
1 Kopidlno				49,63	39,85	38,82	36,7	40,42
2 Kopidlno				50,27	40,24	39,87	39,64	44,96
3 Drahoraz				42,42	23,33	32,26	52,63	44,83
4 Mlýnec				69,57	50,67	70,83	66,67	69,57
5 Pševs				45,69	33,33	40,98	43,8	52,99
Celkem	83,47	64,19	47,06	50,18	39,48	40,53	40,09	44,46

Pozn.: chybějící údaje z let 1990, 1994 a 1998 nejsou k dispozici.

Na základě údajů Českého statistického úřadu sestavila Lenka Kropáčková

NEZHASLI. Skupina opozičních zastupitelů

Vážení spoluobčané,
je po komunálních volbách, karty jsou rozdány a osmička složená ze šestice zvolených zastupitelů za ČSSD a dvojice za Kopidlensko začala po ustavujícím zasedání s výkonem svých funkcí, které si přidělila a odhlasovala. Proti této osmičce stojí sedmička složená ze tří zastupitelů zvolených za KDU-ČSL, dvou za Hasiče a nezávislé a dvou za SNK pro moderní Kopidlnu. Jmenovitě to jsou Lenka Drncová, Alena Říhová, Miloslava Uzlová, Petr Hnát, Karel Žižka, Roman Kotlář a Veronika Žižková. Tímto se Vám představujeme a informujeme Vás o tom, že jsme přijali pracovní název NEZHASLI (NEZÁvislí, HASiči a LIdovci). Pod tímto označením nás můžete vyhledat na Facebooku. K tomu ještě dodáváme, že srdečně děkujeme Vám našim voličům za Vaše hlasy. Velmi si toho vážíme a vnímáme to jako náš závazek vůči Vám.

Na pracovní schůzce zvolených zastupitelů, která se konala hodinu před veřejným zasedáním dne 29. října 2018, jsme výše zmíněnou osmičku požádali o to, aby každý z pěti subjektů zvolených do zastupitelstva měl po jednom členovi rady města s tím, že požadavek na pozici starosty nebo místostarosty nemá. Náš návrh byl odmítnut. Dokonce jsme si ani nemohli vybrat, v jakém ze dvou zřizovaných výborů chceme pracovat.

Proto jsme naše oponenty upozornili na skutečnost, že při absenci kteréhokoli jejich zastupitele nebudou moci bez našeho přispění rozhodnout ani o programu veřejného zasedání. Odpovědí nám bylo ujištění, že se cítí dostatečně silní a že jsou přesvědčeni o tom, že se sejdou vždy všichni. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli, že naše uskupení nebude vesměs při hlasování dávat ano, ale že se zdržíme nebo budeme hlasovat proti. A z tohoto jsme vycházeli již při prvním veřejném, ustavujícím zasedání zastupitelstva.

Zásadní pro nás je, že si naši oponenti nebudou moci stěžovat, že jsme je na náš postoj dopředu neupozornili. A pokud by si nás chtěli brát jako své rukojmí, navrhneme jim, co jsme jim už nabídli, a to zastoupení všech zvolených subjektů v radě města.

Vnímáme, že to nebude jednoduché, ale hodláme prosazovat zájmy Vás občanů Kopidlna a všech obcí, které jsou obsaženy v našich volebních programech, a rádi konstatujeme, že společných témat mají naše tři subjekty dostatek.

*Těšíme se na Vaše reakce a nové podněty k naší další práci.
NEZHASLI, v. r.*

Vážení spoluobčané,
rády bychom společně poděkovaly Vám všem, kteří nás přišli podpořit v letošních komunálních volbách. Přestože jsme si vědomy, že možnosti prosadit naše návrhy budou omezené, chtěly bychom Vás ujistit, že Vaše hlasy nebudou promarněny. Budeme se sna-

žit dělat maximum proto, abychom dostály co nejvíce svým předvolebním slibům a mohly hájit Vaše zájmy a pracovat pro zlepšení kvality života našich občanů všech věkových kategorií.

Zároveň náš velký dík patří i ostatním kandidátům, kteří společně s námi vstoupili do letošních voleb 2018.

*Za kandidáty sdružení KDU-ČSL a nezávislých občanů Kopidlna a místních částí
Ing. Lenka Drncová, Miloslava Uzlová,
Mgr. Alena Říhová*

Vážení občané města Kopidlna,
za sdružení Hasičů a nezávislých kandidátů bychom tímto rádi poděkovali všem, kterým není chod našeho města lhostejný a přišli k volbám. Zvláštní poděkování pak patří lidem, kteří se rozhodli nás svým hlasem podpořit. Byť jsme neobhájili stejný počet mandátů jako v uplynulém volebním období, nebereme výsledek voleb jako prohru a i nadále se budeme snažit dělat pro město Kopidlnu maximum.

Jak jistě víte, z ustavujícího zasedání zastupitelstva vzešlo nové vedení města a členové rady. O tom, zda bude toto vedení nejlepší variantou pro rozvoj města, lze nyní pouze polemizovat a pravdu se dozvíme v následujících čtyřech letech. V každém případě je to důkaz toho, že hesla typu „nechceme v Kopidlně politiku“ vzala rychle za své...

Ing. Karel Žižka, Petr Hnát

Vážení spoluobčané,
za Sdružení nezávislých kandidátů pro moderní Kopidlnu vnímáme, že je naší příjemnou povinností poděkovat za Vaše hlasy. Navíc využíváme příležitost, abychom poděkovali těm, kteří přijali místo v naší kandidátce. Získali jsme dva mandáty, což je v patnáctičlenném zastupitelstvu síla cca 13 %. Není to mnoho, ale určitě nám to nezabrání v našem odhodlání pracovat v zájmu občanů Kopidlna.

Prvním směrem našich aktivit je práce Kopidlenských žižalek. Ta je zřejmá, nezpochybnitelná a těžko nám v ní někdo může bránit. Nelze vyloučit, že jsme se s mnohými z Vás na některé z našich aktivit již setkali. Aktuální informace o veškerém našem počínání můžete nalézt na stejnojmenném facebookovém profilu.

Druhým směrem je plnění našeho volebního programu. Jeho znění jsme v minulém čísle Kopidlenských listů zveřejnili, a proto to již nebudeme opakovat. Na rozdíl od našeho prvního směru jsme v prosazování jednotlivých bodů závislí na podpoře dalších zastupitelů. A tuto podporu se snažíme získat. O tom se určitě dočtete na jiném místě tohoto čísla.

Ještě jednou děkujeme za Vaši podporu a připomínáme, že naším heslem je „Jinak a lépe“.

Veronika Žižková a Roman Kotlář

Pouštění draků ve Pševsi

Letos, tak jako v letech minulých, pořádá osadní výbor ve Pševsi pro děti 13. října drakiádu.

Sraz byl u bývalé požární zbrojnice, odkud se majitelé draků přesunuli na kopeček nad Pazdernu. Počasí přálo, draci létali všemi směry, jeden dokonce majiteli v nestřeženém okamžiku uletěl směrem k lesu.

Když se draci i jejich majitelé do sytosti vyřádili, odebralo se zbylých jedenáct zpět do zbrojnice. Všichni obdrželi „diplom“ a občerstvení. Pochutnali si na pátku v rohlíku, který zapíjeli kolou, a na zub byla cukrová vata, nanuk a brambůrky.

Domů odcházeli se soumrakem spokojeni a už se těšili na příští rok.

Jana Čtvrtečková

Říjnové volby ve Pševsi

Ve dnech 5. a 6. října se konaly volby do obecního zastupitelstva. V naší obci se ze 117 možných voličů k volbám dostavilo jen 62 občanů, přesto se Pševs z celého Kopidlna umístila na druhém místě.

A jak občané v Kopidlně volili: KDU-ČSL a nezávislí občané Kopidlna dostali 105 hlasů, Hasiči a nezávislí 96 hlasů, ČSSD 219 hlasů, SNK pro moderní Kopidlnu 184 hlasy a Kopidlensko 80 hlasů.

Z naší obce kandidovali: za ČSSD Václav Skřivánek, za Kopidlensko Karel Neubert (1951), za KDU-ČSL Petra Šoltysová, za SNK pro moderní Kopidlnu Jindřich Kubík. Starostkou města se opět stala Ing. Hana Masáková, MBA, místostarostou Jiří Machula.

Škoda, že z naší obce nikdo nedosáhl tolika hlasů, aby mohl být členem zastupitelstva. No snad příště.

Jana Čtvrtečková

Velké poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat zastupitelstvu, zaměstnancům města a celkově všem, kteří se zasloužili o rekonstrukci ulic Vackova a Bědy Křídla.

Bydlím v této části Kopidlna od narození a donedávna tyto ulice vypadaly spíše jako polní cesty.

Při dešti sem stékala voda z větší části náměstí, nevhodně umístěné kanály nepobraly skoro nic a zůstávaly jen kaluže a samé bláto. Od letošního léta jsou ulice i po „liljaku“ za chvíli suché. Paní učitelky již nemusí řešit, kudy projít, aby se děti neumazaly. Autem nemusíme kličkovat mezi dírami. Nyní se tu mně i můj sousedům lépe žije. Děkujeme moc.

Lenka Nováková

Knihovna po celý říjen žila akcemi pro děti i dospělé

V průběhu října proběhly v knihovně besedy a prezentace k výstavě „Tady nová republika“. Na prezentaci a výstavu přišly děti ze čtvrté třídy „zvíráčkové“, páté třídy „sovičky a námořníci“, žáci druhého stupně ZŠ Kopidlno a studenti Střední školy zahrad-

nické. Všichni si pozorně prohlédli výstavu a úspěšně vypracovali testik, který jsem připravila k 100. výročí vzniku Československé republiky.

„Motýlci“, žáci první třídy přišli na besedu, kde se seznámili s provozem knihovny, řaze-

ním knih, jak se stát čtenářem, a procvičili jsme si písmenka. Druháci „sluníčková třída“ si procvičili pohádky a večerňáčky, „včeličky“ z třetí třídy si přečetly dramatizaci pohádky Čert a Káča, splnily úkoly a prohlížely knihy. (rb)

Marie Formáčková v Kopidlně

Dne 16. října 2018 proběhla v Kopidlně beseda „Příběhy slavných z pera PhDr. Marie Formáčkové aneb veselé vzpomínání“.

PhDr. Marie Formáčková je královna české žurnalistiky, spisovatelka a moderátorka. Pracovala dvacet let v časopise Vlasta, kde byla od roku 1989 šéfredaktorkou. Později byla šéfredaktorkou časopisů Květy a TV Revue. Od roku 2000 se věnuje publicistice a psaní knih na volné noze. Působí také jako středoškolská učitelka a je držitelkou ocenění za pedagogickou

činnost v rámci ankety Zlatý Ámos a nejnovějšího ocenění „Mistr zábavního umění v oblasti literatury“, které jí 14. října 2018 předal předseda Obce spisovatelů Tomáš Magnusek.

Marie Formáčková je autorkou a spoluautorkou desítek knih, zejména životních příběhů mediálně známých osobností. K nejoblíbenějším patří knihy, které napsala spolu s Helenou Růžickovou, Zitou Kabátovou a Lubou Skořepovou, a na toto téma nám vyprávěla spoustu zážitků ze života těchto hereček. (rb)

vou, a na toto téma nám vyprávěla spoustu zážitků ze života těchto hereček. (rb)

Slovo spisovatelky Marie Formáčkové

I když jsem během let, kdy jsem pracovala jako novinářka, sjezdila spoustu míst v naší vlasti, Kopidlno se mi vyhýbalo a znala jsem ho pouze jako rodiště MUDr. Anny Honzákové, první ženy, která byla na české univerzitě promována doktorkou medicíny. O ní jsme totiž několikrát ve Vlastě, kde jsem dlouhá léta pracovala, psali. Ale osud mě do Kopidlna nakonec zavedl, respektive jsem byla pozvána do příjemné a velkolepé knihovny, kde jsem se setkala s mimořádnou knihovnicí a poslze s velmi milými posluchači. Navíc jsem měla možnost si alespoň z auta úhledně a krásně město prohlédnout a získala naprosto pozitivní dojem. Moc se mi u vás líbilo a děkuji za vlídné a milé přijetí.

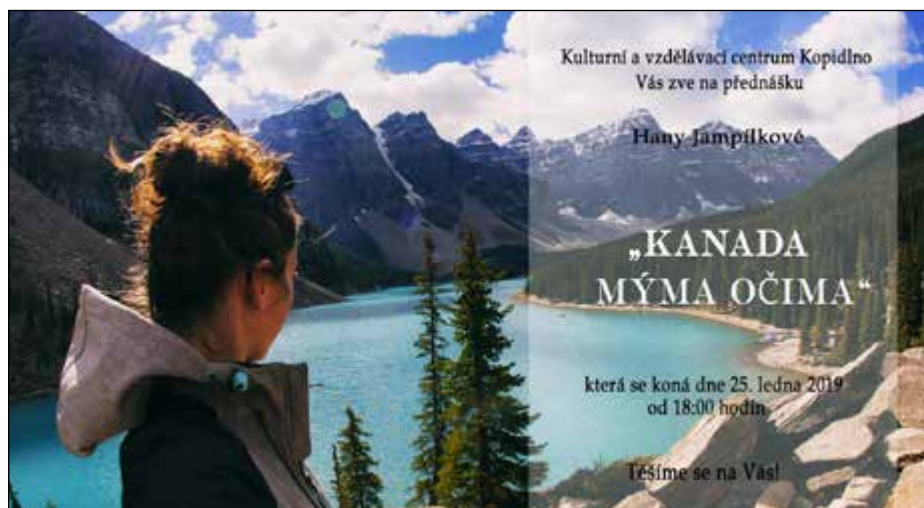
Marie Formáčková

Kanada očima Hany Jampílkové

Přednáška Hany Jampílkové z Mlýnce „Kanada máma očima“ se uskuteční v pátek 25. ledna 2019 od 18.00 hodin na malé scéně KVC Kopidlno. Můžete se těšit na rady získané cestováním po Kanadě, kde Hana strávila jeden měsíc. Dozvíte se informace týkající se zejména letenek do Kanady, pronajmutí auta, víz do Kanady, místních kempů a místních medvědů. Přednáška bude doprovázena fotografiemi z cest.

Dozvíte se i takové informace, že mít stejné ponožky 5 dní na sobě není taková lahoda nebo že rolníčka na batohu se opravdu hodí! :)

Vstupné dobrovolné. Občerstvení zajištěno. (kl)

Pro vzpomínku na
nezapomenutelného jičínského
občana Josefa Štefana Kubína
rozhodli jsme se již třiatvacátým
rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počín roku
a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby žádné z bohulibých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy se rozpomenou, co hezkého se v roce 2018 v kultuře na okrese událo, a přispějí k nominaci. Návrh na udělení Štefana může podat každý, stačí uvést jméno a známou adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, připsat, zda se jedná o počín roku (I. kategorie), nebo o dlouhodobou činnost – trvající nejméně 5 let (II. kategorie), a nezapomenout na údaje o navrhovateli.

Své návrhy zasílejte **do 31. 12. 2018** buď na e-mailovou adresu:

jivinskystefan@seznam.cz, nebo
poštou na adresu: **Knihovna Václava
Čtvrťka, Denisova 400, 506 01 Jičín.**

Nominace lze v půjčovně době přinést i osobně do oddělení pro dospělé, můžete je také kdykoliv vhodit do schránky knihovny. Obálku označte heslem „Jivínský Štefan“. Těšíme se na setkání 25. února 2019!

Štefanská komise & Nadační fond Jičín
– město pohádky & Knihovna Václava
Čtvrťka Jičín

Nový Zéland s Petrem Nazarovem. Nechyběly ani domečky z Hobitína

Beseda s cestovatelem, fotografem a spisovatelem Petrem Nazarovem se konala v pondělí 19. listopadu na malé scéně KVC. Tentokrát nás Nazarov zavedl na Nový Zéland, do země s krásnou přírodou, zasněženými horskými štíty, činnými vulkanickými oblastmi, ledovci, jezery a spoustou úchvatných pláží. Zajímavé bylo i povídání ze setkání s Maory a maorskou kulturou. Jednoduše řečeno je Zéland rájem pro milovníky přírody, o čemž cestovatel přesvědčil návštěvníky projekcí dokumentů a fotografií ze svého několikaměsíčního pobytu. Nechyběly ani fotografie domečků z hobitína vesnice, které známe z Tolkienovy trilogie Pán prstenů. A protože je Petr Nazarov i spisovatel, závěrem besedy vylosoval výherce, které obdaroval svými knihami. Jeho poslední se věnuje právě cestování po Zélandu, její obsah je plný zajímavých příběhů a krásných fotografií, kniha je

již nyní k zapůjčení v kopidlenské knihovně.

A jak sám cestovatel říká: „Procestoval jsem několik desítek zemí a v některých z nich jsem i na několik měsíců či dokonce let zakotvil a dalo mi to víc než všechny školy světa. Uvědomil jsem si, že spousta našich zdánlivě nepřekonatelných problémů jsou jen malichernosti, nad kterými je možné velkoryse mávnout rukou. Na cestování je fascinující nejen objevování zajímavostí a krás různých míst na světě, ale zejména objevování sebe sama.“

Cestovatelské besedy s projekcí jsou oblíbené, a proto jsme si pro vás již nyní připravili další na rok 2019, kdy se s Petrem Nazarovem vydáme do jižní Afriky – Jihoafrické republiky, Namibie, království Lesotha a království Svazijska při další besedě, která se uskuteční v pondělí 30. září 2019 od 17.00 hodin na malé scéně KVC. (rh)

REPREZENTAČNÍ PLES MĚSTA KOPIDLNA

V PÁTEK 22. 2. 2019
OD 20:00 HODIN

„REJ MASEK“
SOKOLOVNA KOPIDLNO

PŘENESEME SE DO ITALSKÝCH BENÁTEK, KDE VŠE STEJNÝ DEN VYPUKNE NEJSLAVNĚJŠÍ KARNÉM V EVROPĚ. JEHOŽ VZNIK SE DATUJE AŽ DO ROKU 1268.

NECHTE SE INSPIROVAT A UNĚST MASKAMI, KTERÉ VYCHÁZEJÍ Z COMEDIE DELL'ARTE

KARNEVAL KAŽDÝ ROK OTEVÍRÁ 'LET ANDĚLA' I VY SE PŘI ZAHÁJENÍ PLESU MŮŽETE TESTNĚ NA NETRADIČNÍ VYSTOUPENÍ...

K Tanci a poslechu zahraje NINE ORCHESTRA a DÝDŽEJ ZDENĚK VRANOVSKÝ

LOSOVÁNÍ SPONZORSKÝCH DARŮ / VYHLÁŠENÍ NEJLÉPŠÍCH MASEK

Na slavnostech vystoupí Monika Absolonová

Monika Absolonová, Železný Zekon, Waldovy Matušky a další. To budou Kopidlenské slavnosti 2019, které se uskuteční 22. června. (kl)

Pohádkový park

V neděli 21. října 2018 odpoledne zámekský park v Kopidlně ožil pohádkovými postavami. Kopidlenské žížalky uspořádaly první ročník akce s názvem „Po stopách do pohádkového parku“. Podle ohlasů to byla velmi povedená akce, kterou navštívilo kolem 500 lidí.

Pro děti bylo připraveno celkem 13 stanišť, na kterých musely splnit s pohádkovou bytostí jednoduchý úkol, za který byly odměněny malou drobností v podobě sladkosti nebo malého dárečku. Při vstupu do zámeckého parku, který byl mimochodem díky krásnému podzimnímu počasí prostě nádherný, dostalo každé dítě malou papírovou taštičku nebo sáček v podobě dýně na sbírání výše zmiňovaných odměn. Postupně si pak děti prošly celou trasu, a aby se v ní lépe orientovaly, měly k dispozici jednoduchou mapku s označením jednotlivých stanišť, na kterých na důkaz splnění úkolu získaly do mapky razítko. Zábavu si tak užily s beruškami, pavoukem, ptákem ohnivákem, broukem, Křemílkem a Vochomůrkou, na masopustu, u indiánů, s jezinkami, u čarodějnice, vodníka, s mumiemi a včelkami.

Po cestě mohly potkat také Krakonoše nebo navštívit Čertovo. Na závěr si u lesní víly mohly vyzvednout diplom za splnění všech úkolů. Celý park byl vyzdoben ručně malovanými kulisami, které byly úžasné a s některými z nich nám pomáhaly dětičky na našich tvořivých dílničkách.

Samozřejmostí bylo zajištění drobného občerstvení a maminky se mohly potěšit nákupem krásné podzimní dekorace nebo něčeho hezkého pro své ratolesti. Nechybělo ani tradiční malování na obličej.

To všechno by se určitě nemohlo uskutečnit bez podpory spousty lidí. Nebudu jednotlivě jmenovat, abych nedopatřením na někoho nezapomněla, ale ti, kterých se to týká, jistě vědí. Všem patří ne jeden, ale spousta DÍKŮ. Zvláštní poděkování patří paní ředitelce zahradnické školy, bez jejíhož souhlasu by se tato úžasná akce nemohla uskutečnit. Věřím, že jsme tímto prvním ročníkem založili velmi pěknou tradici a že jsme ukázali, že i v Kopidlně má smysl takové akce dělat. Na závěr zbývá dodat už jen: „těšíme se na vás příští rok“.

Veronika Žižková

Na své si přijdou i dospělí

Kopidlenské žížalky nedělají akce jen pro děti, ale také pro dospělé. Pro všechny šikovné tvořilky jsme v sobotu 10. listopadu v areálu Autoklubu uspořádaly workshop na dekorování nástěnného kalendáře. Všechny maminky byly moc šikovné a podle ohlasů si celé odpoledne moc užily. Další tvoření proběhlo 26. listopadu od 15 hodin rovněž v areálu Autoklubu. Tentokrát jsme se věnovaly adventním dekoracím. Účastnice si mohly vytvořit adventní věnec nebo svícen.

Kromě tvoření jsme také uspořádali výlet na velmi oblíbené adventní trhy na Kuks. Vyrazili jsme v sobotu 24. listopadu v osm hodin z náměstí v Kopidlně a vrátili jsme se v odpoledních hodinách. O výlet byl zájem, takže bychom na zajímavá místa chtěli vyrazet pravidelně. Už teď máme pár nápadů, takže se máte na co těšit.

Veronika Žižková

Kopidlenské žížalky pořádají kroužky

V současné době pořádají Kopidlenské žížalky tři kroužky pro děti. Někteří z vás je již dobře znají a pro ty, kteří ne, tady je malé shrnutí.

1. TVOŘIVÉ DÍLNÍČKY PRO ŠIKOVNÉ RUČIČKY

Tvořit chodíme každé pondělí od 16 hodin do areálu Autoklubu. Na kroužek dochází 8–10 dětí. Během celého roku tvoříme různé výrobky i v závislosti na ročním období. Děti si svoje výrobky mohou odnést domů, ale zároveň děláme i společné projekty. Například nám děti pomohly vyrobit spoustu dekorací na náš „Pohádkový park“, o kterém se dočtete na jiném místě tohoto vydání.

Chtěla bych ještě na tomto místě poděkovat Autoklubu, především panu Gottwaldovi, za možnost zpřístupnění areálu Autoklubu.

2. ANGLIČTINA PRO NEJMENŠÍ

Kroužek angličtiny probíhá každé úterý od 16 hodin. Navštěvuje ho 13 dětí ve věkovém rozmezí od 4 do 8 let. Děti se pod vedením skvělé lektorky Lucie Hůlkové ze School Tour učí zábavnou formou spoustě anglických slovíček. Při tom si zacvičí, zatančí, ale také zpívají a malují. Měla jsem možnost výuku sledovat a musím říct, že děti jsou moc šikovné a je vidět, že i nadšené.

3. TANEČKY

Tanečky probíhají každý pátek od 16.30 hodin v zrcadlovém sále ve sportovní hale. Původní kroužek se zaměřením na průpravu do mažoretek jsme pro malý zájem změnili na kroužek se zaměřením na pohybové aktivity s prvky aerobiku pro děti. Kroužek navštěvuje kolem 20 děvčat ve věku od 4 do 12 let. Vedení kroužku se ujala Katka Skřivánková společně s Veronikou Hnízdilovou. Chtěla bych jim touto cestou moc poděkovat, protože díky nim se úroveň kroužku o dost zvedla a zájem o kroužek se tak navýšil.

Líbí se vám naše kroužky? Chcete se do některého z nich zapojit? Neváhejte a přijďte, vítáme každého. Více informací na tel. č. 724 600 683.

Veronika Žížková

Děti darují dětem aneb krabice od bot

Co krásnějšího může být o Vánocích než zářící dětské oči. Ne všem se však mohou trpytit u rozbalování vánočních dárků. Nejen proto se Kopidlenské žížalky rozhodly zapojit do projektu Krabice od bot 2018 a stát se ve spolupráci s Oblastní charitou Jičín sběrným místem.

Jedná se o celorepublikovou charitativní akci, kterou pořádá Diakonie Českobratrské církve evangelické. Smyslem celého projektu je myšlenka, kdy děti darují dětem ze sociálně slabších vrstev krabici od bot s překvapením. Prvně by měla být krabice naplněna hračkami, maličkostmi, které dané dítě již neupotřebí, ale jinému právě ještě poslouží. Do takové krabice se pak mohou doplnit další drobnosti, jako kosmetika, drogerie, drobné ošacení. Ne každý by však naplnil krabici ze svých každodenně používaných věcí, proto se v krabicích stále častěji vyskytují věci nově

zakoupené právě za účelem obdarování někoho jiného. Je důležité při tom myslet na to, že kvalita je důležitější než kvantita.

Vánočně vybavené a zabalené krabice se pak odevzdávaly v termínu od 26. listopadu do 9. prosince na sběrná místa, kterých bylo po celé republice více než 80. Takovéto místo právě v Kopidlně zřídily Žížalky. Většina dárků putovala do Oblastní charity, která pracuje v rodinách s dětmi, další pak do nízkoprahových klubů, obdaroval se i Azylový dům v Jičíně nebo konkrétní rodiny, které doporučil OSPOD (orgán sociálně právní ochrany dětí).

Další možností, jak se do této akce bylo možné zapojit, bylo darovat krabici online.

Vzhledem k termínu uzávěrky příspěvků do Kopidlenských listů přineseme podrobnější údaje spolu s fotografiemi z našeho sběrného místa v dalším vydání.

Veronika Žížková

Podzimní bazárek

V polovině listopadu se již třetím rokem konal „Podzimní bazárek“. Probíhal v režii Kopidlenských žižalek tentokrát v prostorách sportovní haly v Kopidlně. Ti, kteří bazárek navštívili, mohli vybírat ze spousty krásného dámského, pánského, a především dětského oblečení a hraček. Děti si během návštěvy bazárku mohly pohrát nebo nám namalovat nějaký hezký obrázek. Návštěvnost byla oproti předchozím letům větší, za což chceme všem, kteří přišli, poděkovat. Také bychom rády na tomto místě poděkovaly paní Kučerové a paní Levčukové za jejich vstřícné jednání, díky kterému se bazárek mohl uskutečnit právě ve sportovní hale.

Závěrem je nutné zmínit také to, že díky výdělku z prodeje jsme se mohli zapojit do projektu Ježíškova vnučata a splnit tak přání klientům v Domově Rožďalovice v podobě darování knih v hodnotě 1000 Kč. Dárek půjdeme předat společně s dětmi v předvánočním čase.

Veronika Žížková

Vánoční tip

Kandované pomerančové plátky

2 pomeranče, 250 g cukru krystal, 100 ml vody + rum

Pomeranče nakrájíme na 1/2 cm široké plátky. V kastrolu svaříme 200 g cukru krystal a 100 ml vody na hustý sirup. Vložíme pomerančové plátky, během varu 1 obrátíme a povaříme 5 minut. Poté odstavíme a přidáme rum. Plátky vyjmeme, posypeme krystalem, necháme vychladnout a sušíme na mřížce. Proschlé pomerančové plátky buď celé, nebo jen půlky namáčíme do čokolády a pokládáme na pečící papír. (rh)

Tomáš Magnusek besedoval v Kopidlně

Český herec, spisovatel, filmový scenárista a režisér, původním povoláním učitel Tomáš Magnusek představil v Kopidlně svůj poslední filmový počín, film „Kluci z hor“, a jak sám autor prozradil, snímek je natočený podle skutečného příběhu.

Dopolední projekci a následnou besedu navštívily děti kopidlenské základní školy, v podvečer byl program určen dospělým divákům, kterých se účastnilo o několik desítek méně než dopoledne dětí. Kdo však při-

šel, nelitoval. Snímek Kluci z hor je povedený a stojí za zhlédnutí a humorné historky o natáčení z úst pana režiséra skutečně pobavily všechny přítomné.

Magnusek má na svém kontě několik dalších snímků, např. tři díly Bastardů, film Školní výlet a další. Posluchačům na otázku, co nyní chystá, prozradil, že natáčí seriál pod pracovním názvem „Český Dallas“ a celodenní pobyt v Kopidlně využil ke střihání jednotlivých dílů. (rh)

Překrásného anděla ze staré knihy si měli možnost vyrobit návštěvníci předadventní dílny na KVC. (rh)

Vánoční pohodu a mnoho úspěchů v roce 2019
přeje čtenářům KL redakční rada a město Kopidlna.

Lípa republiky zasazena i v Mlýnci

Píše se rok 1915 a ve světě zuří první světová válka. Češi v zákopech i přes odpor bojují na straně Rakouska-Uherska za svého císaře, avšak v hlavách několika odvážlivců se tvoří pro nás již velmi známý nápad. Alois Rašín a Karel Kramář, kteří byli zatčeni za rozvracení monarchie, dále Edvard Beneš, Tomáš Garrigue Masaryk a v neposlední řadě slovenský voják Milan Rastislav Štefánik, to byli muži zasloužilí o vznik československého státu. Již v roce 1916 se Masarykovi podaří v Rusku vytvoření první československé legie. Čechy a Slovaky už válka nebaví a za Rakousko-Uhersko mnozí bojovat vůbec nechťejí. Ve francouzské a italské armádě je jich již přes padesát tisíc, což je velmi důležitý bod, jelikož zatím neexistující stát má prakticky svou vlastní armádu. V roce 1918 se už válka pomalu chýlí ke konci a mezi lidmi se začíná mluvit o činech T. G. M. a vzniku samostatného Československa, pro které by měl být konec války začátkem něčeho zcela nového. 28. října 1918 se v Ženevě schází Beneš s Kramářem, aby dohodli, jak bude to něco, co má vzniknout, vlastně vypadat. Zde Beneš prohlásil, že to bude republika. V Praze se již tentýž den strhávají rakouské znaky, německy psané vývěsní štíty a kolem 9. hodiny ranní se Antonín

Švehla a František Soukup jménem Národního výboru vydají převzít Obilní ústav v Praze a nechají zaměstnance ústavu přísahat věrnost nově vznikajícímu státu. Poté se rozšíří zpráva o uznání podmínek míru Rakousko-Uherskem. Tato zpráva se stala impulsem k živelným demonstracím, plným jásajících Čechů a Slováků. Nyní Čechoslováků. Na Václavském náměstí u pomníku svatého Václava promluví k davům kněz Isidor Zahradník a vyhlásí samostatný československý stát. „Lide československý. Tvůj odvěký sen se stal skutekem...“ prohlásí večer Národní výbor.

A na počest 100. výročí právě tohoto slavného dne byla 26. října 2018 na pozemku bývalé školy ve Mlýnci zasazena lípa, která leží ve stejné linii jako již urostlé lípy „Štefánikova“ a „Masarykova“ dané do země 5. května 1919.

„Život měříme příliš jednostranně; podle jeho délky, a ne podle jeho velikosti. Myslíme víc na to, jak život prodloužit, než na to, jak ho opravdu naplnit. Mnoho lidí se bojí smrti, ale nedělají si nic z toho, že sami a mnoho jiných žijí jen položivotem, bez obsahu, bez lásky, bez radosti,“ napsal Tomáš Garrigue Masaryk, první československý prezident a člověk, který v nás všech probouzí už po sto let to důležité vlastenectví.

Nikola Lhotáková

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PŮDDORU

Knihovně Kopidlno
PŘÍSPĚVKY K VÝVOJI KULTURNÍHO ŽIVOTA V MÍSTNOSTI
V DNEŠNÍ 76. KVĚTNÁ 2018 BYLA PROJEKTEM K VÝVOJI ŽIVOTA

5 264 Kč

Český den proti rakovině 2018

DĚKUJEME!

VÝHRADEK PROJEKTU KULTURNÍ ŽIVOT NA OBLASTI
PROJEKTU KULTURNÍ ŽIVOT NA OBLASTI
PROJEKTU KULTURNÍ ŽIVOT NA OBLASTI
PROJEKTU KULTURNÍ ŽIVOT NA OBLASTI

www.kopidlno.cz • www.kopidlno.cz

Zásahy kopidlenských hasičů

16. / 7. 6. 2018 / Libáň / Čtyři jednotky hasičů zasahovaly u požáru technologického zařízení v jednom z průmyslových objektů v obci Libáň. Událost se obešla bez zranění, všichni zaměstnanci stihli halu opustit. Hasiči museli provést ve spolupráci se zaměstnanci firmy demontáž zařízení.

Nakonec předali místo události technikovi a všichni pracovníci se mohli vrátit zpět na pracoviště, vyjma výrobní linky, která hořela. Na místě působil hasičský vyšetřovatel příčin požárů, který se bude událostí nadále zabývat. Na místě zasahovali profesionální hasiči z Jičína a dále dobrovolní hasiči z Markvartic, Kopidlno a Libáně. (Zdroj: www.pozary.cz)

17. / 29. 6. 2018 / Libáň / K nahlášenému požáru síla byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 12:51 hod.) do ulice Elmerova v Libáni. Jednotka byla odvolána cestou k zásahu. Jednalo se o planý poplach.

SMS: 12:51:13 POZAR PRUMYSL kouri se ze síla, v libani, pan vidí kour z oken nahore, hodne se dymi, pan je asi 500 m od síla, není na místě Liban PJC 752

18. / 8. 7. 2018 / Bartoušov / K nahlášenému požáru stodoly byla naše jednotka přivolána těsně před půlnocí (ohlášeno 23:52 hod.) do obce Bartoušov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hoření v bezprostřední blízkosti stodoly. Stavení bylo zasaženo jen z velmi malé části. Nasazením jednoho proudu typu „C“ byl požár lokalizován. Následně bylo provedeno rozebrání konstrukcí a dohašení skrytých ohňisek požáru. Kolem jedné hodiny ránní byl požár zlikvidován. Naše jednotka následně čekala na příjezd majitelů, kterým poté bylo místo zásahu předáno. Díky včasnému zásahu kolemdoucích a zasahujících jednotek došlo jen k minimální škodám na majetku. Uchráněná hodnota se pohybuje v řádech statisíců. U události zasahovaly HZS KHK PS Jičín, JSDH Kopidlno, JSDH Libáň, JSDH Slatiny, JSDH Staré Místo, JSDH Jičíněves a Policie ČR.

19. / 10. 7. 2018 / Kostelec / K nahlášenému požáru osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 12:56 hod.) do obce Kostelec. Po příjezdu na místo již u události zasahovala jednotka HZS KHK PS Jičín. Naše jednotka nemusela zasahovat. Při události nebyl nikdo zraněn.

20. / 12. 7. 2018 / Žlunice / K nahlášenému úniku nebezpečných látek z nákladního automobilu byla naše jednotka přivolána těsně po polední (ohlášeno 12:09 hod.) do obce Žlunice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn

10. 7. 2018 / Kostelec / Požár osobního automobilu

únik hydraulického oleje o množství cca 20 l. Naše jednotka ve spolupráci s HZS KHK PS Nový Bydžov provedla zajištění místa nehody, uniklou kapalinu zaspala sorbentem a následně uklidila. Po celou dobu bylo nutno řídit dopravu na přilehlé komunikaci. Následně se jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly HZS KHK PS Nový Bydžov, JSDH Kopidlno, Policie ČR.

21. / 22. 7. 2018 / Jičíněves / K požáru osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 14:06 hod.) do obce Jičíněves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hořící vozidlo zn. Volvo, které bylo v době příjezdu hasičských jednotek kompletně zasaženo plameny. Při požáru oheň přeskočil i na trávu podél obou okrajů silnice. Naše jednotka provedla hašení trávy a následně pomohla jednotce HZS KHK PS Jičín dohasit vozidlo. Po likvidaci požáru se obě jednotky vrátily zpět na své základny. Příčina požáru se vyšetřuje. Při události nebyl nikdo zraněn.

22. 7. 2018 / Jičíněves / Požár osobního automobilu

22. / 23. 7. 2018 / Budčeves / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno 20:06 hod.) do obce Budčeves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo na silnici první třídy (č. 32). Ve vozidle cestovala jedna osoba, která vyvázla z nehody s oděrkou. Vzhledem k tomu, že si stěžovala na bolesti levé ruky, byl dodatečně k nehodě přivolán lékař. Naše jednotka provedla ošetření odřenin a po příjezdu ZZS předala pacienta do péče lékařům. Zároveň bylo provedeno protipožární opatření a odpojení baterie. Po celou dobu zásahu bylo nutno uzavřít jeden jízdní pruh a dopravu řídit kyvadlově. Po zadokumentování nehody Policií ČR a naložení vozidla na odtahovou službu jednotka provedla zaspání uniklých provozních kapalin sorbentem a následně komunikaci uklidila. Poté se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, ZZS Jičín, Policie ČR.

23. / 10. 8. 2018 / Kopidlno / Oznámení o požáru ve sklepech obytného domu v Kopidlně v ulici U Cihelny přijalo krajské operační a informační středisko v pátek 10. 8. 2018 ve 22:55 hod. Na místo vyrazili profesionální hasiči z Jičína a byly povolány také dobrovolné jednotky z Kopidlno a Libáně.

Průzkumem místa události hasiči zjistili, že sklepní prostory jsou silně zakouřeny. Ve zděné kóji, kde hořelo, se měly nacházet také kanystry s benzinem i propanbutanové lahve. Ty se podařilo před zásahem ohně uchránit.

pokračování ze strany 18

Jednotky dostaly požár brzy pod kontrolu a začaly prostory sklepa odvětrávat. Mezi tím proběhla evakuace obyvatel domu, kde se nacházela celkem 48 osob, mezi nimiž bylo také několik dětí. Dvě osoby si převzali do péče záchranáři.

Na místo události se dostavil vyšetřovatel hasičů, který zjistil, že k zahoření došlo pravděpodobně na pracovním stole ve zděné sklepní kóji. Příčinou požáru byla technická závada na elektrické instalaci.

Škoda byla předběžně vyčíslena na 50 tisíc korun, zásahem se podařilo uchránit hodnoty ve výši asi jednoho milionu korun. (Zdroj: www.pozary.cz)

24. / 19. 8. 2018 / Kopidlno / K dopravní nehodě motocyklu byla naše jednotka přivolána těsně po poledni (ohlášeno 12:17 hod.) do ulice Tomáše Svobody. V době příjezdu naši jednotky již u události zasahovala ZZS KHK Jičín, v její péči se nacházel lehce zraněný řidič motocyklu. Naše jednotka provedla požární zabezpečení místa nehody, zasypala uniklé provozní kapaliny sorbentem a řídila dopravu. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR se jednotky vrátily zpět na své základny. U události zasahovaly Policie ČR, ZZS KHK Jičín, JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín.

25. / 12. 9. 2018 / Jičíněves, Slatiny / K dopravní nehodě nákladního automobilu, převážejícího dobytek, byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 9:38 hod.) mezi obce Jičíněves a Slatiny. V době příjezdu naši jednotky již u události zasahovala jednotka HZS KHK PS Jičín společně s JSDH Slatiny. Před příjezdem ZZS poskytli hasiči předlékařskou pomoc lehce zraněnému řidiči, kterého poté předali do péče lékařům. Následně provedli protipožární opatření a zasypali uniklé provozní kapaliny sorbentem. Po příjezdu veterináře byla zvířata přeložena do náhradního automobilu. Při nehodě bohužel došlo k úmrtí jedné krávy a jednoho telete. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR hasiči prázdný automobil předali odtahové službě. Po uklizení komunikace se všechny

23. 7. 2018 / Budčeves / Dopravní nehoda osobního automobilu

jednotky vrátily na své základny. U události zasahovaly HZS KHK PS Jičín, JSDH Slatiny, Policie ČR, JSDH Kopidlno, ZZS Jičín.

26. / 21. 9. 2018 / Údrnice / K údajně spadlému stromu byla naše jednotka přivolána po větrné smršti ve večerních hodinách (ohlášeno 21:51 hod.) mezi obce Bílsko a Únětice. Na této cestě byl v době našeho příjezdu strom již odklizen. Po dohodě s krajským operačním střediskem naše jednotka pokračovala dále na kontrolu průjezdnosti cest. Mezi obcemi Údrnice a Bystřice musela odklidit 4 stromy, které překážely v cestě. Následně odklízela jeden padlý strom před obcí Psinice. Další cesty byly průjezdné bez problémů, kolem půlnoci se jednotka vrátila zpět na svoji základnu.

27. / 29. 9. 2018 / Budčeves / Ke střetu motocyklu se zvěří byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 14:19 hod.) za obec Budčeves. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byly zjištěny dvě středně těžce zraněné osoby, kterým byla poskytnuta předlékařská péče. Následně jednotka provedla protipožární zabezpečení motocyklu a vyhradila prostor pro přistání letecké záchrané služby. Po příjezdu ZZS Jičín byli pacienti předáni do péče lékařům. Po zadokumentování

místa nehody dopravní policií pomohla jednotka naložit vrak motocyklu na odtahovou službu a provedla úklid komunikace. Následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, LZS KHK Hradec Králové, HZS KHK PS Jičín, ZZS KHK Jičín, Policie ČR.

28. / 30. 10. 2018 / Slavhostice / Ke spadlému stromu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 7:45 hod.) mezi obce Slavhostice a Kozojedy. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna spadlá třešeň, která zčásti zasahovala do vozovky. Naše jednotka provedla pomocí motorové řetězové pily odstranění stromu z komunikace a následně se vrátila zpátky na základnu. U události zasahovala pouze JSDH Kopidlno.

29. / 7. 11. 2018 / Kopidlno / Na pomoc transportovat pacienta v bezvědomí byla naše jednotka přivolána v dopoledních hodinách (ohlášeno v 9:17 hod.) do ulice Havlíčkova v Kopidlně. Po příjezdu na místo události vynesli členové jednotky pacienta do sanitního vozu a následně se vrátili na svoji základnu. U události zasahovaly ZZS Jičín, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

Petr Hnát

19. 8. 2018 / Kopidlno / Dopravní nehoda motocyklu

12. 9. 2018 / Jičíněves, Slatiny / Dopravní nehoda nákladního automobilu

29. 9. 2018 / Budčeves / Střet motocyklu se zvěří

Zprávy ze základní a mateřské školy

Strašidelný pochod pojali účastníci poctivě

V letošním školním roce se učitelé Základní školy Kopidlno rozhodli uspořádat pro všechny děti a žáky mateřské a základní školy, jejich sourozence, rodiče i domácí mazlíčky Strašidelný pochod. Pochod se uskutečnil dne 6. listopadu 2018. Sraz účastníků byl pro děti MŠ, 1. stupně a jejich rodiče od půl páté do pěti hodin a pro starší děti 2. stupně od páté hodiny odpolední. Startovalo se od budovy druhého stupně základní školy, kde skupiny, dvojice či jednotlivci obdrželi od čerta a čarodějnice (ředitelé školy a zástupkyně ředitele) křížovku s tajenkou. Trasa pochodu vedla od budovy druhého stupně směrem k lávce přes říčku Mrlinu. Odtud trasa pokračovala ke kostelu, poté ke hřbitovu. Od hřbitova pochod vedl k zámeckému parku, kde byl největší „rej strašidel“. Ze zámeckého parku vedla trasa již zpět k budově druhého stupně. Na trase čekala různá strašidla – duchové, čarodějnice, zubatá s kosou, klaun, kostlivec a další strašidla různých druhů a variet (pedagogové školy). Pedagogové nejenže strašili účastníky pochodu, ale zároveň zadávali účastníkům pochodu na stanovištích otázky do křížovky. Pedagogům pomáhala na stanovištích další strašidla (žáci deváté třídy). Tato strašidla – mláďata měla pro děti a jejich rodiče připravené různé strašidelné úkoly.

Po absolvování poslední „strašidelné“ zátvorky děti a žáci odhalili tajenku křížovky „KOPIDLNO“. Tu odevzdali v cíli čarodějnic a čertovi a za to obdrželi drobnou sladkou odměnu.

Děti i jejich rodiče se zúčastnili Strašidelného pochodu ve velmi hojném počtu a v nádherných strašidelných maskách a kostýmech. Vystrojili a nazdobili i dětské kočárky, kostýmy oblékli také psím mazlíčkům, kteří se na pochod vydali s nimi. Nálada všech byla v průběhu celé akce výjimečná, nadšená. Děti i rodiče si celou akci báječně užili, stejně jako strašící pedagogové. Žáci tak měli možnost zažít své učitele nejen jako pedagogy, ale jako běžné lidi, kteří si umí sami ze sebe udělat legraci.

Organizátoři akce velice děkují všem účastníkům Strašidelného pochodu za jejich účast, jejich úžasné masky a kostýmy a nadšení, s jakým si spolu s námi přišli užít.

Mgr. Hana Zýková

Dne 6. 11. 2018 pořádala základní škola strašidelný pochod. Všichni, kteří se pochodu zúčastnili, se měli sejít ve škole, abychom se mohli namalovat, případně přestrojit. Když jsme byli nachystaní, tak jsme se vyfotili a šli jsme si zabrat stanoviště. Já a moje kamarádka jsme byli na 1. stanovišti, kde děti

musely poskládat netopýra. Když se nám podařilo zvládnout dlouhou frontu, která se utvořila u našeho stanoviště, šli jsme společně obejít stanoviště. Ze začátku tam bylo strašně moc lidí, ani jsem nečekala, že jich tolik přijde. Obálek, ve kterých byl nastříhaný netopýr, bylo asi 6 a byly rozdělené pro menší a větší děti. Pochod trval asi hodinu a půl.

Nela Nekovářiková, 9. třída

Hned ze začátku jsem hlídal sladkosti před školou. Poté, co jsem už hlídat nemusel, tak jsem doběhl skupinu. Po cestě se zadávala stanoviště, já jsem byl něco jako speciál, protože jsem mohl chodit a strašit po celém parku. První člověk, na kterého jsem se zavěsil, byl pán s malou holčičkou, já jsem ale

nechtěl řvát, a tak jsem pouze vycházel zpoza stromu. Holčička se lekla, ale pán ne! Byla sranda.

Jan Petr, 9. třída

Dne 6. 11. se v Kopidlně konal strašidelný pochod. My, žáci 9. ročníku, jsme měli přijít v kostýmech a být na stanovištích. Kolem půl páté jsme byli na stanovištích a děti mohly vyrazit. Já a mé kamarádky jsme měly jako úkol lehkou morseovku. Jen co jsme byly připravené, došli k nám první účastníci. Asi po hodině jsem se rozhodla jít děsit. Po pravdě se mi to nevedlo, ale nevedlo mi to. Ke konci už nikdo nechodil, tak nás učitelé poslali domů. Docela mě to bavilo a byl to dobrý nápad.

Tereza Svárovská, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Adaptační pobyt šesté třídy v Příchovicích

Ve středu 19. září jsme odjeli na třídní adaptační pobyt do Příchovic, abychom se lépe poznali a seznámili se s naší novou třídní učitelkou Pavlínou Koubovou. Doprovod nám dělala také naše bývalá paní učitelka Barbora Olejaříková, Hana Zýková a asistent Marek.

Do Příchovic jsme se vydali vlakem. I když to trvalo přibližně 4 hodiny, užili jsme si to a panovala dobrá nálada. Vystoupili jsme a šli do prudkých kopců asi tři kilometry. Po rozdělení pokojů a po vybalení jsme se těšili na večeri. První aktivitou po večeri

bylo hledání skleniček po pokojích, kde byly schovány zelené a červené proužky papírů, abychom se podle barev rozdělili do týmů, ve kterých jsme byli většinu her. Po aktivitách jsme se zašli osprchovat a připravili jsme se ke spaní. Po ranní hygieně a snídani jsme se dozvěděli program dne – půjdeme na rozhlednu Štěpánka. Když jsme dorazili na místo, mohli jsme si koupit různé suvenýry. Po schodech jsme vyšli na rozhlednu, kde byl nádherný výhled do okolí, kterým jsme se kochali. Zbývala už jen cesta zpět do chaty na oběd a potom na hřiště zahrát si pár her, které probíhaly venku i uvnitř. Velice rychle nám to uteklo, klidně bychom tam ještě zůstali. I když většina věcí byla fajn, museli jsme řešit i nevhodné chování tří spolužáků. Ráno jsme si zabalili věci a potom jsme se vydali do svých domovů.

Někteří z nás se tam opět brzy podíváme na lyžařském kurzu. Adaptační pobyt hodnotíme velmi kladně, a hlavně aktivně.

Dominik Pelc, Josef Flodr – žáci 6. třídy

Kopidlenský kvíteček, Kopidlenský kapřík a Kopidlenský jelen

Dne 12. října 2018 se konal ve Střední zahradnické škole v Kopidlně 25. ročník soutěže Kopidlenský kvíteček, 5. ročník Kopidlenského kapříka a 3. ročník Kopidlenského jelena. Soutěžního klání se zúčastnilo 9 žáků naší školy (3 tříčlenná družstva). V soutěži Kopidlenský kvíteček soutěžilo družstvo ve složení Šarlota Hnízdová (9. třída), Veronika Šádková (9. třída) a Valentýna Karešová (6. třída). V soutěži Kopidlenský kapřík nás reprezentovalo družstvo: Šimon Joukl, František Kočka a Ondřej Rozsypal (všichni ze 6. třídy). V soutěži Kopidlenský jelen soutěžilo družstvo ve složení Vojtěch Bernard (8. třída), Jan Lambert (7. třída) a Jan Petr (9. třída).

V soutěži Kopidlenský kvíteček byl první částí společný přírodovědný test a poznávání praktických ukázek 20 rostlin. Dále se soutěžilo v individuálních úkolech – poznávání ovoce a zeleniny podle chuti a vůně, sbírání dýní s následným házením na cíl a aranžování na téma Přízdoba jednoho květu – určené k oslavě narozenin. Naše družstvo se umístilo na 9. místě (soutěžilo 10 družstev). V jednotlivcích se nejlépe umístila Valentýna Karešová na 16. místě z celkového počtu 29 soutěžících. V soutěži Kopidlenský kapřík žáci po zdolání testu znalostí o přírodě soutěžili v poznávání vodních rostlin a živočichů, v poznávání rybářského náčiní, v házení udicí na cíl a v navazování olůvek a háčeků. Naše družstvo obsadilo 7. místo (soutěžilo 10 družstev). V jednotlivcích se nejlépe umístil Šimon Joukl – na 16. místě –, poté Ondřej Rozsypal a František Kočka se dělili o 20. místo z 29 soutěžících. Pro chlapce je to velký úspěch, neboť na podobné soutěži byli poprvé a do devátého ročníku budou mít ještě mnoho příležitostí se zlepšit. V soutěži Kopidlenský jelen, která je určena pro mladé myslivce, žáci po testu znalostí o přírodě poznávali lesní rostliny a živočichy a střelili vzduchovkou na cíl. Naši žáci obsadili 11. místo z 11 družstev, která se účastnila. V jednotlivcích se chlapci dělili o 26. a 27. místo z 33 mladých myslivců. Výherci jednotlivých soutěží byli odměněni diplomy a všechna družstva získala věcné ceny.

Naším žákům moc gratuluji a přeji spoustu úspěchů v dalších ročnících této soutěže.

Pavlaína Mejzlíková

Poděkování

Chtěla bych zde veřejně poděkovat paní Ing. Petře Albrechtové, která se jako jediný rodič zúčastnila první besedy pro rodiče s názvem Rodina a její vliv na vznik rizikového chování dětí a mládeže. Děkuji i za její kladnou zpětnou vazbu. Rodiče, kteří se besedy nezúčastnili, přišli o mnoho zajímavých zkušeností a postřehů z praxe zkušeného rodinného terapeuta Bc. Miroslava Zavadila. Beseda byla velice zajímavá a poučná a nikdo z přítomných zaměstnanců ZŠ a MŠ nelitoval času, který této besedě věnoval. Ba naopak! Nové poznatky z oblasti pedagogiky, psychologie a rodinné terapie obohatily profesní, ale

i soukromý život všech zúčastněných.

Věřím, že příští tři besedy z projektu Bezpečné klima, které škola pořádá zdarma, ve spolupráci se sdružením Semiramis, navštíví více rodičů, kterým není lhostejný zdravý vývoj jejich dětí a kteří svou účastí projeví svůj zájem o spolupráci se školou.

10. 12. 2018 – Moderní a bezpečná škola bez (kyber)šikany

5. 3. 2019 – Pojdme se podívat na svět očima dětí – vývojová psychologie v praxi

14. 5. 2019 – Mami, tati, mám problém a nevím, co s ním

*Barbora Olejaříková,
školní metodička prevence*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Program k výročí republiky

Ve čtvrtek 25. října 2018 si žáci mateřské a základní školy připravili pro své rodiče a širokou veřejnost kulturní blok k významnému stoletému výročí vzniku Československé republiky. Všichni se na tuto akci pečlivě připravovali a nacvičovali své příspěvky. Žáci druhého stupně měli v tento den již za sebou školní projekt na stejné téma. Vyšťoupení se konalo v odpoledních hodinách na zahradě u mateřské školy, kam za nepříliš příjemného počasí dorazilo mnoho rodičů.

Chtěla bych vás však tímto seznámit, jak vše probíhalo přímo na zahradě. Během představení dětí mateřské školy žáci z druhého stupně stáli opodál a mlčky poslouchali a sledovali své mladší kamarády. Po ukončení bloku mateřské školy byly děti předány učitelkami svým rodičům. Poté následoval příspěvek starších žáků. Bohužel téměř nic

nebylo slyšet. Děti neměly mikrofony a foukal velmi silný vítr. To se dá jistě pochopit, ale mnohem hůře se chápe to, že během snahy druhostupňových žáků děti z mateřské školy křičely a běhaly po hřišti a jejich rodiče nenapadlo je usměrnit a říci jim, aby se ztišily, protože program pokračuje. Na jedné straně tedy probíhal kulturní blok, kde i přes nepřízeň počasí se žáci snažili mluvit hlasitě, ale opodál pobíhala skupina ukřičených dětí, které nikdo nenapomenul a nepřipomněl jim pravidla slušného chování při takovýchto příležitostech.

Myslím si, že to není jen postřeh nás, pedagogů ZŠ, ale i podle reakcí některých přítomných byly dané chování dětí a přístup rodičů hodnoceny jako nedůstojné vzhledem k významu dané akce.

Kateřina Hyblerová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Výlet do Polska zanechal spoustu dojmů

Ve středu 17. října odjždělo 30 žáků naší základní školy na výměnný pobyt do Polska. V půl osmé dorazil autobus od firmy Fejfar ke škole. Všichni jsme naložili své obrovské kufry (jako na letiště), zamávali rodičům a mohlo se vyrazit. Společnost a samozřejmě dozor nám dělaly i paní učitelky (I. Pekárková, K. Hyblerová a M. Hakenová).

Cesta utíkala rychle. Povídali jsme si, pouštěli písničky a hráli různé hry na mobilech. První zastávka byla v Trutnově na benzíně, neboť spousta z nás už potřebovala na záchod a někdo si koupil ještě něco dobrého na zub. Další byla ještě těsně za hranicemi už v Polsku, ale jenom na chvíli. Už jsme měli velké zpoždění, protože nám cestou bouchla guma a ještě se nechtěly zavřít zadní dveře. Problémy ale cestou pan řidič odstranil, aby se mohlo pokračovat dál.

Po příjezdu do Polska na základní školu ve Witoszowě Dolním jsme šli rovnou do určené třídy, kde si nás polské děti rozdělily do skupin a provedly nás po jejich škole. Následoval oběd v restauraci Kredens. Po prvním společném obědě nás čekal výlet ne zámek Książ. Byl opravdu krásný, ve stylu baroka. Po prohlídce konečně následovalo ubytování v jejich školní mládežnické ubytovně. Ta byla moc pěkná, nová a útulná. Po večeri ve stylu švédských stolů byla diskotéka, kde nás polské děti učily jejich country tanec. To byla legrace. Ještě než jsme se rozešli na pokoje, dostali jsme trička, jmenovky a ručník do bazénu. Uléhali jsme plní dojmů. Následující den byl spíše sportovní, nejprve se šlo lesem na krásnou procházku zakončenou na hrázi v Zagorzi Slezském a prohlídkou hradu Grodno. Po obědě v restauraci Maria Antonina nás čekalo sportovní odpoledne. Po rozdělení do dvou skupin jsme se přesunuli do haly nebo do plaveckého bazénu k různým spor-

tovním aktivitám. Celý den byl ukončen společným táborákem, kde jsme si vzájemně zpívali české i polské písně, opékali párky a tak se nějak seznamovali. Na poslední den byla připravena prohlídka kostela Míru a procházka po Svidnici. Z radniční věže byl opravdu krásný výhled. Na závěr, u oběda v restauraci Karczma Zagloba, následovala výměna adres a také vyhodnocení celého pobytu.

Už se těšíme na další zájezd, který se má konat před Vánocemi. Všem se nám to moc líbilo a jsme rádi, že takové výlety na naší škole probíhají.

Účastníci zájezdu

Zprávy ze zahradnické školy

Při praxi se zahradníci nenudí

Na podzim jezdíme vysazovat do Poděbrad cibuloviny, např. tulipány, vytváříme dušičkovou vazbu a hrabeme listí.

V listopadu se věnujeme především adventní vazbě, kterou potom prodáváme nebo děláme na zakázku. V zimě se např. zdokonaľujeme v roubování.

Na jaře připravujeme skalky a záhony. Nezapomínáme na velikonoční věnce a ozdobené misky.

V létě jsme především venku. Sázíme zeleň do skleníků nebo na záhony, často také okopáváme. Někdy i vážeme kytice nebo prodáváme zboží ve školní prodejně.

Plány praxí sestavuje Ing. Milena Bělecká, vedoucí praxe a odborného výcviku. Každou

praxi si zapisujeme do deníku, který každý měsíc odevzdáváme. Téma praktické výuky se mi většinou líbí.

Romana Sahánková, 2. ročník, učební obor Zahradník

Autoškola pro zahradníky a rybáře

Žáci studijních oborů Zahradnictví a Rybářství získají ve 2. ročníku po úspěšném absolvování autoškoly zdarma řidičský průkaz na traktor a řidičák na osobní automobil mají se slevou. Zkrátka nepřijdou ani žáci učebního oboru Zahradník, kterým je poskytována na autoškolu sleva. Výuku předmětu Motorová vozidla přibližuje Romana Sahánková, žákyně 2. ročníku, učebního oboru Zahradník.

Tři mé spolužačky a já jsme se letos rozhodly pro traktor. Začaly jsme hodinami teorie, kde jsme se učily pravidla silničního provozu jako např. značky, křižovatky atd. Když jsme měly probráno, následovaly jízdy. Nejdříve jsme se učily řídit, zatáčet a ovládat traktor. První jízdy nebyly vůbec jednoduché, ale když jsem se naučila, vše co k traktoru patří, tak jsem se přestala bát. Nejobtížnější je otáčení u rybníka, do kterého se dá lehce sjet. Nikdy se to ale nikomu nestalo. Jezdíme také po Kopidlnu a do Jičína.

V rámci spolupráce s firmou Seco Group se nám podařilo tyto traktory dostat do Kopidlna, tedy do našeho parku. Tady nám bylo ukázáno, jak lze s těmito traktory pracovat, třeba při sběru listí. Traktory jsou schopné sbírat listí a následně je vysypávat do připravených nádob. Tyto nádoby byly připraveny k odvozu na kompost, kde se z listí po zetlení stává listovka.

Ing. Milena Bělecká, vedoucí praxe a odborného výcviku

Zprávy ze zahradnické školy

Protagonisté přiblížili zákulisí filmu Jan Palach

Žáci 1. a 2. ročníku (studijní obory Zahradnictví a Rybářství) a 1. ročníku učebního oboru Zahradník zhlédli film Jan Palach. Následovala téměř hodinová beseda s „klapkou“ Michaelou Brožovou a hercem Karlem Jirákem, který ztvárnil postavu Huberta Bystřičana.

Ahoj Karle a Míšo,
film o Janu Palachovi byl nádherný. Herecké výkony byly fantastické a celkové zpracování taktéž. Film byl velice srdceryvný.

Především bych vám chtěl poděkovat za vstřícnost a velice zajímavé zodpovězení našich otázek. Některé odpovědi byly i vtipné.

Karle, Tvoje nabídka ohledně lístků do divadla (Divadlo Na Fidlovačce) je velice milá a nejspíš ji brzo využiji.

Jsem moc rád, že jste přijeli a že jsem vás mohl poznat.

*S pozdravem a přáním hezkého dne
Vojta Míka (1. ročník, studijní obor Rybářství)*

Ahoj,
chtěla bych poděkovat za takovou kulturní akci a my jsme se mohli aspoň na chvíli „ulejt“ ze školy.

Zpočátku jsem si myslela, že to bude strašná nuda, ale když film skončil, tak jsem měla smíšené pocity. Musela jsem se zamyslet a vstřebat to, co se v něm odehrálo. Jak ta doba byla těžká! To mi předtím nedocházelo! A ještě o to víc jsem si to uvědomila, když jste nám vyprávěli, jaké to bylo pro vás.

Tak vám chci poděkovat za to, že jste mi otevřeli oči. Doufám, že se tohle, co se kdysi stalo, už dít nebude.

*Lucie Nosková
(1. ročník, studijní obor Rybářství)*

Film byl opravdu úžasný. Člověk si díky tomu víc uvědomuje, jaké strašné věci se v té době děly.

Celkové zpracování filmu – naprostá pecka!

I beseda po filmu byla super, jelikož to nebylo jen nudné povídání, ale vtipný pokec s fajn lidmi.

Všem, kteří se na filmu jakkoliv podíleli, patří veliká poklona.

*Kristýna Machačová
(2. ročník, studijní obor Zahradnictví)*

Dobrý den/ahoj,

děkuju, že jste si na nás udělali čas. Byla jsem nadšená, že jsem se mohla vidět s lidmi, kteří hráli nebo „klapkovali“ v tomto filmu. Bylo úžasný poslouchat, jak film vznikal, kde se natáčel...

Krásné bylo, že jste měli tu trpělivost a vydrželi to s námi. Přišli jste mi jako v pohodě příjemný lidi.

Historie mě zajímá, ale jen od roku 1900, a proto jsem se na film Jan Palach tak těšila. Líbilo se mi, jak to bylo natočené a zpracované. Miluji lidi, kteří se v té době nebáli projevit svůj názor. O to víc jsem si film užila.

*Adéla Houdová
(1. ročník, studijní obor Zahradnictví)*

Michaela Brožová (klapka ve filmu Jan Palach) nám také poslala své dojmy:

Zahradníci byli skvělí! Ptali se a projevíli snahu, za což jsme byli moc rádi, hlavně ta slečna v brejlich, co sedela úplně vzadu, se dost ptala. Takže parada :)

Pište nám nově

Redakční rada Kopidlenkých listů má nově zřízenou samostatnou e-mailovou adresu:

kopidlenkelisty@kopidlno.cz.

Tuto adresu mohou používat dopisovatelé k zasílání příspěvků i jakékoli jiné komunikaci, čtenáři k posílání dotazů, námětů a připomínek, zástupci spolků k zasílání informací ke zveřejnění na facebooku Kopidlenkých listů. Prostě kdokoli, kdo bude chtít komunikovat přímo s redakční radou. (kl)

Bohumír Bradáč a Selská jízda

Selská jízda je jen část z Bradáčových zásluh pro republiku. On byl při všech vysokých funkcích věrný selskému lidu. Po válečných útrapách bylo zapotřebí pozvednout sebevědomí zemědělců. Navázal na banderiu, která vznikla po zrušení roboty. Již v roce 1923 začaly různé koňské zájezdy a v roce 1925 vznikl název Selská jízda. To se již rozšiřovalo do všech okresů a okrsků (Židovice a okolí patřily do okrsku Libáňského). V květnu 1926 se konal v Praze první zájezd Selských jízdy, kde starosta Ústředí selských jízdy poslanec Bohumír Bradáč (na koni) přejímá věnovaný praporek a mluví před tribunou. Podobné slavnosti se konaly na mnoha místech republiky. Měli již svoje stejnojmenné prapory a oslovovali se „bratře a sestro“. Byla to podobná organizace jako Sokol. Členové měli za úkol pečovat o chov koní a jeho zušlechťování. O tento sport byl ohromný zájem a konaly se v okresech různé výkonnostní zkoušky. Koně nechyběly ani na mnoha různých slavnostech. Koní bylo dostatek, neb kůň byl hlavním výrobním prostředkem v zemědělství. Selská jízda má výchovný význam pro mládež a pro brannost národa. Stala se vzorem ostatním podobným organizacím v okolních státech. Selská jízda, nejsilnější a nejslavnější jezdecká organizace v našem státě, byla na podzim 1940 nacistickými okupanty zakázána.

Duch Bradáče však přežil i druhou světovou válku a několik nadšenců pod vedením Ing. Františka Petříka chtělo obnovit tuto ušlechtilou myšlenku. Připravili na 5. a 6. července 1947 slavnostní obnovení Selské jízdy do Nechanic. Sjelo se přes 500 jezdců z celé republiky, ale tehdejší režim tomu však nepřál. Po volbách 1946 zvítězili komunisté, kteří dělali v začátcích jednu chybu za druhou. Ministr Nosek pozval do Nechanic policii a vojska včetně terénních vozů a sraz byl násilně rozeznán. Mnoho funkcionářů skončilo v kriminálech.

Bradáčova myšlenka však vadila komunistům i nadále (ne všem). V 50. letech nechali strhnout bronzovou sochu v životní velikosti před jeho statkem a odvezli roztavit do Agrostroje. To byla další chyba režimu. Komunisti, kteří Bradáče znali, sochu chránili, a proto byla stržena nenápadně. Bradáč nikdy nedělil lidi dle politického názoru, ale dle charakteru. On se přátelil s Fučíkovou rodinou zrovna tak jako se Švehlovou. Bradáč ve svém životě za co vzal, to všechno fungovalo. Ti, kteří zneužívali svojí moci, byli pány jen dočasně, a proto spravedlnost na této zemi nemůže existovat. My lidé jsme povýšeni duchem nad ostatní živočichy, a chováme se nelidsky – jako zvířata. Ztratili jsme vzájemnou inteligenci, etiku a vytratila se duchovní elita. Nerespektujeme přírodní zákonitosti a vyšší moc. My našim chováním a jednáním se postupně zničíme sami.

Antonín Erben

Návrat z hvězd aneb setkání třetího druhu

Letošní letní tábor v Bukvici byl tak trochu jiný. Zkusili jsme pro tentokrát zrušit neměnné skupiny, chcete-li oddíly. Před každou z šestnácti etap si táborníci losovali barvu týmu, za kterou budou v příští etapě bojovat. Předem určení byli čtyři vůdcové. Losování probíhalo pomocí důmyslného zařízení, které jsme nazvali VCP (velký centrální počítač). Šlo vlastně o válec s dvojitou stěnou. Při zatočení mechanismem se uvolnila jedna z barevných kuliček, která určila, ke kterému vůdci se pro nejbližší hru táborník přidá. Kulička působením gravitace projela hadicí do připravené nádoby. Už samotné losování přinášelo vzrušení a bouřlivé projevy radosti, když byl do týmu vylosován šikovný táborník. Jenže znáte to. Ten umí to a ten zase něco jiného a táborníci dopředu nevěděli, jestli je čeká běhačka, anebo se uplatní spoluhráč, který umí zapojit mozkové závity...

Dokonalé zmatení jmen

Příjezdem do tábora „ztrácí“ táborník své jméno. Jenom vůdcové začínají se jménem A, E, O, U. V legendě se praví, že planetární loď ztroskotala na planetě zvané Země a všichni ztroskotanci zapomněli své jméno. Podle umístění v etapě je přidělena hráči slabika MI, KI, RI nebo TI, která se stává součástí jeho budoucího jména. Jméno se po každé hře mění. A tak třeba po čtvrté etapě táborové hry můžeme v táboře potkávat hráče s nápisem na hrudi (použili jsme bílá trička se šestnácti poli) se jmény MI MI KI TI, TI RI KI KI a podobně. Vůdce se může jmenovat třeba O RI MI MI RI. Musím konstatovat, že i vedoucí při nástupu v tom měli docela chaos, a tak si občas vypomohli civilním jménem táborníka. Jen málokdo z táborníků si v posledních dnech tábora svoje jméno dokázal zapamatovat...

Kromě slabiky ke svému jménu získává táborník za umístění ve hře i bodové ohodnocení. Za první místo čtyři body, za druhé

tří body a tak dále. Získané body budou důležitě v závěru táborové hry.

Až ke zlomenému pádlu

Tábor, to je věčný boj, v dobrém slova smyslu, mezi táborníky a jejich vedoucími. Obě strany se snaží tu druhou nějak překvapit. I to přispívá k atmosféře tábora. Tak třeba letos... Tradičně začínáme první den v táboře procházkou po okolí. To proto, abychom seznámili nováčky s místy, kde se budou odehrávat hry, a také jim ukážeme místa, která jsou v prostoru lesa něčím důležitá a stanou se orientačními body (myslivna, seník, závora, studánka a jiné). Nejinak tomu bylo i letos. Jenom jsme jim připravili jedno překvapení. Procházka je zavedla k rybníku ve Střevači. Tam už na ně čekaly tři nafukovací lodě, vesla a pádla, nezbytné vesty, a hlavně téměř v polovině rybníka bójka vyrobená z pneumatiky, na kterou jsme umístily korkové zátky. Týmy si vylosovaly pořadí a první úkol táborové hry byl na světě. Cílem

dvojice bylo dopravit se na loďce k bójce, zde vyzvednout jednu zátku a tu předat zástupci svého týmu v přístavišti. Posádku lodi tvořila vždy dvojice, na vodě byly současně tři lodě. Celkově musel tým dopravit deset zátek, za podmínky, že se v loďkách prostřídají všichni hráči. Je pravda, že někteří z hráčů pádlo nebo veslo drželi v rukách prvně v životě a tomu odpovídala i plavba. Protože týmy bojovaly i s časem, museli ti zručnější loď, která se točila pár metrů od břehu, prostě k bójce a pak do přístavu dotáhnout, protože hrozilo nebezpečí, že se budou trosečníci točit na místě do konce tábora. K újmě na zdraví nedošlo, žádná loď se s posádkou nepřevrhla. Jen úsilí jednoho z táborníků bylo tak velké, že prostě zlomil veslo. Náhradní bylo k dispozici, takže se první hra mohla v pohodě dokončit.

Souboj pašeráků a strážců na vodě

Na vodě jsme v průběhu tábora odehráli další dvě hry, neméně dramatické. Jenom jsme změnili místo. Objevili jsme totiž, hned za Bukvicí, rybník Nohavičku. No, objevili není asi ten správný výraz, protože ze základny jsme na něj koukali dlouhých dvacet let, až letos nás napadlo jej navštívit. Vzdálenost od základny není velká, přístup autem zvládnutelný, betonové molo... Zjistili jsme, že pro naše aktivity je víc než použitelný.

Další hra na vodě měla představovat souboj pašeráků a strážců. Polystyrénové bójky určily hranice, ve kterých se smějí strážci pohybovat. Týmy mají za úkol převážet předměty (a spoluhráče – ti byli nejvýše ceněni) z přístavního mola k čepu. Týmy měly rychlejší loď, strážci naopak pouze jedno pádlo. Vše je připraveno a hra může začít. Jenže ouha! Náhle se ozvala velká rána a jedna

pokračování ze strany 26

z nafukovacích pramic měla na přídí otvor, že by do něho mohl vlézt jeden z menších táborníků. Co teď? Děti jsou připravené, s menším počtem lodí se hrát nedá. Tak jsme skočili do auta a rychle do Jičína zakoupit novou loď. Pro jistotu jsme vzali hned dvě. Děti si za tu dobu, než jsme se vrátili, nařezaly pruty, které budou potřebovat pro další hru, která je čeká. Souboj mezi týmy a vedoucími na vodě vyzníval většinou pro děti, což někteří z vedoucích nesli dost těžce. Bojovalo se v úžasné atmosféře, kde i zástupci soupeřících družstev se většinou přidali na stranu dětí a každý úspěšný průnik do cíle ocenili hlasitým pokřikem a naopak vedoucí byli odměněni jízlivými poznámkami...

Pro třetí a poslední hru na vodě jsme museli přes celý rybník natáhnout lano, a aby se nám udrželo na vodě, použili jsme bójky z předešlé hry. Úkolem družstev bylo ten-

žení papíru docházelo a místy nebylo téměř kam šlápnout. Naštěstí měla družstva dvě vozidla a alespoň jedno se podařilo do cíle dopravit. Pro umístění se započítával vždy čas lepšího „vozidla“.

Na další hru, nazvanou „MUPY MUP“, jsme potřebovali den bez mráček, a ačkoli byly dny víc než teplé, ten bezmračný ne a ne přijít. Ale dočkali jsme se. Hra spočívala v tom, že útočník měl ze vzdálenosti asi patnácti metrů postupně přečíst text na deseti cedulkách v čase jedné minuty. To by asi zvládl žáček po první třídě a mnohdy i předškolák. Jenomže za každou cedulkou stojí obránce, který posílá na útočníka pomocí zrcátka „prasátko“. A když se těch obránců zaměří deset, to se pak čte hodně těžce. Hra byla bezpečná a dopředu vyzkoušená, dokonce i oční lékař v ní neviděl nebezpečí poranění očí. To jen na vysvětlenou. Ale příjemné to nebylo, jak jsem si ostatně vyzkoušel.

Další hru jsme nazvali Harvestery, chcete-li sběrače. Šlo o kombinaci denní a noční hry. Stroje, které si děti postavily podle

vynadali. V mnoha případech bylo vskutku obtížné dosáhnout toho, aby se dětem oslovený člověk představil, a to mohl používat běžný český jazyk. Představit se týmu muselo deset lidí a pak se vypínaly stopky. Tuhle hru jsme nazvali přízvučně Setkání třetího druhu.

Krupicová výhra

Tak takhle a podobně jsme si hráli v době konání letošního letního tábora. A jak už jsem uvedl na začátku, využívali jsme pomůcku s názvem VCP. Když došlo k poslednímu losování, sledoval jsem společně s kuchařkami u kávy, jak se s losovacím zařízením po čtrnácti dnech praxe Tomáš naučil manipulovat. Přišlo mi líto, že nástroj nebude dostatečně využit, a protože vím, že Tom miluje pivo, přišlo mi jako dobrý nápad, že by si mohl doma večer vylosovat, jakou značku bude ten den pít. Tuto myšlenku jsem v legraci vyslovil nahlas a kuchařky se toho chytlý a proč prý to odkládat. Ať si vylosuje, co bude pít už tento večer. Čtyři barvy,

tokrát dopravit tři lodě, na které se musel vejít celý tým, z přístaviště na protější břeh. Zde si vyzvedli důkazní předměty a co nejrychleji zpět. Lodě byly v tomto případě bez vesel a pádel, mohly se přepravovat pouze pomocí lana. Pokud se posádka lana pustila, a i takové situace nastaly, musela čekat, až se k nim dopraví záchranná loď vedoucích a pomůže jim zpět k lanu, což znamenalo hlasité výtky od spoluhráčů, a hlavně značnou časovou ztrátu. Tak to byly ve zkratce hry, které se odehrávaly na vodě. Spousta soutěží probíhala „na suchu“ a ty by daly na dalších několik článků. Vyberu tedy jen ty, které byly pro mě a věřím i pro děti něčím zvláštní...

Bacha na prasátka

Tak třeba „vozidlo Soplouch“. Na jeho výrobu byly použity krepové papíry, slepené do nekonečného pásu. Pohonnou jednotkou se stalo vždy pět hráčů týmu. Úkolem bylo v co nejkratším čase projít trať, nepřetržitě pás a nešlápnout do trávy. Přetržením pásu hra pro posádku skončila. Šlápnutí do trávy znamenalo zastavení vozidla na určenou dobu. Věřte, že k částečnému pro-

plánku pomocí prutů, provázků a stahovaček, za bílého dne musely přežít transport do lesa a pak dvě kola nočního sběru. Každý stroj byl totiž nakonec vybaven baterkou. V lese jsme vymezili území, do kterého umístili kamínky a placky zabalené v alobalu. Posádky se v noci pohybovaly ve vymezeném prostoru, a pokud našly při své pouti blýskavý předmět, sebraly jej do sběrného vaku. Čas sběru byl omezen. Hrál se dvě kola a počet sebraných předmětů se počítal. Pokud se harvester poškodil, hra pro tým skončila. Naštěstí se tak stalo až ve druhém kole, takže si hru mohli zahrát všichni táborníci.

Setkání třetího druhu

Už jste zkusili při řeči používat jednu samohlásku? Nic jednoduchého, že? No, a když vyrazíte do okolních vesnic a snažíte se kontaktovat domorodce za pomoci té jediné samohlásky, dočkáte se od nich různé reakce. Někteří pochopí, že jde o hru, a za chvíli pochopí, i co jim říkáte, a potom třeba zavolají také ostatní příbuzné z domku, aby vám pomohli ke splnění úkolu. Jiní v lepším případě jen před vámi zabouchnou dveře. Byla i kategorie lidí, kteří nám sprostě

čtyři možnosti. Zelené pivo, modrý birel, červená sycená voda a v případě potřeby pro zlaté šampaňské, které představovala žlutá kulička, dojedeme. Tomáš souhlasil a já neprozřetelně řekl, že kdyby si měl vylosovat své oblíbené pivo, sním talíř krupicové kaše, ač ji opravdu, ale opravdu nerad.

Sázka byla na světě, provedena kontrola osudí a Tomáš jím zatočil dokonce dvakrát. I když už v té chvíli bylo sluníčko hodně za obzorem a teplota vzduchu poklesla, já se silně orosil. V prvním případě vypadla totiž kulička znamenající pivo a druhá šampaňské... Tomášovi se rozzářily oči a s ironií sobě vlastní konstatoval, že on má o pít na dnešní večer postaráno, a mně popřál, za hurónského smíchu ostatních vedoucích, dobrou chuť. S krupicovou kaší jsem se utkal statečně a ještě se pokoušel mlaskat a chválit, že tak dobrou večerí jsem dlouho nejedl. Tajně jsem potom našel v lednici něco, čímž jsem si chutě zase srovnal do normálu. Myslím si, že mi budou krupicovou kašičku kolegové, vedoucí, ještě dlouho připomínat.

Na táborové letní dny v Bukvici zavzpomínal Jiří Machula

Bukvice a čtyřicet (bývalých) táborníků

Byl to hec, s dobrým koncem nakonec... Všechno se to začalo v únoru na plesu města. Byl jsem jako tradičně v šatně a na kus řeči přišly Dana s Marcelkou a k nim se přidala Jitka. Naše povídání se stočilo k tématům okolo táborů v době, kdy ještě patřily mezi táborníky. Líčil jsem jim také, jak táboříme dnes, a hlavně jsem vzpomínal na tábor pro „náčtilé“, který jsme poprvé organizovali v loňském roce. Na konci našeho rozhovoru snad s troškou lítosti nebo s úmyslem mě vyhecat padlo: „No vidíš, a pro nás, bývalé táborníky, nějakou akci, kde bychom zavzpomínali, zahráli si hry a soutěže, neuděláš.“ Po zbytek plesu a k ránu, než jsem usnul, jsem o našem povídání přemýšlel. Hned v neděli dopoledne jsem zavolaal svým dětem Lence a Davidovi, zda by do organizování setkání šli se mnou. Bez nich bych do toho rozhodně nešel. A protože vyjádření obou bylo kladné, bylo jasné, že v jeden ze srpnových prodloužených víkendů se v Bukvici budou dít věci...

Pak už to šlo jedno za druhým. Pozvánky, rozpočet, program, jídelníček, pitný režim... Distribuce pozvánek šla různými směry. Osobním předáním, e-mailem, po sociálních sítích. Každý z oslovených měl za úkol pozvat dalšího bývalého táborníka, na kterého si vzpomene či má na něho kontakt. První přihlášky se ke mně dostaly už v polovině dubna a poslední, jak už to bývá, potvrdili účast den či dva před konáním akce. Pár lidí se omluvilo, že tedy snad někdy příště... Ti co přijeli, alespoň podle svých vyjádření, nelitovali a bylo jich právě oněch čtyřicet a vůbec to nebyli loupežníci. I když, a to musíme přiznat, se Bukvickým v noci zdálo možná i o čertech. No zkrátka, trošku hlučnější jsme opravdu byli.

Mnozí hráli po letech ringo poprvé

Když nastal den D, měli jsme napilno hned od rána. Tedy nás šest, co jsme si vzali na starost zajištění tohoto setkání. Lenka s Fífoou se vydaly za nákupem potravin. Já s Tomem jsme přivezli vše potřebné pro zajištění pitného režimu. David si prošel les, aby zjistil, co se tam za měsíc těžby a dalších prací s ní spojených změnilo a do kterého prostoru umístíme plánovanou hru a soutěže. Po poledni, když dorazil i Marek, jsme se pustili do stavby „párty“ stanu, hřiště na ringo a volejbal. Lenka s Fífoou upravily jídelnu

a začaly pozvolna připravovat první „táborové“ jídlo.

Dopoledne se objevují první „táborníci“. Po nezbytném ubytování do stanů vedla jejich cesta překvapivě na hřiště. Mnozí od svých tábornických let si zahráli ringo poprvé. Je zajímavé, že tahle hra lákala nově příchozí i v dalších dnech. Plán, aby si prohlédli les za bílého dne, nám nevyšel. O to bude zajímavější noční hra. Ve večerních hodinách došlo na prohlížení fotek a vzpomínání. Když už vládla nad Bukvicí tma, vydala se první skupina plnit úkoly noční hry. Samozřejmě že se po lese pohybovali bez baterky. Nutno přiznat, že někteří mírně podváděli, protože si vzali s sebou mobil. Ale nakonec pochopili, že je lepší postupovat bez světla. Bílé papírky na cestě bezpečně určovaly směr pochodu. Z osvětlených krabic po mléce prosvítaly tvary známých souhvězdí, která účastníci většinou bezpečně určili. Když skupiny došly na hlavní cestu, navigovaly jejich kroky elektrické „vánoční“

svíčky. Organizátoři v lese prověřili základní znalosti Morseovy abecedy, signál SOS nebyl žádný problém. Do tábora se vrátili všichni a pak už se dlouho do noci povídalo, vzpomínalo a na řadu přišla znovu alba s fotkami.

Je libo něco ostřejšího či lechtivějšího?

Pro víkendové setkání jsme do programu nezařadili rozcvíčku. Snad právě proto byla po snídani už velká část účastníků na hřišti, aby si s nově příchozími změřili síly v ringu a přehazované. Před obědem jsme zvládli hru v lese s názvem Kulka. Předpokladem úspěchu v této hře je správná strategie a trefa. Cílem závodníka bylo co nejdříve projít územím v lese. Podmínkou bylo trefit plastovým míčkem strom, pak další a tak postupně až ke stromu cílovému. Strategii si zvolil sám závodník. Bude házet na jistotu k nejbližšímu stromu, nebo riskovat, že netrefí strom vzdálenější a bude muset házet znovu? Navíc šlo o štafetu družstev a po noční hře pokračovalo i hecování mezi skupinami. Po obědě nebylo třeba vyhlášovat polední klid. Prodloužená noční aktivita a dopolední sportování vykonaly své, všichni vzorně odpočívali. Na odpoledne jsme připravili hřiště na živou halmu. Bylo krásné, úhledně čtverečkové. Jen jsme poněkud nedomysleli, že hráči této báječné hry jsou

jaksi prostorově výraznější, a do vymezených čtverců se vešli jen s velkým úsilím. O to více legrace se užilo při přeskakování do sousedních čtverců. Vše se obešlo bez úrazů a to bylo hlavní. Alespoň pro nás. Soutěžící byli jiného názoru a důležitost výhry řadili nad jiné hodnoty. Do večere byl čas na sportování a to už se počet účastníků blížil ke třicítce, a tak se hrálo ve více skupinách. Ti, kteří právě nesportovali, si prověřili své znalosti v uzlovačce, oprášili znalosti šifer či práce s mapou a buzolou. Po večeru bylo třeba jídelnu proměnit v taneční parket, protože pro večer byla naplánována tábornická diskotéka. Tančila se lambada a další hity z dětství účastníků. Došlo pochopitelně i na současnou muziku. Myslím, že i Marek, který chystal dízu pro „důchodce“, záhy změnil názor a musel sáhnout pro hity dnešních dnů. O půlnoci jsem se pokusil vyhlásit večerku, ale tato moje aktivita se minula účinkem. Hrálo se a tancilo až do svítání... Diskotéku jsme zpestřili tombolou

s úžasnými cenami. Těch cen bylo celkem třicet tři a jedna lepší druhé. Komu z vás se poštěstí vyhrát automobil, cestu kolem světa nebo přelet nad bílými Alpami. Mezi výhrami nechyběl ani soukromý striptýz pro dvě osoby, romantická večere ve dvou, určité byste nepohrdli ani něčím ostřejším, něčím na zub či něčím opravdu lechtivým... Samozřejmě že šlo o legraci, a o ni především. Výherce něčeho ostřejšího si odnesl nožik rybičku, z něčeho na zub se vyklubala párátka, a co může být lechtivějšího než peříčko... Alpy, v našem případě francovky, jsme polepili rozdrčeným polystyrénem a výherce přelétl nad nimi sedě na židli. Ve stejném duchu byly i další ceny. Vůbec nešlo o finanční výtěžek z tomboly, která by snad měla zlepšit rozpočet organizátorů. Cílem bylo pobavit.

Smutné návraty na místa činu

Na sobotní dopoledne jsme naplánovali návštěvu Štikova a Bradlecké Lhoty, tedy míst, kde jsme tábořili. Tento plán nebyl příliš šťastný a hned ze dvou důvodů. Zaprvé bylo těžké najít řidiče, který by bez rizika, že přijde o papíry, usedl za volant. To za nás našťastí vyřešili nově příchozí, kteří nebyli „postiže-

pokračování ze strany 28

ni" nočními tanečky. Za druhé bylo smutné podívání na místa, kde kdysi stávaly stany a hrály se hry. Ve Štikově jsme tábořiště jakž-takž poznali. Samozřejmě že stromy tak nějak povyrostly, ale našli jsme místo, kde jsme seděli u táborového ohně, kde jsme hráli přehazovanou... Po kuchyni a jídelně ani památky, nenašli jsme ani lávku. Za táborem chyběly nejen kadibudky, dokonce byl pryč i les. Na svém místě jsme našli rybník, to ano, a taky chatky v Sýkornici. Prošli jsme si cestu nad táborem a hlavami proběhla ta spousta odehraných her. Ještě horším zážitkem byla návštěva bývalého tábořiště v Bradlecké Lhotě. Tam, kde stály stany, dnes stojí deset metrů vysoké náletové stromy. Rozpadlý příštíšek v místě, kde před lety byla kuchyně a jídelna. Našli jsme snad jenom pařez, který slzami zalévala Lenka Hrdinová, když se jí stýskalo po domově. V dalších letech se stala součástí týmu vedoucích. A rychle zpět

do Bukvice. Tady už čekají další účastníci setkání a ti, kteří ráno nestihli odjezd. Rychle dodělat oběd, protože odpoledne nás čeká honba za pokladem... Teda, ona to doslova honba nebyla, spíš se vše odbývalo v peším rytmu, ale úkoly prověřující znalosti účastníků se cestou plnily. Nechyběly šifry, morseovka, úkoly prověřující šikovnost a na závěr střelba prakem. Udivilo mě, že mnozí drželi prak v ruce poprvé, a pak i to, že šikovnější byla něžnější polovina lidstva. V cíli čekalo každou skupinu překvapení z mrazáku, a nebyl to tentokrát tradiční nanukový dort. Pomalu se schyluje k večeru a je potřeba postavit táborový oheň. Motorová pila byla odmítnuta, a všechno dřevo se proto řeže ruční pilou. Pagoda stála s východem první hvězdy. To už máme za sebou poslední večeri. Protože chybí kytara, stalo se posezení u táboráku další chvílkou pro vzpomínání, kterou podbarvila tichá muzika z reproduktorů. Zase se povídalo dlouho do noci a bylo jasné, že kdybychom tu byli ještě týden, bylo by na co vzpomínat...

Kdy příště?

Nedělní ráno. Poslední den našeho setkání. Po snídani se hraje mlyn na hřišti. Po první, celkem svižně odehrané hře se ve druhém kole sešly skupiny, které přemýšlely až příliš, a tak jsme museli upravit pravidla, abychom nehráli ještě dnes. A pak už byla na řadě poslední hra s názvem Petboard. Petky naplněné vodou, prkna a tyče na odrážení. PET lahve fungují jako velké valivé ložisko, po kterém jede prkno, lépe fošna. Na prkne stojí dvojice soutěžících a odráží se tyčemi. Zbylí spoluhráči dávají před prkna PET lahve. Soutěží dvě družstva, které projede rychleji závodní trať, vítězí. Jestliže jsme dosud celé setkání zvládli bez úrazů, nyní k nim bylo nejbližší. Ale o to urputněji se závodilo. Kdo zvítězil, není důležité. Oběda se ve zdraví dožili všichni a po něm už se balí a uklízí. Končí jedno vydané setkání lidí, kteří si ho přijeli užít a opravdu si jej užívali. Odjížděli s tím, že na příští setkání nebudou čekat patnáct a více let, ale že k němu dojde dříve. Řekněme za tři roky? Tak ahoj příště, Bukvice!

Jiří Machula

Lepší než originál? Dívčí válka

Opět po roce zavítala do Kopidlna skvělá parta divadelního ochotnického spolku Dobrovodští kohouti. Tentokrát na prknech kopidlenské sokolovny představili originální nastudování komedie F. R. Čecha „Dívčí válka“. A že se to „kohoutům“ povedlo přímo skvěle, bylo zřejmé z bouřlivého smíchu i potlesku při děkovačce.

A na závěr otázka pravidelných návštěvníků: „Co si pro nás Dobrovodští kohouti připravili na příští rok?“

Podle slov principála Michala Pavla ještě netuší, ale určitě to bude zase komedie, abychom se mohli v Kopidlně společně zasmát a pobavit. Principál ještě dodává, že dle vzkazů v knize i na FB je Dívčí válka v jejich podání hodnocena lépe než originál. „Trochu odvážné tvrzení, ale jsme za něj rádi, protože je to vysoké ocenění naší práce,“ dodává principál.

My se tedy budeme těšit na další povedené představení!!!

(rh)

Most může dále sloužit

Ve Pševsi pracovníci Místního hospodářství na žádost tamního osadního výboru opravili most přes Mrlinu a rybníček – bývalou požární nádrž. Spodní část mostu byla protékající vodou narušená, proto bylo provedeno dobetonování a most bude dále bez problémů sloužit. Rybníček po odstranění bahna technikou pracovníci Místního hospodářství vyčistili, vyspravili praskliny a opravili stavidlo.

(kl)

Pracovníci Místního hospodářství se postarali o vyčištění pomníku padlých v zámeckém parku. (kl)

Masopust a dětské radovánky v Drahorazi

Vzpomínky Josefa Václava Straky (3. část)

17. října tohoto roku uběhlo 40 let ode dne, co zemřel v Praze nejstarší syn drahorazského řídícího učitele a hudebního skladatele Josefa (Jiřího) Straky a jeho ženy Hany roz. Jelínkové, Josef Václav (1904–1978). Narodil se v Drahorazi čp. 25 v tzv. baráčku a dětství prožité v malé vesnici se sourozenci v rodině učitelů a hudebníků jej ovlivnilo natolik, že se v dospělosti rozhodl své vzpomínky zaznamenat. V roce 1962 sepsal „listy k Malé kronice o Drahorazi“, jejichž už třetí část zde předkládáme²:

„Obrázek nár. umělce Vlastimila Rady mi připomněl, jak byl v letech před první světovou válkou slaven „masopustní úterek“ v mém rodišti Drahorazi u Kopidlna. I když „náves“ vypadala zcela jinak, průvod „maškar“ je věrnou kopií toho, co bývalo i u nás.

Nevím, kdo dělával „žida s peřím a kůžemi“ (snad Josef Pelc), ale muzikanty dělávali mladí: Frant. Voves, Frant. Palička a obuvník Josef. „Opilou“ kantýnskou mladá (tehdy) paní Hyršalová a „regruta“ její manžel Hyršal. „Šaška“ dělával tzv. hoření Komárek (Jindřich), „koně“ dělávali různí chasníci a cvičitelé s dlouhým bičem Albert Komárek (dolení). „Bábu“ s nůši dělávala stará Hanzlíčková. Chybí tu ještě „medvěd ze slámy“ – toho dělával starý děda Kousalů z „obce“ u „sv. Jána“ („obec“ bývala třeshňovka na svahu k Únětícím pod čtveřicí kaštanů a tam stála chaloupka zvaná „obecní pastouška“ v níž byd-

lívali nejchudší občané obce. Byla tam hliněná podlaha, malé okénko a místo kamen tzv. „prsk“ – ohniště na cihlách s několika pláty a popel padal přímo na podlahu.) Děda Kousalů si ze slámy (žitné) upletl copánky a z těch pak celý „medvědí oblek“. Kdo mu dělal „krotitele“ se již nepamatuji – snad Stránský nebo Dovolil. Průvod táhl celou vsí – začal „u Paličků“ – tj. na konci vsi k Únětícím. Prošel spodním koncem obce kol „doleňáku“ (požárního rybníka) a ubíral se kolem býv. Slukova stavení směrem po silnici ke Ketni, kol Doušovy hospody a pod Hruškovou cihelnou nad „hořeňákem“ (rybníkem) prošel na vozovou cestu z Ketně (u Matoušovy kovárny) a před školou pak za jásotu a popíjení „rosolky“ končil. Šlo se do hospody a tančilo se. V té době nebylo naléhavé práce v usedlostech a proto se všichni klidně věnovali tomuto starodávnému veselí. V průvodu býval také „pan Franc“ – snad upomínka na robotu. Masopustní úterek byl poslední den masopustu – období zabíjaček a tanečních zábav. Pak nastával až do veli-

konoc „půst“. Ten v Drahorazi končil poutí na „Smrtelný pátek“ – tj. pátek před Květnou nedělí. To byla v Drahorazi slavná pout – svátek i církevně uznávaný. I děti ve škole měly „prázdnou“. Proto byl masopustní úterek slaven i jídlem. K obědu bývali „vrabci“ – tj. kousky masa, zbytky z pečení upravené ve zvláštní, dobře kořeněné omáčce – vlastně jen tuku jen s vajíčkem rozkvedlaným. Snad v tom všem bylo i něco jako veselé loučení se se zimou. Masopustní úterek býval počátkem března a to už se u nás začínalo hlásit jaro, které pak bylo v plném již rozpu-ku uvítáno poutí na „Smrtelný pátek“.

(...) Přesně tak jsme si hrávali u potůčku v louce pod Vondráčkovými, stavěli hráze, dělali rybníčky, pouštěli lodičky a věnečky z květin (jak jsme slyšeli z „Babičky“ B. Němcové).

Za to, že jsme přicházeli domů zmazaní „až za ušima“, jsme nikdy nebyli hubováni. Naše matka měla veliké porozumění pro tyto naše dětské hry a dopřávala nám jich v plné míře. Učila nás tak ničeho se nebát, do všeho jít zpřímá, učila nás lásce k přírodě, později i tu krásu obdivovat. Ona to také byla, která proti otcově vůli (ten se bál) naučila plavat. Udělala to celkem tajně a otec o tom nevěděl. Vzpomínám, jak jedno pěkné nedělní odpoledne v létě, jsme se celá rodina (otec, matka a pět dětí) vypravili na vycházku

Návštěva rybníka v Bílsku v létě 1927 (pod hrází): zleva tři děti z Bílska, za nimi zleva Arnošt Straka, za ním jeho manželka Růžena, s kšandami otec Josef Straka, za ním Týna Straková, provdaná Zemanová (zvaná Pražská Týna), v bílé čepici bratr Emil Straka (zvaný Emča), vzadu strýc Emil Straka (zvaný židovický), v bílém šátku matka Hana Straková, za ní čelo bratra Václava Straky (MUDr.), dále v klobouku Anička Jebavá provdaná Straková, před ní sedí Zdeněk Prokeš a Růžena Straková (z Prahy), sedící v klobouku Marie Sytná provdaná Venclová a vpravo sedící Božena Zachová z Kopidlna. Stojící zprava: Růžena Prokšová, Arnoštka Straková provdaná Pluhařová a Irena Kadeřávková (host z Prahy).

pokračování ze strany 30

do Kopidlenské obory. Tam byl u myslivny krásný rybník. Na jeho hrázi jsme se posadili a my kluci jsme tatínka žádali, abychom se směli vykoupat. Otec svolil „Jen tady na kraji, abych na vás deštníkem dosáhl“ (deštník byl jeho stálý průvodce). Sotva to dořekl,

Stavidlo a splav v bílském rybníku, na hrázi kopidlenské studentky, léto 1925.

byli jsme nahatí (vždyť jsme měli jen košilky a kalhoty a lehkou letní obuv) a hurá mezi stavidlo a skoky do vody. Otec ustrnul, běhal po břehu jako kvočna, která odchovala kachňata, ale matka se usmívala. Ta dobře věděla, že umíme plavat, že v tomto rybníce jsme „jako doma“. Otec to také brzy poznal a domnívám se, že i matce srdečně poděkoval. On sám se do vody mimo umyvadlo a vanu nikdy nepustil a nikdy ve volné vodě nekoupal i když jinak byl velmi čistotný. Později s námi rád k rybníkům (do Bartoušova i Bílska) rád (!) chodil a shlížel na naše reje ve vodě. (...)“

pokračování přístě

Připravila Zdenka Gläserová Lebedová
kronikářka Drahorazy

Poznámky:

1 Celkem dvanáct popsaných listů vzpomínek uchovává SOKA Jičín ve fondu Strakův hudební archiv Kopidlno, kartač. č. 432, inv. č. 7572. Přepsány jsou zde listy 1 a 6 v původním znění, takže nemusejí odpovídat dnešním pravidlům pravopisu. Na popsané listy byly Josefem Václavem Strakou vlepny reprodukce obrázků malíře Vlastimila Rady, které jsou zde rovněž přiloženy.

2 Dvě předchozí části byly zveřejněny v Kopidlenských listech z prosince 2016 na str. 30 a z července 2017 na str. 30–31.

Svaz postižených civilizačními chorobami v Kopidlně končí

V krátkosti se zmíním o době působení organizace ve městě. Ta byla založena dlouho před rokem 1980. Původně to byl Svaz invalidů, poté Sdružení zdravotně postižených, smíšená organizace, a to proto, že sdružovala 3 skupiny, a to vnitřně, tělesně a sluchově postižené, pak prošla transformací na Svaz postižených civilizačními chorobami a pracuje dosud. Během doby se ve vedení vystřídalo několik předse-
dů. Dosavadní výbor pod stejným předsedou pracuje od roku 2001 s menšími obměnami členů výboru a končí svoje poslání závěrem letošního roku z důvodu nesestavení nové kandidátky na další volební období. Za toto téměř 18leté období jsme obdrželi v roce 2007 a 2010 diplom s poděkováním za obětavou práci ve prospěch postižených spoluobčanů od nejvyšších orgánů v ČR, a to předsedkyně SPCCH Praha paní Petrusové a ředitelky Centra služeb Praha Mgr. Šámalové.

A nyní pár slov o činnosti. Jako vždy jsme začali výroční členskou schůzí. Pozvaní hosté z SPCCH Jičín nás seznámili mimo jiné s rekon-
dicemi na letošní rok i s půjčováním zdravotních pomůcek. Dále jsme vyslechli novinky starostky města s přestavbou náměstí a dalšími úpravami ve městě a problémy s otevřením lékárny. Členka ČČK nám nabídla možnost školení ČČK a přednášku na téma Mamma HELP. Předali jsme květiny jubilantům. Jelikož jsme nesestavili novou kandidátku pro příští volební období, proběhla dle směrnic volba stávajícího výboru s podmínkou, že činnost organizace bude zajištěna do 31. prosince 2018. Věřili jsme, že se někdo ujme dalšího pokračování, bohužel, nestalo se tak. Proto předsedkyně přednesla návrh na ukončení činnosti. Na schůzi jsme nechali dobrovolně podepsat souhlas od členské základny se zrušením organizace k 31. prosinci 2018. Ten je dle stanov nutnou podmínkou k zániku organizace.

V květnu jsme se zajeli podívat do Ekocentra Olbramovice na farmu Čapí hnízdo a v odpoledních hodinách se prošli nádherně rozkvetlým parkem v Průhonicích. I počasí nám přálo, bylo jako na objednávku.

Koncem května se mnozí naši členové rozhodli zrekreovat a utužit si své zdraví na rekondičních a ozdravných pobytech v Holičkách u Třeboně a na přelomu září a října v Janských Lázních. Z těchto pobytů se vrací vždy odpočatí s novým elánem a chutí pro sebe něco udělat. Jelikož naše organizace má málo členů, mnohdy máme problém našimi členy obsadit celý autobus, zúčastňujeme se i výletů pořádaných SPCCH Jičín, pokud mají volná místa. V létě to byl jednodenní zájezd na Mumlavské vodopády, tajný výlet po Českém ráji a týdenní pobyt v lázeňském centru Bojnice.

V květnu se předsedkyně zúčastnila schůze okresní organizace SPCCH Jičín, kde byl zvolen nový výbor a revizní komise. Vzhledem k tomu, že v říjnu proběhl VII. celorepubliko-

vý sjezd, byli navrženi kandidáti do krajské a republikové organizace SPCCH a též revizní komise. Při této příležitosti bylo předáno naší organizaci za rok 2018 další poděkování za významný dlouholetý přínos v oblasti rozvoje svépomocných aktivit pro zdravotně postižené spoluobčany rovněž od paní Petrusové a Mgr. Šámalové z Prahy.

V červnu při stoletých oslavách města jsme prováděli dozor při dnu otevřených dveří v KVC, kde byla ke zhlédnutí výstava obrazů Jiřího Masáka, výstava muzejních sbírek a kronik a řada fotografií z působení divadelního spolku v Kopidlně.

V říjnu jsme zajistili besedu o ochraně sportovního prostředí. Zvali jsme občany města prostřednictvím letáček a místním rozhlasem. Ti, co měli zájem, aby byli připraveni na praktiky nepoctivých prodejců, se přišli poradit, zeptat a informovat se.

Naposledy touto cestou děkujeme MěÚ v Kopidlně za poskytnutý příspěvek na naše kulturní akce, neboť bychom je sami z našeho rozpočtu nebyli schopni finančně zajistit. Rovněž tak děkujeme za pomoc paní Křivákové při zajišťování účasti na zájezdy a paní Mlynářové, předsedkyni ČČK, za spolupráci. Vzhledem k ukončení činnosti již nebudeme žádat město o příspěvek. Ještě jednou děkujeme.

Před námi se rýsuje poslední úkol, a to legislativně dle stanov a zákona zajistit zrušení organizace. Pro nás by bylo jednodušší předat funkci novému výboru, bohužel, nestalo se. S různými problémy jsme se potýkali a věřím, že i zánik organizace zvládneme, a to na přelomu starého a nového roku. Členství všem členům naší organizace zaniká dne 31. prosince 2018. Ale neházejte flintu do žita, v členství SPCCH můžete pokračovat v ZO Jičín podáním přihlášky u paní Splítkové, každé pondělí od 9.00 do 12.00 hodin v pečovatelském domě u kruhového objezdu v Husově ulici. Tam se dozvíte o plánech základní organizace Jičín a rekondicích.

Koncem roku pro naše členy připravíme odpoledne dobré nálady, pohody, občerstvení a pobavení při poslechu hudby Radky a Václava Fajtových z Lomnice nad Popelkou. Členům bude předána osobní pozvánka. Těšíme se na účast.

Zprávu o činnosti organizace jsme předali k zápisu do kroniky města.

A protože je třeba v tom nejlepším přestat, dovolte mi poděkovat za podporu po celou dobu našeho působení. Děkuji členům výboru a revizní komisi za spolupráci a podporu ve funkci předsedy. Všem vám přeji štěstí, láskyplný vztah, vzájemný respekt, porozumění, a hlavně zdraví, které je pro nás všechny nejdůležitější. S přáním – nedejte se a něco pro sebe dělejte – končím.

Za výbor SPCCH Věra Nováková,
předsedkyně

Bratři Kopidlanští a dopad jejich skutků na Hradec Králové počátku 16. století

Příspěvek se zaměřuje na dopady odpovědnictví Jiřího Kopidlanského a jeho oddílů na Hradec Králové počátku 16. století. Přestože je hradecký archiv nenávratně pro toto období zničen, bylo zvláště díky dochování Švendových Dějin možné rekonstruovat některé události, které se bezprostředně dotýkaly jednoho z nejvíce aktivních měst tohoto období. Pozornost je proto věnována i Vaňkovi Halamovi z Běchar, který plánoval vypálení Hradce.

Klíčová slova: Hradec Králové, 16. století, spory šlechty a měst, odpovědnictví, Jiří Kopidlanský, Vaněk Halama z Běchar

Kopidlno se poprvé připomíná v roce 1322, kdy jej vlastnil Petr z Kopidlna.¹⁾ Proslulým se toto východočeské poddanské město stalo až na počátku 16. století, kdy bylo v držení vnuků po stoupenci Jiřího z Poděbrad Zdeňku Kopidlanském. Vedle Zikmunda to byli zvláště Jan a Jiří Kopidlanští, kteří svými činy významně ovlivnili průběh sporů mezi šlechtou a měšťany.

Počátkem října 1506 v době konání výročního trhu rytíř Jan Kopidlanský na Starém Městě pražském, v hlavním městě království, v hádce smrtelně zranil zemana Jana Cukra z Tamfeldu. Protože Pražané považovali tento skutek za svévolné narušení městského práva, které formou tzv. frídu zapovídalo a přísně trestalo zločiny v době trhů, byl provinilec bez poskytnutí duchovní útěchy večer 3. října na Staroměstském náměstí sťat, a to na základě rozhodnutí purkmistra Daniela Rauše a několika málo radních, kteří nepočkali, až se sejde celá městská rada. Zvláště neposkytnutí duchovní útěchy bylo šlechtou posuzováno jako politicky motivovaný čin, namířený proti šlechtě. Za této atmosféry proto Janův bratr Jiří Kopidlanský převedl veškerý svůj majetek na matku a bratra Zikmunda, s podporou některých zástupců šlechty, i vysoce postavené, listem z 18. července 1507 oznámil Vladislavu Jagellonskému, že se stal zemským škůdcem a vyhlásil otevřený boj („odpověděl“, což nové zemské zřízení dovolovalo pouze v případě, že by nebyl funkční zemský soud) Pražanům a jejich pomocníkům. Aby měli Pražané před očima Janovu smrt, napadené osoby mrzačil, „osekával“, zabíjel jen výjimečně. Pro tyto účely měl s sebou kata. Posléze nepřátelství rozšířil na ostatní královská města.²⁾

Města proto společně proti němu uzavřela ještě v závěru července 1507 obrannou jednotu, podporovanou nejvyšším kancléřem Albrechtem Libšteňským z Kolovrat. V rámci seznamu spojenců byl hned za Prahou jmenován Hradec Králové.³⁾ I nejvýznamnějšímu a nejbohatšímu východočeskému městu bylo údajně poslem odpovězeno,⁴⁾

a to v roce 1508 společně s Kopidlanského Vaňkem Halamou z Běchar,⁵⁾ který najímal lidi k vypálení hradecké obce. Hradeckým se ovšem podařilo Halamu zadržet a odevzdat k zemskému soudu. Při výslechu Halama obvinil z tichého souhlasu s konáním odpovědníků řadu vysoce postavených osob rytířského i panského stavu. Nakonec byl odsouzen a za mimořádných bezpečnostních opatření 9. října 1508 popraven.⁶⁾ Boj, který byl jedním z vrcholů sporů mezi královskými městy a šlechtou,⁷⁾ byl ukončen zásahem Vladislava Jagellonského v roce 1509. Král nejenže nedal Staroměstským za pravdu, že rozhodli popravením Jana Kopidlanského po právu, ale dokonce poručil, aby byl Jiříku Kopidlanskému vydán glejt, který ho zbavoval vin a zaručoval mu bezpečnost. Současně nabádal k usmíření obou stran. Pražané měli zaplatit trest ve výši „čtyřicet tisíc“ za nepostavení Kavana z Dědibab, kterého v roce 1508 najali k vypálení městečka Kopidlno, před zemský soud a Eliška z Nemyčevse, majitelka Kopidlno, je pohnala před tentýž soud a žádala náhradu ve výši „dvacet tisíc kop“.⁸⁾

Tyto události jsou odbornému publiku velice dobře známy.⁹⁾ Laická veřejnost se s odpovědnictvím¹⁰⁾ Jiřího Kopidlanského seznámila především díky plastickému vyprávění zkušeného autora historické prózy Václava Kaplického, který v roce 1976 vydal svůj román *Škůdce zemský Jiří Kopidlanský*.¹¹⁾ V autorově literární fikci hlavní hrdina umírá při obléhání hradu Starého Horštejna, na který se uchýlili plzeňští zpovědníci bratři Gutštejnové. V té době měl být podle Kaplického Kopidlanský, který zanechal odpovědnictví, služebníkem pana Zdeňka Lva z Rožmitálu. Svůj román končí Kaplický konstatováním: „Opovědník zabil opovědníka. Byla to spravedlnost?“¹²⁾

S ohledem na zapojení Hradce Králové do bouřlivých událostí si předkládaný příspěvek klade za cíl zrekonstruovat události, které se ho bezprostředně dotýkají. Protože je však hradecký archivní fond pro sledované období nenávratně ztracen (jedinou dostupnou úřední písemností je finanční rejstřík zachycující k roku 1508 prodej dřeva v hradeckých lesích),¹³⁾ jsou jedním ze základních zdrojů informací Švendovy Dějiny, pro jejichž sepsání měl autor k počátku 19. století k dispozici řadu důležitých pramenů, zvláště pak korespondenci z neklidné doby.¹⁴⁾ Není bez zajímavosti, že jeho předchůdce Karl Joseph Biener, rytíř von Bienenberg, Kopidlanského kauzu i zapojení Hradce zcela přešel.¹⁵⁾

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.

Filozofická fakulta UHK

Odborná asistentka, tajemnice doktorského studia Archivnictví, vedoucí Centra urbánní historie.

Paní Jana Vojtíšková je rodačka z blízkých Rožďalovic, kde navštěvovala Lindnerovu základní školu a dodnes tam žije její rodina. Matka působila jako knihovnice v místní knihovně, otec je strojvedoucím ČD. Má starší sestru Ladu. V letech 1991–1995 absolvovala Gymnázium v Nymburce, v letech 1995–2000 vystudovala Pedagogickou fakultu (PdF) Univerzity Hradec Králové, obor český jazyk – dějepis pro střední školy (Mgr.) a v letech 1999–2001 také obor archivnictví – historie (Bc.). Jeden rok působila jako učitelka na ZŠ v Kopidlně. V roce 2002 vykonala rigorózní zkoušku z českých a československých dějin na PdF UHK a získala titul PhDr. V letech 2001–2008 doktorandka na Katedře pomocných věd historických a archivního studia Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Odborně se zaměřuje na vývoj českého jazyka, ediční teorii a praxi, dějiny státní správy do roku 1848, dějiny městské správy, dějiny patrimoniální správy, dějiny církevní správy, diplomatiку, historickou chronologii, právní dějiny. Často vystupuje na veřejnosti s přednáškami z historie Hradce Králové. Nezapomíná přitom ani na svůj rodný kraj, což dokládá námi zveřejněným článkem o bratrech Kopidlanských, který si můžete, s jejím souhlasem, přečíst v dnešním čísle Kopidlenských listů v nezkrácené podobě.

pokračování ze strany 32

Naše pojednání je třeba začít už v červnu 1502, kdy královská města uzavřela obranný spolek na ochranu městských práv proti narůstajícím nárokům panského rytířského stavu. Za pozornost stojí zvláště skutečnost, že Hradečtí jsou jmenováni hned za Prahou a Kutnou Horou. Také v této souvislosti museli vynakládat nemalé sumy na financování této organizace. Porady členů probíhaly zvláště v Praze, ale např. v březnu 1504 Hradečtí vyzvali sousední města k schůzce ve východočeské metropoli.¹⁶⁾ O nepokojích v okolí města podává svědectví i Švenda, který cituje list nejvyššího hofmistra a souseda Hradeckých Viléma z Perštejna z 12. února 1504: „Službu svou vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé moji milí. Vidíte, jaká se lotrovství pozdvihují, ješto jsou se, jak sem já v této zemi, nikdy nepozdvihovaly, pak mě se zdá, jestliže toho rychle předsevzato nebude, tak aby to opatřeno bylo, věřte mi, že nic dobrého z toho býti nemůže. A někteří od Vás vycházejí a původově všem jim lotrům, jestli to Vám hned piší, abyste se na to ptali a to opatřili. Tu již také o to nějakou péči mějte, abyste tak šeredně a hanebně o svá hrdla nepřicházeli.“¹⁷⁾ Neznáme sice odpověď a obhajobu hradecké obce, lze však věřit, že i z městského prostředí pocházely osoby, které se stávaly postrachem tehdejší společnosti. K tomu problému se ještě vrátíme. Švenda také zachytil opis listu, který byl odpovědí Vysokomýtských na upozornění hradeckých konšelů, že do země šíří se ze Slezska „loupežníci“, kteří již stačili v blíže nespécifikovaném rozsahu poničit město Náchod a tamní zámek.¹⁸⁾ A jak poté dále uvádí Švenda, „když takové lotrovství v zemi se provozovalo, též páni a města vespolek věli.“¹⁹⁾

Osudný rok 1506 začíná Švenda konstatacemi: „Loupeže v Království českém nepřestávaly, čehož následující psaní dokazuje: „Službu svou rozkazují(!) moudří a opatrní páni přátelé naši milí. Tajno Vás nenít, kteráž jsou nám nejaci lotři škodu učinili na silnici královské za městem Vaším tu středu před Středopostem“²⁰⁾ již minulou u Bělče. I spraveni sme, že nyní v nově máte nějaké lotry, pročez Vás žádáme, jestliže budou tázání, jestliže také o té škodě budou co věděti, aby nám také bylo dáno znáti, i tam, až byste jiných kdy takových lotrů dosáhli. I protož se věříme Vám jakožto přátelům svým milým, že to pro nás učiníte a v tom nás litovati budete, i tuž lítost okázice neb mnohem více. Dáno sabbato ante Laetare anno 1506.“²¹⁾ Jindřich a Jan, bratří z Bočkova.“²²⁾ V rámci Švendových analisticky koncipovaných dějin města už k roku 1506 další zmínku o sporech nenacházíme. Klid však v okolí Hradce nebyl, což dokládá v dalším roce opsaný list, který Hradečtí obdrželi od Václava z Hustiřan. Švenda ho uvozuje slovy: „Pročez v Království českém jak bezbožnost pikarská více se rozšiřovala, tak také loupeže a různice stále se rozmáhaly. Svědectví toho dává v okolnosti králohradecké

následující psaní: Službu svou vzkazují slovutné opatrnosti, páni a přátelé milí. Jakož včera pan Kordule s Vámi na tom pozůstal, co se těch jistých zloincův dotýče, kterýž jsou ke mně zjímání, abych je k Vám poslal do vazby Vaše (!) a že vazby půjčiti ráčíte; I toť já je posílám a prosím, že opatřiti rozkážete valbou podlé jich zaslůhy na dobře krátký čas jedno do toho pátku, kterýž přijíti má, nebo pan Trčka a jiní dobří lidé podlé toho o škody, kteréž jsou zdělali lidem jich, k nim hleděti chce. Na ten čas dán na Třebechovicích léta 1507 ten outerý po Božím Těle.“²³⁾ Václav z Hustiřana.“²⁴⁾

Teprve v rámci událostí roku 1508 Švenda, který čerpal informace z Hájkovy Kroniky, připomíná skutek Jana Kopidlanského spáchaný na Starém Městě, jeho odsouzení a odpovědnictví bratra Jiřího. K postoji Hradeckých Švenda uvádí: „Pročez když Králové Hradec proti takovým loupežím se opatřiti pečoval, město Nymburg takto své případnosti vyjevilo: Službu dvou etc. Jakož nám oznamuje a věděti dáváte, žádajíc nás, abychme některé spoluradní své jakožto tento čtvrtek z některých pilných a znamenitých potřeb na rozmluvě k V. M. vyslali, milí páni a přátelé, to bychom rádi učinili a k tomu shromáždění i k poptání na těch škůdcích škod svých z sebe vyslali, ale znáte tento čas nebezpečný od těch lotrův a nepřátel našich i tudež Vaších. Jakož pak jistá věc přišla tyto dni k nám, že ti lotři a zhůbci naši i tudy Vaši okolo Kopidlna a v Kopidlne a v milí a ještě blíže od nás se sebrali, k Vám-li či k nám, neznáme, než co rozumíme po výstrahách jistých, že škodu Vám neb nám učiniti míní. A protože, milí páni, znajíce to sebrání nepřátel, ráčíte na ně táhnouti a jich pohledati, my chceme hotoví býti podlé V. M. a jiných přátel a táhnouti, jediné ráčíte nám kde a k kterému městu oznámiti, neb znáti nemůžeme. Nebudeme-li se litovati, žádný nás litovati nebude. A na čemkoliv jinými městy a přáteli zůstatí ráčíte, račte nám oznámiti. Při tom V. M. velice děkujeme, že ste nám tuto věc oznámiti ráčili, a co se těch lotrův trápení dotýče, ráčíte na nich se o škody naše optati a nám připsy jich kšaftův poslati. To učině dle dobrého mezi námi přátelství jakož naši důvěrně milí přátelé. Datum Nymburg feria 4post dominicam Judica.“²⁵⁾ Purkmistr a rada města Nymburg nad Labem.“²⁶⁾ Švenda tak cituje jeden z listů, který byl reakcí na plánovanou dubnovou schůzku v Hradci, kde se mělo jednat o přípravě společného tažení proti Kopidlnu.²⁷⁾ A výběr Nymburka, který upozorňuje na možný útok Kopidlanského skupiny, nebyl vůbec náhodný, jak doložíme níže.

Nebezpečí v okolí Hradce dokládá i červnový list odeslaný do Hradce z Kutné Hory: „Službu svou etc. Jak mi píšete, oznamující o příchodě a škodě, kterou sou spolusousedé a obyvatelé Vaši na cestě, jdouce na jarmark jičínský, vzali, při čemž my dále oznamující, že byste již některých těch osob a škůdců dosáhli a některým již i konec smrti pro jejich zasloužení že byste učinili, snášejíce na mě, kterak by ten, kterému se jako v středu tu u Vás konec stal, na tom umřel, že by někteří lidé moji

od Semil z toho panství mého při tom vzatku a účinku byli, některé mi i ze jména jmenujíce, načež připovídá jich ujistiti a úředníku svému na Semilech o tom naříditi. Datum in Montibus Kuttinis feria 6 post Ascensionem Domini 1508.“²⁸⁾ Bernard z Valštejna a na Valštejně nejvyšší mincmistr Království českého.“²⁹⁾ Jičínskou událost připomíná Švenda ještě listem ze 7. července Jana z Vartemberka na Dubu, který se u Hradeckých přimlouval za Pavla z Brena, mladíka, který se při té události nachomýtnul. Šlechtic žádal, aby nebyl popraven, protože do té doby nikdy nic zlého nespáchal.³¹⁾

Švenda zmiňuje i odpověď z 30. června z městečka Skutče, v níž bylo hradeckým oznamováno, že skuteční radní nebyli přítomni u výsledku a popravy dvou zločinců, kteří byli odsouzeni vrchnostenským soudem,³²⁾ a proto nemohou poskytnout podrobnější informace o jejich případu. Uvádějí, že u výsledku měli nejen Hradečtí, ale i další, jichž se kauza týkala, své zástupce.³³⁾ Zda se ten případ nějak dotýkal jičínské události, nebo zda se jednalo o další případ, Švenda bohužel neupřesňuje.

Dne 25. října 1508 zaúčtovaly Kopidlanské oddíly na nymburské Bobnické Předměstí, které vypálily. Vyloupeny byly i dvě nedaleké vesnice Bobnice a Chleby, které patřily Nymburským. Napětí se stupňovalo. Rozelení Pražané se domluvili s nymburskými měšťany a v říjnu se stal Nymburk výchozím bodem pro trestnou výpravu, vedenou najatým Václavem Kavanem z Dědibab, na sídlo Kopidlenských, které bylo, jak již víme, takticky převedeno na třetího z bratrů Zikmunda a jejich matku Elišku z Nemyčevse.³⁴⁾ Současně s vypálením Kopidlna byla posléze přepadena i blíže nejmenovaná ves zemana Ostrovce. Právě změna ve vlastnictví ovšem posléze zapříčinila Eliščinu žalobu u zemského soudu, neboť Kavan, placený Pražany, byl označen podobně jako Jiří Kopidlanský za zemského škůdce.³⁵⁾

Nastávající podzim 1508 také přinesl již výše vzpomínané zadržení zemana Vaňka Halamy z Běchar, který Hradeckým údajně „odpověděl“ a plánoval vypálení města. I přes veškerou snahu se již zřejmě nedozvíme, proč měl Halama zřejmě nepřátelství s východočeskou metropolí. Připomeňme proto, že se předkové Halamů v Běcharech nedaleko Kopidlna usazují v pohusitském období. K počátku 16. století tu Halamům náležel jeden ze dvou tamních dvorů. Jeho držitelem byl právě Vaněk, který se připojil ke Kopidlanskému skupině. Po hradeckém zajetí byl Halama mučen a následně převezen 8. září do Prahy k zemskému soudu, kde „páni vynesli rozsudek, že všichni takoví jsou zrádci a ztratili svou čest na věčné časy; bylo to zapsáno do desek a veřejně vyhlášeno.“³⁷⁾ Dne 9. října byl na Pohořelci za přítomnosti několika set ozbrojenců ze Starého a Nové-

pokračování na straně 34

pokračování ze strany 33

ho Města stát. A Kopidlanský, kterému se již nepodařilo Halamu osvobodit, se nevzdával; v listopadu 1508 jeho oddíly přepadly nymburské měšťany, kterým ukradly zapřažené koně, jedoucí k městským rybníkům pro ryby.³⁸⁾

Toho napjatého roku 1508 nedošlo k obnovení hradecké městské rady, což potvrzuje i Biener, který jako primase vzpomíná Jana Věcheta.³⁹⁾ Komunikace s podkomořským úřadem však již fungovala, neboť Švenda mezi doručenými listy našel i tři od podkomořího Buriana Trčky z Lípy na Lipnici,⁴⁰⁾ který úřad zastával v letech 1508–1515 a 1517–1522.⁴¹⁾

V únoru 1509 Švenda i Biener připomínají příjezd Vladislava Jagellonského do Čech, který se do Prahy dočasně přestěhoval s dětmi i dvorem kvůli morové epidemii a využil příležitost ke korunovaci tříletého Ludvíka.⁴²⁾ Hradečtí nelenili projevit oběma Jagelloncům náklonnost a prostřednictvím svých vyslanců darovali následníkovi stříbrný koflík v ceně 90 kop grošů.⁴³⁾ Dne 20. března se král zúčastnil zasedání zemského soudu, kde proběhlo již uváděné řízení mezi Kopidlanskými a Pražany – právě při této příležitosti byl domluven onen smír, který nebyl pro Pražany příznivý. Jak též vzápětí dodává Švenda: „Však zlodějství a loupeže okolo Hradce nepřestávaly, čehož mnozí dopisové na magistrát toho města dosvědčují.“⁴⁴⁾ Rytíř Kopidlanský se vzdal odpovědnictví a podle jedné z možných verzí vešel do služeb loupeživého rytíře Zdeňka Dobrohosta z Ronšperka.

Od roku 1510 měl být purkrabím na hradě Hernštejně v Českém lese.⁴⁵⁾ Jedna z verzí dokonce dokládá, že posléze odešel do Itálie.⁴⁶⁾ Hradecká městská rada byla obnovena v květnu 1509 za přítomnosti podkomořího Trčky. Za primase byl opět ustaven bakalář Jan Věchet.⁴⁷⁾ Připomeňme též, že k roku 1509 Švenda objevil v městských účtech náklady na výstavbu nové masivní věže, pro niž se později vžil název „Kropáčka“⁴⁸⁾; byla vybudována ve středu jižní fronty horní městské hradby, tedy na dobře a zdaleka viditelném místě, a pojmenována podle majitele objektu, za nímž byla vybudována.⁴⁹⁾ Stavba byla dokončena v roce 1516 a byla používána jako vězení, zpočátku zřejmě pro výše postavené osoby. K jejím vybudování tak mohly přispět i události spjaté s odpovědnictvím Kopidlanského skupiny.

Lze jen litovat, že se nedochoval celý soubor nepochybně hojné korespondence Hradeckých se spřízněnými královskými městy i se zástupci šlechty, protože by bylo možno naše pojednání doplnit o řadu informací, které by dokreslovaly náladu, jež panovala ve druhé polovině první dekády 16. století ve východočeské metropoli. I pro tuto epizodu v dějinách města tak nena-hraditelným způsobem sloužily Švendovy

Dějiny, které i několika málo opisy dobové korespondence poodkryly události vypjaté doby.

Jana Vojtíšková

1. ŠIMEK, Tomáš a kol. *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Východní Čechy*. 1. vyd. Praha: Svoboda, 1989, s. 205. 725s.

2. ČORNEJ, Petr. Stavovské soustátí (1490–1526). In ČORNEJ, Petr – BARTLOVÁ, Milena. *Velké dějiny zemí Koruny české VI. (1437–1526)*. 1. vyd. Praha – Litomyšl: Paseka 2007, s. 527–528. 869 s.

3. Kutná Hora se zřejmě na tomto ujednání nepodílela. (MIKULKA, Jaromír. *Dějiny Hradce Králové do roku 1850 I. /1*, 1. vyd. Hradec Králové: Nadace Historica, 1996, s. 144, 180 s.)

4. Odpovědný list však dochován není.

5. Běchary jsou ves na Jičínsku. Kolem roku 1500 získávají Halamové z Běchar jeden z tamních dvorů. (TURČÍN, Oldřich. *Běchary*, In Muzejní noviny. Okresní muzeum a galerie Jičín, 1999. č. 16/2, s. 3.)

6. MIKULKA, J. *Dějiny*, s. 144

7. K tématu zvláště MACEK, Josef. *Jagellonský věk v českých zemích*. Díl 3.–4. 2. vyd. Praha: Academia, 2002. 599 s.; KREUZ, Petr – MARTINOVSKÝ, Ivan – VOJTÍŠKOVÁ, Jana (edd)

Vladislavské zřízení zemské a navazující prameny. 1. vyd. Praha: Scriptorium, 2007. 526 s.

8. PALACKÝ, František. *Dějiny národu českého v Čechách a na Moravě*. 2. vyd. Praha: B. Kočí, 1921, s. 1181–1182. 1279 s.; PORÁK, Jaroslav – KAŠPAR, Jaroslav (edd). *Ze starých letopisů českých*. 1. vyd. Praha: Svoboda 1980, s. 314. 576 s.

9. K tématu naposledy podrobněji zvláště MO-NÍK, Milan. *Odpovědník Jiří a epilog rodu Kopidlanských z Kopidlna*. Východočeské listy historické. 2009, roč. 26, s. 5–25; ŠTAINC, Jiří. *Příběh odbojného zemana Jiřího Kopidlna*. Studia iuvenilia MMIV–MMV, 2006, s. 35–46; JÁNSKÝ, Jiří. *Plzeňský kronikář Šimon Plachý o Jiříkovi Kopidlanském*. Minulosti západočeského kraje, 1991, roč. 27, s. 79–86; FIŠERA, Zdeněk. *Loupeživí rytíři a zemští škůdci Království českého a jejich sídla*. 1. vyd. Praha: Agentura Pankrác, 2013. 248 s.

10. K soudobému výkladu termínu *odpovědnictví* naposledy souhrnně SLEZÁKOVÁ, Veronika. *Opo- věď nebo odpověď?* In BOROVSÝ, Tomáš – Jan, Libor – WIHODA, Martin (edd). *Ad vitam et honorem*. Profesoru Jaroslavu Mezníkovi přátelé a žáci k pětasedmdesátým narozeninám. 1. vyd. Brno: Matices moravská, 2003, s. 559–562.

11. Václav KAPLICKÝ, *Škůdce zemský Jiří Kopidlanský*, 1. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1976. 208 s.

12. Tamtéž, s. 208

13. SOA Zámorsk, Soka Hradec Králové, fond Archiv města Hradce Králové, *Rejstřík na prodej dřeva 1508*, krabice č. 35, inv. č. 46.

14. ŠVENDA, František de Paula. *Druhý železný obraz města Hradce Králové nad Labem*. Rozdíl II. Hradec Králové, 1802.

15. BIENER von BIENENBERG, Karl Joseph. *Geschichte der Stadt Königgratz*. Ester Theil. Prag, 1780. s. 417–421.

16. MIKULKA, J. *Dějiny* s. 145.

17. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 23–24.

18. Tamtéž, s. 24–25. V nejnovější syntéze náchodských dějin tuto konkrétní událost připomínanou nemáme. (BAŠTECKÁ, Lydia-EBELOVÁ, Ivana (edd) *Náchod*, 1. vyd. Praha: NLN, 2004. 326 s.)

19. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 25.

20. Tj. 18. března.

21. Tj. 21. března.

22. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 37–38.

23. Tj. 8. června.

24. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 48–49.

25. Tj. 12. dubna 1508.

26. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 48–49.

27. MIKULKA, J. *Dějiny*, s. 144.

28. Tj. 1. června.

29. Bernard z Valdštejna byl nejvyšším mincmistrem v letech 1505–1510. Umírá v roce 1517. (PALACKÝ, František, *Přehled současných nejvyšších důstojníků a úředníků, doplnil Jaroslav Charvát*, 1. vyd. Praha: L. Mazač, 1941, s. 362. 424 s.)

30. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 50. V nejnovější syntéze jičínských dějin tato událost připomínána není. (FRANČEK, Jindřich. *Dějiny Jičína*. 1. vyd. Praha: Rybka Publishers, 2010. 597 s.)

31. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 50–51.

32. V té době vlastnili Skuteč Valdštejnové, kteří sídlí na Rychmburce. (ŠEBEK, František. *Skuteč ve středověku*, In VORÁČEK, Emil a kol. *Dějiny Skutče*. 1. vyd. Pardubice: Radek Drahny, 2011, s. 38, 433 s.)

33. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 51.

34. PLAVEC, Michal. *Kapitoly z dějin královského města Nymburka. Od dob nejstarších do roku 2009*, 1. vyd. Cheb: Svět křidel, 2010, s. 100, 439 s.

35. PALACKÝ, F. *Dějiny národu českého*, s. 1176.

36. POLÁK, J. – KAŠPAR, J. (edd). *Ze starých letopisů*, s. 305.

37. ČECHURA, Jaroslav. *České země v letech 1437–1526*. II. díl, *Jagellonské Čechy (1471–1526)*. 1. vyd. Praha: Libri, 2012, s. 133. 423 s.

38. PLAVEC, M. *Kapitoly*, s. 100.

39. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 52; BIENER, K. J. *Geschichte*, s. 418–419.

40. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 51

41. PALACKÝ, F. *Přehled*, s. 362.

42. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 54; BIENER, K. J. *Geschichte*, s. 419.

43. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 56.

44. Tamtéž, s. 57.

45. ČORNEJ, P. *Stavovské soustátí*, s. 523.

46. FIŠERA, Z. *Loupeživí rytíři*, s. 195.

47. BIENER, K. J. *Geschichte*, s. 420–421.

48. Tento název není dochovanými prameny sledovaného období zachycen. Pouze se o ní nejčastěji hovoří jako o „věži za Kropáčovými“.

49. ŠVENDA, F. De P. *Druhý železný obraz*, s. 64.

Výlov mlýneckého Zrcadla

První listopadový víkend byl ve Mlýnci jako každoročně ve znamení ryb. Na hrázi rybníka postávaly tatry a liazky, napuštěné vodou a čekající na šupinaté cestující, kteří každou minutou naplňovali jejich převozní prostory. Cílovou destinací pak nebyly pouze nejbližší sádky, ale někteří kapři se vydali až do vzdálených Pardubic. Pod hrází v nejbližším okolí místní hasičárny byl cítit závan čerstvých řízků, jež tu zase po roce připravovali ochotní místní obyvatelé, nebojící se přiložit pomocnou ruku k dílu. Celkově bylo vyloveno 1000 metrů stříbrně se blýskajících kaprů a celá akce byla ukončena odbitím nedělního poledne.

Nikola Lhotáková

Jména v Kopidlně aneb oslavenci doby (před)vánoční

Letošní Vánoce jsou opět na dosah, připomněla nám je už Kateřina 25. listopadu. Ať budou letošní vánoční svátky na blátě, nebo na ledě, jméno **Kateřina**, nesoucí ve svém jménu čistotu, cudnost a mravnost, jako kdyby dotvářelo sváteční symboliku. Také **Iva** či **Ivana**, zahajující svým svátkem měsíc prosinec, mohou nad svými jmény advenčně rozjímat, neboť hlásají do světa „bůh je milostivý“. **Blanka**, následující hned za Ivami a Ivankami, „bílá či běloskvoucí“ vyvolává představy toužebně očekávané sněhové nadílky. Ačkoliv **Barbora** či **Bára** znamená v řečtině cizinka nebo barbarka, naše kopidlenské Báry dokážou jistě rozzářit své okolí i svůj domov důvěrnou a láskyplnou domácí atmosférou. A jelikož je osud zřejmě považuje za nadmíru zdatné, 4. prosince jistě dokážou mezi svými běžnými povinnostmi naplnit nadílku i všechny připravené ponožky a punčochy.

V obdarovávání pak pokračuje o dva dny později **Mikuláš**. Je podivuhodné, že mikulášskou tradici dřívější komunistický režim neuznával a snažil se ji mnohdy i potírat. Přitom jméno Mikuláš, značící „vítězný v lidu, vítězství lidu“, by samo o sobě nebylo tehdejší ideologii na závadu.

Jelikož by měl předvánoční čas znamenat období bez hádek a sporů, **Dana**, **Danuše** i **Dan**, ve svých jménech skrytí soudci, by měli mít během svého adventního svátku dne 11. prosince volno. Svěřit se tak můžete o den později **Simoně**, „slyšící a naslouchající“, jež může také přinést uklidnění nežádoucích sporů. Byla by škoda, abychom 13. prosince kvůli malicherným rozepřím propásli příchod **Lucie**, „světla a zářící“, například jako betlémská hvězda.

Všichni známe tu stupňující se předvánoční netrpělivost, kdy už se nemůžeme dočkat vánočního stromku, dárků a všech dalších

radostí, které si přejeme užít všichni pospolu. A **Dagmar** nám 20. prosince zvěstuje, že konec našeho očekávání je vskutku na dosah. Její jméno totiž znamená „slavný den“.

A konečně! Za čtyři dny se dočkáme! Nezapomeňme ráno s malým dárkem na **Adama** „člověka, pozemšťana“, který slaví společně s **Evou** („životadárnou, matkou života“) Vánoce i jmeniny najednou, a sváteční dort se ve dle vánočního cukroví může jevit jako nošení dříví do lesa.

Na vyvrcholení Vánoc lze povýšit oslavu **Štěpánovu**, jenž symbolicky znamená „věnec, ověnčený, věncem korunovaný“ čili vítěz.

Ať už tedy plánujeme ve víru vánočních událostí cokoliv, budiž tato doba vítězstvím tradičního přání klidu, míru, pohody a štěstí v kruhu našich nejbližších, kež možná přispěje ke sblížení s těmi, s nimiž se běžně jen mýjíme, i s lidmi, jejichž názor někdy tak úplně nesdílíme.

Ilona Pluhařová

Děni v Centru SASanka aneb příběh jedné rodiny

V tomto čase před adventem vám opět přinášíme jeden z příběhů, se kterými jsme se v Centru SASanka setkali. Začátkem letošního školního roku nás oslovil orgán sociálně právní ochrany dětí (OSPOD) s žádostí o spolupráci v rodině z našeho okolí. S rodinou, kde byli oba rodiče a 4 děti, jsme se setkali poprvé v jejich domácnosti. Brzy jsme zjistili, že to, co se zdálo být na okraji spolupráce, bude klíčovým. OSPOD tedy stanovil zakázku s klienty, která zněla Podpora rodičů ke vzdělávání nezletilých dětí a podpora rodičů v zajištění podnětného prostředí pro děti.

Co si pod těmito formulacemi představíte. Podpora ve školní přípravě znamená v první řadě řádnou školní docházku, pravidelnou domácí přípravu a vhodné podmínky pro tuto přípravu. Dvě z dětí z naší rodiny byly právě školou povinné. Maminka Lucie, která byla s nejmladším synem na rodičovské dovolené, nedbala na školní docházku dětí, a tak docházelo k podporovanému záškoláctví. Toto je dokonce trestný čin. Otec se do výchovy nikterak více nezapojoval. Pracoval v blízkém městě na směnný provoz a na dohled nad rodinou neměl příliš čas, bohužel ani zájem. Děti školou povinné neměly v domácnosti ani vhodné podmínky k případné přípravě do školy. Přes sociální síť (občas se divíme, co všechno se zde dá sehnat) jsme požádali veřejnost, která nabídla dva psací stoly a k nim židle. Dokonce jsme sehnali i menší komodu, která slouží jako šuplíky na učení. Vedli jsme matku k tomu a dohlíželi na to, aby děti pravidelně do školy posílala. To se dělo formou pravidelných návštěv v rodině i v dopoledních hodinách, kdy děti mají ve škole být. Podařilo se nám namotivovat děti k tomu, aby o vzdělávání měly samy zájem. V přípravě doma se však stále nedařilo. Zjistilo se, že maminka je negramotná. Neměla tedy kapacitu na to, se s dětmi rádně připravovat. I role sociálního pracovníka je v tomto ohledu omezená. Nemá pravomoc za rodiče suplovat a s dítětem se učit. V tomto případě jsme se pokusili v širší rodině najít

někoho, kdo by mohl děti školou povinné doučovat a ke školní přípravě je vést. Skutečně se to podařilo. V blízkosti rodiny bydlela teta, která nabídla pomoc ve své dospívající dceři. Ta se ráda chopila role učitelky a s dětmi se dvě odpoledne v týdnu rádně do školy připravovala. Dětem se ve škole začalo pomalu dařit a výsledky je motivovaly k další a aktivnější práci. Matka se později sociální pracovníci svěřila s tím, že se sama tolik styděla za svoji negramotnost, že volila cestu raději neposílat děti do školy, když se s nimi nemohla plnohodnotně učit doma. Sama uznala, že to bylo řešení nešťastné, a je nyní ráda, jak se dětem ve škole prospěch zlepšil, i když zatím jen nepatrně.

Dalším bodem zakázky s rodinou bylo zajištění vhodného prostředí pro všestranný rozvoj dětí. Pro někoho je tato oblast možná nesmyslná. Bohužel pro rodiny ze sociálně slabších vrstev je to mnohdy klíčové. Rodina s finančních prostředků, které měla, zaplatila chod domu a obstarala nákup. Za ostatní peníze nakupovala většinou sladkosti pro děti a různé maličkosti. Děti však neměly hračky odpovídající jejich potřebám a věku. Pod tím si představme třeba barevné kostky, společenské jednoduché hry, obrázkové knížky. Děti měly sice jisté množství hraček, ty však nikterak nerozvíjely jejich vývoj, vlastně si s nimi neuměly ani hrát. Sociální pracovníce tak do rodiny začala na ukázkou a pro práci s dětmi nosit vhodné hračky a hry. Děti předškolního věku se tak začaly seznamovat s širší škálou zvířátek, začaly poznávat a pojmenovávat barvy a učit se počítat do pěti. Tím se dětem i automaticky začala rozšiřovat slovní zásoba a všeobecný přehled. Pracovnice Oblastní charity Jičín začala do rodiny nosit i jednoduché pracovní listy odpovídající věku a limitům dětí a ty je společně s matkou a staršími sourozenci vypracovávaly. Když došlo na hraní různých společenských her (double, cink, pexeso), zapojovala se celá rodina. Někdy dokonce i tatínek. Rodina se pomalu postupně učila trávit společný čas. Paní Lucie

začala šetřit peníze na nákup vhodných hraček a her, protože viděla, jak tento společný čas rodinu sblíží. Prostředky rodiny jsou opravdu hodně omezené, směřují proto nákup těchto věcí k Vánocům.

V příběhu této rodiny stačilo opravdu málo, stačilo rodinu, hlavně matku, podporovat a ukázat, jak je možné smysluplně zabavit děti, jak se dá trávit volný čas a jak málo stačí k tomu, aby děti samy měly zájem o školu. Možná chce někdo namítnout, že tohle má být pro každého rodiče samozřejmé. Bohužel vám však musíme říct, že není. Limity některých lidí, jako například negramotnost, neznalost vhodných hraček a her, stále přetrvávají a jsou. Práci sociálních pracovníků s rodinou, která má zájem a spolupracuje, se pak dá doslova kouzlit. Naše rodina i dál zůstává v hledáčku OSPODu Jičín, věříme ale, že i ten brzy přesvědčí o své funkčnosti a bude jí zakázka ukončena.

Závěrem je třeba uvést, že příběh je sice reálný, ale záměrně poupraven. Jména vyskytující se v příběhu jsou smyšlená, pro ochranu osobních údajů a diskretnost.

Aktivita projektu jsou podpořeny z dotačního programu MPSV ze státního rozpočtu v oblasti podpory rodiny.

Za Centrum SASanka Jana Bořilová

Kontakty na pracovnice Centra SASanka:

Jana Bořilová

E-mail: borilova@charitajicin.cz

Tel.: 734 392 812

Barbora Černá, DiS.

E-mail: cerna@charitajicin.cz

Tel.: 730 806 186

Více pak na www.charitajicin.cz

a e-mailem sasanka@charitajicin.cz

Rybáři učí děti dobrému vztahu k přírodě

Český rybářský svaz, z. s., místní organizace Kopidlno, zajišťuje pro občany z Kopidlna a blízkého okolí vyžití ve sportovním rybolovu na řece Mrlině v úseku od železniční zastávky Mlýnec až po sádky v Bartoušově a na vodních nádržích Velký Šutrák, Obora, Labouň a Běchary.

Místní organizace Kopidlno provozuje po celý kalendářní rok 2018 rybářský kroužek pro děti, kde se děti učí sportovnímu lovu ryb na udici, rozpoznávat vodní rostliny, ptactvo, vodní živočichy a ryby a dobrému vztahu k přírodě, jak ji chránit a jak se v přírodě chovat. V roce 2018 MO Kopidlno pořádala dne 12. května 2018 na rybníku

Velký Šutrák na Kamensku rybářskou soutěž pro mládež a dospělé osoby. Této soutěže se zúčastnilo 39 osob.

Dne 2. června 2018 se na rybníku Velký Šutrák na Kamensku uskutečnila rybářská soutěž pro děti. Této soutěže se zúčastnilo 20 dětí. Dne 25. srpna 2018 se pro děti na rybníku v Běcharech uskutečnila další rybářská soutěž v lovu ryb na udici. Soutěže se zúčastnilo 28 dětí. Na částečnou úhradu výdajů spojených s provozováním rybářského kroužku a s realizací rybářských soutěží byla místní organizaci poskytnuta dotace od města Kopidlna v částce 30 000 Kč.

Rostislav Vodák

Letošní sucho mělo vliv i na volně žijící zvěř

Myslivecký spolek Bažantnice Kopidlno

Hospodářský rok začíná tradičně 1. dubna, vlastní činnost spolku pak výroční členskou schůzí. Na ní byl zhodnocen končící myslivecký rok zprávami jednotlivých členů výboru, předsedy kontrolní komise a schválen finanční plán na rok 2018. Kromě toho byl do našeho spolku přijat za člena Petr Bíšek (dosavadní kandidát na členství) a za kandidáta na člena pak Ladislav Kořínek, který u nás ve spolku dělal tzv. adepturu.

Během roku proběhly 4 členské schůze (včetně výroční), myslivecký výbor se scházel mezi schůzemi, dle potřeby.

Činnost spolková

Také v letošním roce směřovala značná část našeho úsilí k dokončování naší myslivecké klubovny. Byla rekonstruována podlaha v kuchyni z nevyhovující dřevěné na betonovou s dlažbou. Dále bylo dokončeno vnější opláštění a v závěru roku i plot do ulice. Kromě toho se uskutečnil v kvě-

brovnik. Těchto prací se celkem zúčastnilo 11 členů spolku, kteří dohromady odpracovali 40 hodin.

Činnost myslivecká

I letos se nám dařilo naplnit myslivecký plán. Přesto se však objevily objektivní důvody, které ho dokázaly občas ovlivňovat – někdy pozitivně a někdy negativně.

Suché a teplé jaro a léto přešly do podobně suchého podzimu, kdy ještě v říjnu dosahovaly denní teploty 20 stupňů, i v noci se pohybovaly okolo 10 stupňů. Deště bylo málo a nedostatek vody se projevil nejen v chování zvěře, ale i v nižší hmotnosti ulovené zvěře, zejm. srnčí. Někteří členové zbudovali umělá napajedla, kam v nejhorším období prakticky denně doplňovali vodu. Odměnou jim pak byl pohled na pestrou směsici zvěře, která chodila pravidelně pít. Pro spolek to byl signál, že zřejmě do budoucna bude potřeba i o tomto způsobu

Asi ve dvou lokalitách začala relativně pravidelně pole v noci navštěvovat. Jelikož to bylo zpravidla před setím či těsně po něm, způsobené škody byly spíše estetické. Přesto jsme s postiženými zemědělci komunikovali a soustředili loveckou snahu do daných oblastí. I díky tomu se nám zde podařilo týdně slovit několik kusů černé zvěře. Nicméně je potřeba podotknout, že noční způsob lovu je poměrně náročný a není nijak jednoduché být úspěšný. Kromě toho mnozí členové chodí do zaměstnání či mají jiné povinnosti než jen ty myslivecké. Proto chci i touto cestou poděkovat těm členům spolku, kteří místo vyhřáté postele proseděli desítky hodin po nocích na kazatelkách a „chránili“ pole místních zemědělců před nájezdy černé zvěře. To se nakonec podařilo a úměrně s množstvím ulovených prasat se snižovala také četnost návštěv prasat v těchto lokalitách. V neposlední řadě chci poděkovat také postiženým zemědělcům za vstřícnost, po-

nu na střelnici pod Zebínem střelecký den spolu se členy MS Běchary. Všichni členové si mohli zkontrolovat a nastřílet kulovou zbraň a zasoutěžit si při střelbě na asfaltové holuby.

Ještě jedna věc se nám podařila. Po několika letech má náš spolek vývěsku, kde chceme nabízet široké veřejnosti základní informace o spolku. Nachází se na náměstí za novinovým stánkem.

Činnost v honitbě

Zde probíhaly činnosti dle Plánu práce na rok 2018, které spočívaly zejména v opravách a přemísťování mysliveckých zařízení, včetně prořezávání kroví a větví stromů bránících ve výhledu z posedů. Práci nám přidal i vítr, který stejně jako v loňském roce shodil několik posedů a tím nám přidělal práci navíc.

V první polovině září jsme uskutečnily dvě brigády pro město Kopidlno. Náplní bylo bourání starých oplocenek v lokalitě Ha-

pěče o zvěř silně uvažovat a napajedla v honitbě začít budovat.

Stavy srnčí zvěře jsou již několik let prakticky stejné. Nadále mírně stoupají stavy dančí zvěře, což se musí logicky projevit i v nárůstu odlovu. Letos se v honitbě objevily i 2–3 kusy jelení zvěře, která ale s podzimem zase odešla. Černá zvěř se v honitbě vyskytovala převážnou část roku spíše nárazově, nikoli pravidelně. V době vegetace, tedy kdy má dostatek krytu, klidu i potravy v rozlehlých lánech zemědělských plodin, byla občas spatřena bachyně se selaty i během dne. Poté, co se začalo sklízet, bylo černé zvěře vidět již méně. Někde např. pouze přešla a další pobytové znaky nepřibývaly. Více se začala objevovat až s podzimem, a to zejména na polích, kde nebyly dostatečně zapraveny do půdy rostlinné zbytky po předchozí sklizni. Zajímalo nás, co vlastně černá zvěř hledá. Z rozboru obsahu žaludků ulovených prasat bylo zjištěno, že sbírá zbytky rostlin z předchozí sklizně.

chopení, shovívavost i dobré vzájemné vztahy. Zároveň mohu slíbit, že i nadále uděláme vše, co je v našich silách, aby tomu tak bylo i nadále.

Také stavy drobné zvěře se v letošním roce mírně zvedly. Již od jara bylo v honitbě spatřeno několik bažantích rodin a významnější množství zajíců. Přesto však panovaly obavy, zda zejména zajáci vydrží a překonají období hladu v době, kdy z polí zmizí poslední plodiny a přijde období vegetačního klidu. Tyto obavy znásobily i klimatické změny, včetně minima srážek, které výrazně vybočovaly z dlouhodobého normálu.

S končícím rokem opět začíná myslivcům období zvýšené starosti o zvěř v důsledku začínajícího období nouze. Každý člen má několik zařízení, o která se stará a ve kterých předkládá zvěři „něco na přilepsenou“ (seno, postupně plevy, zadinu). Toto příkrmování potravy až do jara. Věříme, že i díky této péči zvěř zimní období zvládne v dobré kondici.

Mgr. Bc. Miroslav Popelák, předseda spolku

Z mistrovství seniorů malých kategorií si přivezli poháry ti nejmenší

Svaz modelářů ČR ocenil výkony dětí stavebníci modelů

Blíží se konec roku, a tak se ohlédneme za uplynulou modelářskou sezonou. Popíší vám naše úspěchy i neúspěchy a přiblíží naši činnost. Ale pěkně popořádku, ať na něco nezapomeneme.

V lednu jsme začali létat v Hořicích na seriálu soutěží – Východočeská liga. Soutěže pokračují v průběhu celého roku a je jich celkem deset. Jedna ze soutěží je zařazena do Českého poháru kategorie F1H, v které ve velké konkurenci zvítězil Milan Šafler. Na jiné z těchto soutěží dopadaly na naše modely broky ze zbraní myslivců, kteří v nedalekém remízku stříleli bažanty. Naše výkony byly vždy dobré, ale někdy byli soupeři lepší.

Další seriálovou soutěží je Kujebácký pohár, který se létá na letišti ve Vraclavi. Jsou to celkem čtyři soutěže, dvě na jaře a dvě na podzim. Nejlépe si zde vedl Milan Šafler, který odlétal všechny soutěže a vyhrál kategorii A3 i F1H.

Čtyři víkendy se létá „Pražská“ a „Terežínská“ liga v Panenském Týnci. Vždy v sobotu „Pražská“ a v neděli „Terežínská“ liga. Sem se vždy těší zejména naše děti, protože přespávajíme v nedalekém zámku v Libochovicích. V zámeckém parku zde chovají pávy a oni se nám procházejí pod okny. A společná večere po soutěžním dnu má také své kouzlo. Letos jsme z vyhlášení, které se konalo v neděli 11. listopadu, odjžděli jako suverénně nejúspěšnější klub ověnění spoustou cen a diplomů. V „Terežínské“ lize Patrik Švorc vyhrál v kategorii P30, druhá byla jeho maminka Vladimíra a třetí místo obsadila Pavla Lambertová. V žácích byl druhý Jan Lambert. V kategorii házedel obsadil druhý místo Zdeněk Švorc. V kategorii A3 vyhrál

Medaile, diplomy a poháry naší výpravy na soutěži „ŽUCH“ v České Lípě.

Milan Šafler, třetí byla Adélka Lambertová, zároveň první v žácích a druhý žák Patrik Švorc. V kategorii F1H obsadil druhé místo František Zajíc, v žácích první Jan Lambert a druhý Jan Zajíc. V „Pražské“ lize v kategorii P30 byl třetí Patrik Švorc a zároveň první v žácích a druhý žák Jan Lambert. V házedlech byl Zdeněk Švorc třetí a žákovskou kategorii vyhrála Adélka Lambertová. Kategorii A3 opět vyhrál Milan Šafler, v žácích Patrik Švorc (celkově pátý), druhá Adélka Lambertová. V kategorii F1H byl první Milan

Šafler, třetí František Zajíc a v žácích první Jan Lambert, druhý Jan Zajíc.

Osmého května jsme se účastnili soutěže v Mladé Boleslavi, kde jsme opět byli středem pozornosti. V klubových tričkách jsme si odváželi devět pohárů. Mimo medailová místa v obvyklých kategoriích zabojoval Matěj Tichý v kategorii vystřelovadel, kterou vyhrál. Podobné to bylo také v České Lípě na soutěži „Žuch“ začátkem září.

Krajské přebory mládeže slouží už po několik let pro nalétání potřebných časových limitů pro postup na mistrovství republiky. Někteří nalétali limit na našem Královéhradeckém přeboru v Hořicích, který již po několik let pořádáme, jiní na přeboru Středočeského kraje v Panenském Týnci a poslední Honzík Zajíc na přeboru Plzeňského kraje v Kozlanech. Letos se konalo Mistrovství České republiky mládeže 28. září na letišti Všechnov nedaleko Tábora. Slunečné počasí s větrem 2–5 m/s. Teplé, ale nestálé, turbulentní počasí. Děti bojovaly, mechanici se snažili, poradci radili, prostě všichni se podíleli na co nejlepším výkonu. V kategorii P30 obsadil Jan Lambert čtvrté místo a Patrik Švorc deváté. Bohužel také čtvrtý skončil Šimon Joukl v kategorii

Medailisté na přeboru Královéhradeckého kraje v Hořicích.

pokračování ze strany 38

F1G. Pátý v kategorii F1H byl Jan Lambert, za ním skončil Matěj Tichý a devátý Jan Zajíc. Druhé místo si vylétal v kategorii A3 Patrik Švorc, sedmý byl Šimon Joukl, Matěj Tichý patnáctý a osmnáctá Adélka Lambertová. Aby nebylo těch bramborových málo, tak si ještě jednu z MČR seniorů přivezl Milan Šafler v kategorii A3.

Své první mistrovství si vyzkoušeli Pavla Lambertová a Vladka Švorcová v kategorii P30 a Zdeněk Švorc v kategorii házedel. Bohužel měli lepší soupeře. Ani na seniorském mistrovství v kategorii F1H jsme na cenné kovy nedosáhli. V boji o medaile chyběly Milanu Šaflerovi dvě sekundy a Františku Zajícovi sedm. Na poslední chvíli se také rozhodli poměřit síly se seniory v kategorii P30 Adélka Lambertová a Patrik Švorc. A udělali rozhodně dobře, protože zde bylo více mladých modelářů. Mezi juniory skončil Patrik na druhém místě a Adélka třetí. A tímto se stalo, že z mistrovství seniorů malých kategorií si přivezli poháry naši nejmenší. Gratulujeme.

Kopidlenská liga, kterou pořádáme, má celkem osm soutěží. Poslední dvě se budou konat až v prosinci, kdy budete číst tyto řádky. Vše je do konce otevřené, záleží na každé sekundě, ale doufáme, že obsadíme čelní příčky. Čekají nás ještě soutěže ve Vraclavi, Hořicích a ve Vokšicích. Snahu, pílí a výkony našich žáků ocenil letos i Svaz modelářů ČR a věnoval nám, pro naše děti, stavebnice různých modelů od předních výrobců.

Výkonů, především Jana Lamberta a Patrika Švorce, si všiml i trenér juniorské reprezentace a nabídl jim spolupráci. Takové nabídky nechodí každý den a rozhodně ne každému.

Vladimíra Švorcová a její model kategorie P30.

Velký úspěch na soutěži v Mladé Boleslavi.

Rozhodně člověk není živ jen modelářstvím, a proto jsme také v květnu vyrazili za kulturou, ale v rámci zvyšování fyzické připravenosti na kolech, na rozhlednu Romanka a do bludišť na zámku Loučeň. Výlet se nám líbil a jako odměnu za ujetých 35 km dostal každý zlatou medaili. Pořád poletujeme ve vzduchu se svými modely, tak jsme v červnu zabrousili na vodu. Spluli jsme s dětmi kousek řeky Sázavy, spali v týpí, koupali se a užili spoustu zábavy. V srpnu opět na kolech, tentokrát do přírody na chatu v Ledcích, navštívit Honzika a Frantu Zajícovy, kteří tam byli na dovolené. Někteří stihli ještě v srpnu výlet na naši nejvyšší horu Sněžku. Do Pece pod Sněžkou jsme dojeli auty a odtud pěkně po svých až na vrchol. Tam se děti osvěžily zmrzlinou a zase zpět dolů. Za sportovní výkon byla ještě jízda na bobové dráze, a nestačila jen jedna.

Za rok odlétáme okolo padesáti soutěží, což je pořádné sousto. Někdy jsou i smutné chvíle, když se nedaří, je špatné počasí nebo ulétne model. Ani letos jsme toho nebyli ušetřeni. Vladka Švorcová naposledy vypustila svůj nový model na jaře v Panenském Týnci. Pavla Lambertová marně koukala za modelem ve Vokšicích a Zdeněk Švorc už postrádá dokonce tři modely házedel. Ale máme spoustu pěkných zážitků, kdy to dobře létá, a nakonec si jdeme pro pohár a užíváme si potlesk našich soupeřů.

Děkujeme městu, škole, rodinným příslušníkům, sponzorům a všem dalším nejméně jmenovaným, kteří nás podporují. Budeme se snažit i nadále. DĚKUJEME.

František Zajíc

Cyklistický výlet.

Patrik Švorc, 2. místo v kategorii A3 na MČR mládeže.

Kopidlno žije víkend co víkend fotbalem

Muži A

Nejprve určitě stojí za zmínku rekapitulace loňského úspěšného ročníku, kdy se podařilo mužstvu A týmu mužů s přehledem vyhrát okresní soutěž s 61 body při skóre 90:16 a postoupit tak do krajské soutěže 1. B třídy.

	Tým	Z	V	R+	R-	P	Skóre	B
1.	Kopidlno A	22	19	2	0	1	90:16	61
2.	Hořice B	22	13	4	1	4	77:36	48
3.	L. Bělohrad B	22	12	1	2	7	50:36	40
4.	Miličevce	22	9	3	1	9	33:32	34
5.	Železnice B	22	9	2	1	10	30:44	32
6.	Libáň	22	9	0	4	9	33:48	31
7.	Dětenice	22	7	3	3	9	52:06	30
8.	Valdice	22	8	0	5	9	47:43	29
9.	Stará Paka	22	8	2	0	12	40:56	28
10.	Žlunice	22	8	1	0	13	41:53	26
11.	Lužany	22	7	0	1	14	39:59	22
12.	Podhradí	22	4	1	1	16	35:16	15

Letní fotbalová přestávka nebývá zpravidla nijak dlouhá, a tak byl první trénink naplánován již na 13. července 2018. Před mistrovskými zápasy jsme v průběhu necelé měsíční přípravy absolvovali tréninky formou úterý, pátek, neděle a také jako předvoj mistrovských zápasů utkání v Poháru hejtmistra Královéhradeckého kraje proti mužstvu Sobotky (krajský přebor), kde jsme si již zvykali na svižnější tempo a po solidním výkonu si též částečně dokázali, že vyšší soutěž je možné kvalitně hrát i jen díky svým odchovancům.

První zatěžkávací zkouška nás čekala 11. srpna ve Skřivanech, po nadějném prvním poločase nás v tom druhém domácí ve vzdušných soubojích přetlačili a zvítězili 3:2. Premiéru v domácím prostředí obstaral soupeř ze Železnice, po většinu zápasu jsme byli lepším týmem s více šancemi, ale potvr-

dilo se nepsané pravidlo, nedáš-dostaneš a byla z toho smolná prohra 2:3. První bodík jsme ukořistili na vyprahlém hřišti v Nemyčevsi po remíze 2:2 a následně prohře na penalty, opět vzhledem k počtu vyložených šancí mělo být získáno rozhodně více. Následoval nevydařený domácí zápas proti Starým Bukům při prohře 0:3, když hosté potrestali naše hrbky v rozehrávce. Důležité 2 body po penaltovém rozstřelu jsme získali proti Kocberům hrajícím v azylu v Poříčí u Trutnova, suchý skákavý terén nenahrával kombinaci hře, a tak se jednalo o klasické bojovné utkání. V 6. kole na domácím stadionu jsme uzavřeli, dovolím si nazvat, smolnou první polovinu podzimní části soutěže, když hráči Miletina srovnali na 1:1 v úplném závěru zápasu. Nazývám smolnou, protože ve většině zápasů jsme nebyli rozhodně slabším mužstvem, ale zřejmě jsme částečně doplatili na nováčkovskou daň a zvýšenou nervozitu při zakončení.

Výsledkově se podzim začal obracet při venkovní výhře 2:0 ve Dvoře Králové, domácí byli paradoxně fotbalově nejlepším protivníkem, který nás chvílemi zadarmo „vozil na kolotoči“, ale poctivá defenziva a kus štěstí nám vynesly tříbodový zisk. Doma proti posílenému adeptu na postup z Nové Paky jsme po celý zápas tahali za kratší konec a podlehlí 0:1. Následovala série tří zápasů, v kterých jsme bodovali naplno – výhra 3:0 v Dolní Kalné, 3:1 proti Nepolísům a 1:0 ve Vrchlabí. Vítěznou šňůru jsme bohužel

utnuli v Bílé Třemešné, kdy po poločasovém vedení 2:0 jsme se zřejmě nechali ukolébat a po bleskovém vyrovnání si druhou půli především v hlavě prohráli. Pokud se nám podaří zvítězit v posledním domácím zápase proti mužstvu Hostinného (hráno po napsání tohoto článku), bude panovat s první částí soutěže mírná spokojenost. Spokojenost především, až na některé výjimky, s dosud předváděnou hrou, jen těch bodů nemuselo být poztráceno tolik. (Pozn.: utkání jsme zvládli.)

Na jaře nás čeká dle zkušeností ještě náročnější úsek soutěže, a pokud chceme být úspěšní (a to chceme!!!), bez poctivého přístupu každého jedince se neobejdeme. Zároveň tak bez podpory fanoušků, svých rodin, města, sponzorů, zkrátka všech, co mají nejrozšířenější sport planety tak moc rádi.

V podzimní části soutěže zasáhlo do utkání 22 hráčů, jmenovitě: Berounský Patrik, Brodský Petr, Dřímál Jan, Dřímál Tomáš, Dyčenko Vítek, Havelka Miloslav, Hnát Vladimír, Janáček Jaroslav, Klaban Lukáš, Klaban Tomáš, Komárek Jan, Komárek Ladislav, Komárek Petr, Kovář Miloš, Machačný David, Nýč Marek, Poutník Michal, Strnad Libor, Šoltys Radek, Ulrych Vladimír, Valnoha Martin, Voďčka Tomáš.

Trenér Vladimír Hnát

pokračování na straně 41

pokračování ze strany 40

Muži B

Kopidlenská rezerva hraje III. třídu Jičín-ska a v poměrně vyrovnané soutěži obsadila po podzimu 2. místo (8 zápasů 5 0 3 23:24 16 bodů). Nejlepším střelcem týmu je urostlý bijec Marek Nýč s pěti přesnými zásahy, nejvytřížovanějšími hráči jsou kapitán Patrik Berounský a brankář, teprve šestnáctiletý Radek Masák. Běčko hraje zejména pro radost a žízeň, radě hráčů to vyhovuje. Budiž jim to přáno.

*Miloslav Havelka***Dorost**

V minulém ročníku jsme spolupracovali s TJ Sokol Libáň a hráli krajskou soutěž U-19. Snahou bylo pokračovat dál ve spolupráci, ale bohužel většina hráčů Libáně se rozhodla hrát za muže svého klubu a hrát dva zápasy za víkend by byl problém. Pro ročník 2018/2019 jsme se rozhodli vytvořit souklubí s TJ Sokol Jičíněves a hrajeme okresní přebor. Podzim jsme trénovali a hráli domácí zápasy v Jičíněvsi a jaro se odehraje v Kopidlně. Okresní přebor hraje celkem 5 týmů z Jičín-ska a Semil-ska (Semily se odhlásily hned po druhém kole). Po podzimní části soutěže jsme na 4. místě, pouze jediný bod od místa druhého. První Chomutice mají již jasný náskok 23 bodů. Začátek soutěže pro nás nebyl přívětivý, hráči se poznávali a vlastně za pochodu sehrávali z důvodů minimálního počtu společných tréninků. Počet hráčů, kteří se dostaví k zápasům, je druhý problém a stává se, že se sejdeme v počtu pouze 8, což je minimální počet hráčů, aby utkání vůbec mohlo začít. Přes tyto potíže hráče fotbal baví a snaží se hrát.

Soupiska: Radek Masák, Michal Míšek, Bohdan Kulháněk, Jan Muž, David Petr, Jan Kohout, Matěj Mlejnek, Vojtěch Tměj, Matyáš Ludvík, David Votrubec, Jan Lajbl, Radek

Šoltys, Vojtěch Svoboda, Josef Szkibik, Patrik Dušek, Tomáš Borůvka ...doplňována mladšími hráči.

Zimní příprava nám začíná 16. listopadu a na jaře se pokusíme zaútočit na druhou příčku. Dojde k posílení až pěti hráči. Z naší strany Jan Král z Libáně a ze strany Sokola Jičíněves 4 hráči z Milíčevsi. Pro udržení mládeže u fotbalu v tomto věku je spolupráce nutná a svědčí o tom i pohled na tabulku, kde vlastně všechny týmy jsou v souklubí, Chomutice hrají pod svojí hlavičkou, ale mají hráče z Milíčevsi. Čeká nás dlouhá zima bez fotbalu na trávě a musíme tuto dobu využít ke zlepšení herních výkonů a dovedností jak celého týmu, tak jednotlivců, aby jaro bylo úspěšnější než podzim.

*Trenér Zdeněk Serinek***Žáci**

Soupiska hráčů: Jan Petr, Lukáš Nemčanský, Dominik Berko, Jaroslav Machačný, Vojtěch Bernard, Patrik Krejčík, Lukáš Kóré, František Vlček, Ondřej Rozsypal, Jiří Šádek, Antonín Zikmund, Adam Kosina.

V podzimní části sezóny 2018/19 byla mužstva žáků rozložena do dvou skupin. Kopidlenská fotbalisti hrají ve skupině B, kde byly zápasy zcela vyrovnané. Do jarní části sezóny vstupují hráči z pěkného 2. místa, které nám zaručí finálovou skupinu. Naše mladé naděje fotbalisty za výkony a bojovnost v zápasech chválíme. Ze starší přípravy vypomáhali – Tadeáš Sedláček a Tadeáš Syříš.

*Trenéři František Vlček a Pavel Rozsypal***Starší a mladší příprava**

Soupiska starší: Šimon Skrbek, Štěpán Skrbek, Tadeáš Syříš, Matyáš Syříš, Tadeáš Sedláček, Filip Rozsypal, Krýša Hink, Samuel Zlatník, Samuel Vích.

Starší příprava odehrála 20 zápasů podzimní části, hrálo se formou tří zápasových turnajů. Musíme brát ohled na výsledky, protože starší přípravy doplňovali čtyři kluci z mladší přípravy. Bilance 10 výher, 9 proher a 1 remíza. Vstřelili 67 branek a 43 inkasovali.

Soupiska mladší: Šimon Skrbek, Štěpán Skrbek, Matyáš Syříš, Samuel Vích, Daniel Svoboda, Tomáš Zarycký (nejmladší hráč klubu).

Mladší příprava odehrála 15 zápasů podzimní části, hrálo se formou dvou zápasových turnajů. Bilance 10 výher, 3 porážky a 2 remízy. Skóre 98:38. Všem klukům děkujeme za pěkné výkony.

Trenér Josef Syříš

Fotbalový podzim v Kopidlně, i přes některá úskalí, lze hodnotit jako vydařený. Nejsledovanější první tým mužů překlenul smolné chvíle a štěstěna, která ke sportovnímu zápolení patří, se postupně obrátila k nám. Možná, že někteří pomýšleli výš, ale střed tabulky je slušnou pozicí do dalších bojů a slibuje, že jaro bude velmi, zdůrazňuji velmi, zajímavé. Důležitým faktem je,

že držíme mládežnické kategorie. Velkou zásluhu na tom mají trenéři a jejich asistenti z řad rodičů. Fotbal v Kopidlně má svoji tradici, a abychom fanoušky o toto potěšení nepřipravili, řada lidí obětavě, víkend co víkend, věnuje fotbalu svůj volný čas. Prosím, uvědomte si to. Právě těm obětavým bych za sebe a celý výbor FK Kopidlna rád poděkoval. Řadu let se pohybují v kopidlenském fotbalu coby aktivní činovníci, fotbal mám velmi rád a nyní jsem usoudil, že je čas vyčutnat si tento sport i z té druhé strany, tedy jako divák. Těm, kteří mně byli ve fotbalu nápomocni, upřímně děkuji.

Předseda FK Kopidlna Miloslav Havelka

Nejúspěšnější střelec FK Kopidlna Mates Syříš, 46 gólů.

Plnění úkolů i zkouška řidičské zručnosti

Autoturistická orientační soutěž pro rodiče a děti

Auto klub Kopidlno uspořádal v sobotu 8. září 2018 za finanční podpory města Kopidlno VI. ročník autoturistické orientační soutěže pro rodiče a děti. Začalo to prezentací posádek již ve 12.45 hodin. Následovalo vlastní zahájení a rozprava s účastníky. V letošním roce jsme na startu přivítali 15 posádek z Kopidlna a blízkého okolí, z Káraného, Mladé Boleslavi, Nouzova u Semil, Nového Bydžova, od Nymburka, z Olešnice a Prahy. Soutěž je již tradičním setkáním motoristů, rodičů a dětí. Nás organizátory to nesmírně těší a vnímáme jako velký závazek soutěž dělat i nadále zábavnou formou a neustále ji vylepšovat.

Start byl v areálu Autoklubu v Kopidlně. Jelo se podle psaného a šipkového itineráře. Délka tratě byla 29,4 km, čas na projetí tratě byl stanoven na 60 minut. Obce, přes které trať vedla, byly uvedeny v záhlaví itineráře a jelo se z autoklubu Kopidlno přes Pševy, Drahoraz, Keteň, Dolany, Kostelec, Jičíněves, Liběšice, Česov, Slavhostice, Vrše, Cholenice a zpět do areálu autoklubu v Kopidlně. V itineráři měli uveden vždy začátek a konec obce. Ne vždy se však projíždělo po hlavní silnici. První posádka startovala v 14.00 hodin. Posádky cestou měly kontrolní cedule, tzv. samoobslužné kontroly, rozmístěné kolem tratě, a písmena na nich umístěná zapisovaly do jízdního výkazu. Současně účastníci plnili ještě další úkoly jako: zapsat do jízdního výkazu název řeky, která protéká přes Kopidlno (měli možnost to vyčíst z přiložené mapy), dále zapsat do JV název firmy v Drahorazi, okolo které projížděli (MAVE), dále zapsat do JV, kolik let slaví Kopidlno od povýšení na město (100) a v kterém roce byl v Kopidlně založen první Auto-moto-club (1928). Na trase v Jičíněvsi je čekal

rozjezd do kopce bez použití ruční brzdy a před Slavhosticemi na platě AGRA Žlunice je čekala malá zkouška zručnosti pro řidiče. Počet členů posádky nebyl omezen. Testy na autoklubu a pěší orientační mikro závod po Kopidlně v délce 2 km s úkoly, jako kop na cíl v Chřovské ulici, hod kroužky na tyčku u kostela, lovení rybiček u lávky ve Vackově ulici, házení šipek na hřišti KVC a minigolf u trať pod hřbitovem, v časovém limitu 40 minut plnil vždy řidič a jedno děcko.

Před POMZ je čekaly dva testy z pravidel silničního provozu pro základní školu, které nám dodala paní Lada Kociánová, koordinátorka BESIP pro Královéhradecký region. Po splnění všech úkolů si účastníci akce na ohni opékali špekáčky, které dostali v průběhu prezentace.

Vyhlášení výsledků proběhlo od 17.30 hodin. Všechny posádky dostaly upomínkové předměty a diplom. Prvních pět posádek obdrželo navíc pohár a věcné ceny. Poslední posádka dostala ještě cenu útěchy. Po vyhlášení vítězů následovala volná zábava. V průběhu celé akce bylo zajištěno dobré občerstvení.

Touto cestou děkuji členům Auto klubu Kopidlno a všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na přípravě, a hlavně na zdárném průběhu celé akce. Děkuje i spolku Kopidlenké žízalky za spolupráci při zajištění jednotlivých úseků AOS pro RaD. Poděkování patří také našim sponzorům, díky kterým jsme mohli tuto soutěž uskutečnit. Jsou to již v úvodu zmíněné město Kopidlno, dále pak Autocentrum Boura Činěves, Aveflor Budčevy, Benko Kopidlno, BESIP Hradec Králové, COMTEX, s. r. o., Libáň, Chalupníčková Věra – novinový stánek Kopidlno, Mahulík Pavel – Podlahářství Káraný, Slavíková Hana

Výsledky VI. ročníku AOS pro RaD 8. 9. 2018

Auto klub Kopidlno v AČR

Start. číslo	Posádka	Adresa	TB celkem	Pořadí
8	Farský Rudolf Farský Rudolf Farský Josef Farská Jana	Nouzov, Semily	159	1
13	Čejka Jiří Červinková Bára	Olešnice, Vrše	200	2
12	Plachý Petr Plachá Eliška Plachá Karolína Plachá Kateřina	Dvory, Nymburk	250	3
7	Sedláček Tomáš Sedláček Tadeáš Sedláčková Andrea Sedláček Teodor	Kopidlno	276	4
14	Gottwald Vit Gottwaldová Jana Gottwaldová Lenka Gottwaldová Hana	Praha 4 Krč	285	5
15	Mahulík Pavel Mahulíková Karolína Mahulíková Pavlína	Káraný	326	6
6	Berounský Daniel Berounská Agáta Berounská Markéta	Kopidlno	329	7
10	Červinka Radek Červinková Anna	Vrše	427	8
4	Rozsypal Pavel Rozsypal Filip Rozsypalová Miroslava	Kopidlno	466	9
9	Syříště Josef Syříště Tadeáš Syříště Matyáš Syříšťová Michaela	Kopidlno	482	10
5	Ulrichová Jiřina Ulrich Luboš Ulrich František Pišl Jiří	Mladá Boleslav, Kopidlno	551	11
2	Berounský Patrik Berounská Nikola Berounská Viktorie	Kopidlno, Nový Bydžov	616	12
1	Kubík Jindřich Kubíková Dominika	Pševy	859	13
3	Sluka Jiří Sluka Jiří	Mcely	1021	14
11	Adamcová Jitka Hrdý Petr	Psinice	1207	15

– prodejna průmyslového zboží Kopidlno, Pneuservis Pišl Jiří. Ještě jednou všem sponzorům moc děkujeme. Bez vaší pomoci by se nám těžko podařilo tuto akci uspořádat.

Tímto chceme pozvat i vás, přijďte si i vy příště vyzkoušet svoji orientaci při jízdě a zručnost při plnění zábavných úkolů. Další ročník soutěže se uskuteční 14. září 2019. Na tento termín akce budete včas upozorněni plakáty, v místním letáku a rozhlasu, sledujte i webové stránky Auto klubu Kopidlno www.akkopidlno.cz.

Jan Gottwald

Přebor Kopidlno v kuželkách 2018

Zleva: třetí Vláša Kosina, vítěz Tomáš Procházka a druhý Michal Zikmund.

Vítěz turnaje Tomáš Procházka.

Již 13. ročník Přeboru Kopidlno v kuželkách na 120 hodů sdružených proběhl v letošním roce na kuželně v Jičíně. Přeboru se zúčastnilo 11 borců. Ze zdravotních a osobních důvodů se omluvilo několik borců-kuželkářů. Přeboru Kopidlno se účastní hráči z Kopidlno a ti, kteří oblékají dresy kopidlenských mužstev v Turnaji neregistrovaných v Jičíně.

Vítězem turnaje s 513 shozenými kuželkami se stal Tomáš Procházka, velké překvapení turnaje. Tomáš tak překazil Michalu Zikmundovi vítězný hat-trick. Obhájce vítězství z loňského roku tak skončil na druhém místě výkonem 501 shozených kuželek. Třetí skončil Vláša Kosina. Tomáš Jansta tentokrát čtvrtý.

Pátý skončil Jarda Podzimek. O poslední místo tentokrát žádný velký souboj nebyl. Takže černého Petra letos vyfasoval Pavel Tobiáš. Výkony a pořadí ostatních borců najdete v tabulce.

Přebor Kopidlno má stále větší úroveň, a tak se již všichni těší na 14. ročník. Tímto turnajem se kopidlenská kuželkářská rozloučili se sezónou 2017–2018 a již se připravují na příští sezónu.

Velké poděkování zasluží MěÚ Kopidlno za podporu menšinového sportu.

Poděkování patří též Vendovi Brodskému za skvělou organizaci celého turnaje.

Pavel Tobiáš

Konečné výsledky:

pořadí	jméno	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	dráha	celkem
		1	2	1+2	3	4	3+4	
1.	Procházka Tomáš	125	121	246	132	135	267	513
2.	Zikmund Michal	105	125	239	113	140	271	501
3.	Kosina Vladislav	120	119	244	112	133	246	485
4.	Jansta Tomáš	107	129	236	126	103	229	465
5.	Podzimek Jaroslav	108	101	209	128	119	247	456
6.	Krulich Milan	101	102	203	122	117	239	442
7.	Novák Miloslav	98	121	219	105	96	201	420
8.	Zajíc Pavel	111	103	214	108	94	202	416
9.	Chalupníček Josef	99	107	206	108	100	208	414
10.	Brodský Václav	111	98	209	117	87	204	413
11.	Tobiáš Pavel	75	95	170	101	92	193	363
	Rekord dráhy:	150 V. Kosina 2015	149 T. Jansta 2015		151 J. Podzimek 2014	156 M. Krulich 2016		Celkem rekordy drah 606

Český červený kříž v Kopidlne v roce 2018

Místní skupina Českého červeného kříže v Kopidlne má v současné době 60 členů. Většinu tvoří ženy, a to převážně v důchodovém věku.

27. února se konala valná hromada v hospůdce Na Radnici. Z oblastního spolku ČK vystoupila paní Jahelková, která informovala přítomné o místních skupinách ČK a o významu darování krve. Dále se pan magister Císař zmínil o problémech v civilní obraně, kde je potřeba zvýšit fyzickou kondici dětí.

Dalším hostem byla paní starostka Hana Masáková, která podala informaci o probíhající rekonstrukci náměstí a získávání prostředků na další plánované akce.

5. dubna bylo provedeno školení první pomoci p. magistrem Císařem, který názorně předvedl situaci náhlého zkolabování. Další školení se uskutečnilo 24. dubna, a to ze sdružení Mamma HELP z Hradce Králové o významu prevence rakoviny prsu.

10. května se konala soutěž Mladých zdravotníků v Jičíně, které se zúčastnila paní Mlynářová jako rozhodčí.

Zdravotní dozory:

V lednu na lyžařském výcviku žáků ze základní školy – paní Ivana Grohová.

V červnu při dětském dnu na fotbalovém hřišti – paní Marie Krausová a Marie Brodská.

Při Kopidlenských slavnostech na víceúčelovém hřišti – paní Zachová, Mlynářová, Krulichová, Brodská, Grohová, Šmídová, Hradecká a Brodská.

V srpnu na festivalu Bluegrass – Krausová, Brodská, Mlynářová, Záhřehová, Grohová a Klabanová.

V březnu na Halovém fotbálku – Grohová, Šmídová, Mlynářová, Krausová a Brodská.

Na těchto dozorech se zdravotnice střídají podle svých možností. Bylo ošetřeno celkem jedno malé poranění.

8. září se konal zájezd do Chrudimi, do Muzea loutek a do zámku Žleby s přílehlou oborou. V Chrudimi jsme mohli ještě navštívit Muzeum antických soch a na dožínkových slavnostech i část vystoupení krojovaných tanečních skupin. V oboře ve Žlebích byla k vidění kromě jiných zvířat skupina bílých jelenů. Na tento zájezd byl použit grant od městského úřadu v Kopidlne, a to na dopravu pro členy.

Srdečně za něj děkujeme.

Za ČČK Svatava Pelantová

MOBILNÍ ZDRAVOTNÍ SLUŽBA PRO KOPIDLNO A OKOLNÍ OBCE...

- **APLIKACE INJEKcí**
 - **PŘEVAZY PO OPERAČNÍCH VÝKONECH**
 - **PŘEVAZY BÉRCOVÝCH VŘEDŮ A PROLEŽENIN**
 - **ODBĚRY KRVE**
 - **MĚŘENÍ KREVNÍHO TLAKU, MĚŘENÍ GLYKÉMIE**
 - **POMOC PŘI APLIKACI INZULÍNU – ZAČÍNÁJÍCÍ DIABETICI**
-
- to vše v domácím prostředí a pohodlí domova
 - vhodné pro všechny občany omezené trvale, ale i dočasně pohybem či nemocí bez omezení věku
 - plně hrazeno ze zdravotního pojištění na doporučení obvodního lékaře (lékaři na Kopidlensku jsou informováni a již aktivně spolupracují)
 - služba dostupná 7 dní v týdnu po domluvě s klientem

SKŘIVÁNKOVÁ KATEŘINA zdravotní sestra

informace na tel. 602 428 212

